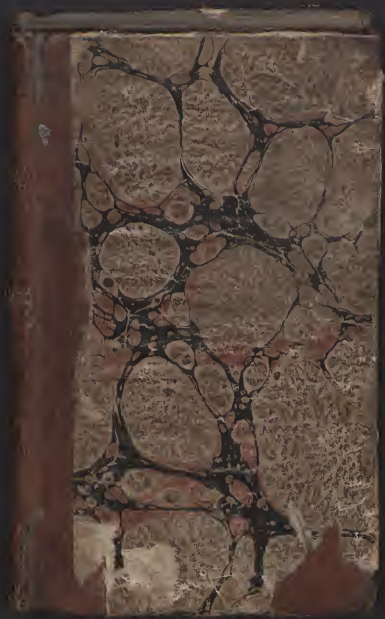
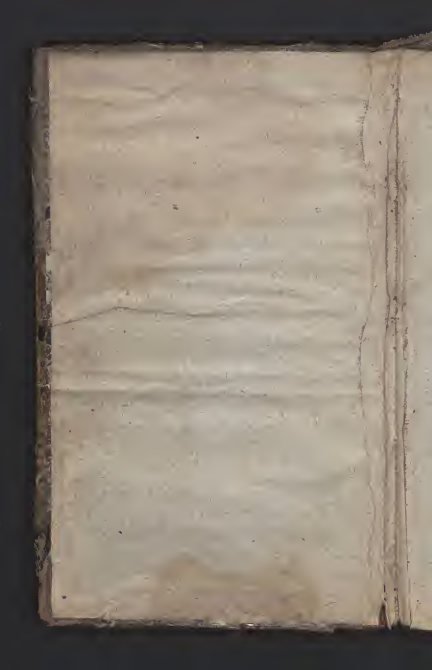
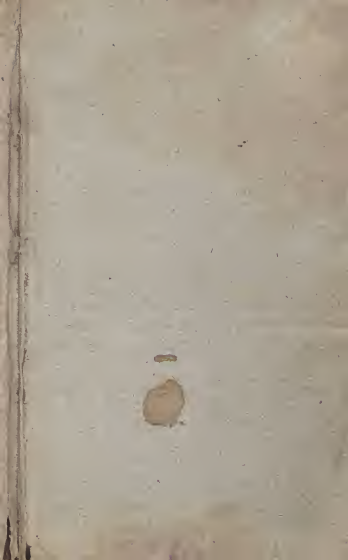

Sauleiki Budbræðslu

Ad,

I Einfalldri og stutttri, en þo
annæganlegri

LESANNU

Yfir þann

Litla Barna Lærdóm,

edur

CATECHISMUM.

Hins Sæla

Doct. MART. LUTHERI,

Jnehalldande allt það, sem for þarf að
vita og giora, er vill verða Sæluhæpinn.

Samannskrifaður.

Efter Konunglegre Allrannadugustu Skipan
Til Almennelegrar Bewkunar.

Selst Innbundenn in Biskup.

Þryktur in Hoolum i Hlaðadal,

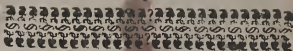
Af Petre Joons Sney,

Anno 1775.

Petr. sem tieña odrum þesse Christileg
Fræde, Athuge:

1. Ad Spurningar, sprer framañ hyeriar þetta Teikn þ
er sett, eiga eðe ad lærast utan af þeim, sem eru tornæm-
ir, edur hafa litla Tiid til slíkra Jókana; Þessdur eiga
þær ad lesast vel og yfirvegast af þeim; En þau Ungmenn,
sem hafa betra Mæne og Tiid, eiga ad læra þær, og eð-
ert i þessum Fræðum undan ad fella.

2. Þad er adgætande, ad þau Orð i Greinum Rit-
ningariñar er birta med tveimur Upphafst. Stofum, en
Atrides Orð, sem bevijsa Andsvar næst sprersfandæ
Spurningar.

San litle Lutheri
CATECHISMUS.

Petta eru Tíju Laga Bodord
GUDS.

FMSTU BODORD.

Eg er DRÖTTIÐ Guð þítt, þu skalt
eðfe þafa Áttarlega Guðe fyrir mier.

Hvad er það?

Það er:

Vier eigum yfir alla Glute framt, Guð ad Ottast,
hann ad elska, og ær hann einn ad trúa.

AMMA BODORD.

Þu skalt eðfe leggja Nafn DRÖTTENS
Guðs þíns við Hiegooma, því DRÖTT-
einn mun eige hallða þann saklausan, sem
brækar hans Nafn Hiegoomlega.

Hvad er það?

Það er:

Vier eigum ad Ottast og elska Guð. Engvum
eigum vier Ills ad bidia i hans Nafne, eige svoeria
við það, nie Fiolkinge fremia, eige litroga nie svíðia,
hellður eigum vier Guðs Nafn ad æfalla, i öllum
vorum Naudsynium, það ad tilbidia, losa það, og
því Þacker ad glóra.

PMSTU BODORD.

Mistú að helga Hvísdag. Dageinn
DOTTENS Guds þíns.

Hvab er þad ?

Þad er :

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eigi
fyrerlittum Predikunena, nie hanns Ord, heildur
eigum vier þad heilagt að halda, giarnann heyra
þad og læra.

STODRA BODORD.

Heidra skalt þu Fodur þitt og Moð-
ur, so þier vel vegni, og þu verður Lång-
lífur að Jorðunne.

Hvab er þad ?

Þad er :

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eige
fyrerlittum vora Foreldra nie þaa sem yfir oss eru
bodner, eige þaa til Reide reitum, heildur þaa i
Heidre hofum, þlaonum þeim og hljðner síeum,
eliskum þaa og Birding veitum.

STOTA BODORD.

Þu skalt ecke Man deyda.

Hvab er þad ?

Þad er :

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eige
meidum Hold vors Naunga, edur giorum honum
Mein i nokru, heildur eigum vier honum að biar-
ga og vidhialpa i øllum hanns Lífs- Naudsyns-
ium.

STOTA BODORD.

Þu skalt ecke Hoordoom drijgia.

Hvab er þad ?

Þad er :

Bier

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Að vier lif-
um Hreinfærduglega bæði í Ordum og Verkum,
og að hvor einn elske og í Heidre hafi sína Egta-
Persöonu.

STUNDA BODDND.

Pu skalt ecke stela.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eige
gripum Gooð edur Þeninga vors Naunga, edur
med fólkiðum Raup. Eyri edur Underhyggju under
oss dögum; Heldur eigum vier honum að hjálpa,
so hans Gooð og Upp-Elde ávartist og varðveitist.

STUNDA BODDND.

Pu skalt ecke bera falsast Bitnisburd
en moote þínum Naunga.

Hvad er það?

Það er.

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eigi
rængleiga lívögum nöckru en vorn Naunga, eige
fólkiðum, baktolum, edur ofrægiðum hafi i nöckru,
heldur eigum vier hann að affaka, allt gott um hafi
að tala, og færa alla hluti til bettra Begar.

STUNDA BODDND.

Pu skalt ecke gyrnast Hins Naunga
þíns.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eigi
med Flærd stundum eptir Arfi edur Fast-Eign
vors Naunga, edur under oss dögum in ed Þfir-

varpe Laga og Ríettinda, heildur eigum vier þar til hjálpa og styrkja, að hann hafi sitt allt Óskaddað.

TRUNDU BODORD.

Pu skalt ecke grynast Kvínu Máunga þíns, eigi Píoon, né Píoonustu. Kvínu, eige Ura né Ásna, og eckert það hans er.

Þvad er það?

Þad er:

Vier eigum að Ottast og elska Gud. Ad vier eige burt-tælum edur lofum frá vorum Máunga hans Eigin. Kvínu, Píoonustu Gólf eda Kvíls. Síe, heildur eigum vier að æminna og ræðleggja, að hver og einn síe samt og æstunde, að píoon þad honum skyldugt er.

Þvad seiger Gud af öllum þessum Bodordum?

Hann seiger so i Exodi Bóokar 20. Cap.

Eg er Drottinn Gud þín, stærkur Vandlátare, vitiandi Mánglætis Þedraha æ Sonnum, i Þridiu og Ríoordu. Þettkvísl, þeirra sem mig hata; En giorande Mótun-
seme i þusund lídu, þeim sem mig elska, og míja Bodord
væðveita.

Þvad er það?

Þad er:

Gud hootar þeim öllum Þínu, sem afviðkja þessum hans Bodordum; Þvi eigum vier að Ottast og hræðast hans Ríide, og eckert að giora mooste hans Bodordum; En þeim öllum, sem þessi hans Bodord hallda, lofar hann sinne Márd, Mýsskun, og öllum goodum Hlutum; Þar fyrir eigum vier Gud að elska, trúa honum og treysta, og epter hans Bodordum glarnann að giora.

Trúð

Ervar-Jættninginn.

SYNNA GREIN

AF SKOPUNINGUM.

Eg trive at ein Gud Fodur Almættugan, Skapara Himens og Jarðar.

Hvad er það?

Það er:

Eg trive að Gud hafi skapað mig, ásamt öllum öðrum Skiepnunum, og að hann hafi gífsið mér Dnd og Lífana, Augu, Eyru og alla Limu, þar með Skin og Skilningar-Bit, og að hann öllu þessu enn nú við Magt heilður. Hér til veiter hann mér og fyrirfær nooglega, og daglega gífur hann mér Klæde og Skiæde, Mat og Dryck, Hús og Heimile, Fodur og Woodur, Afur og Kvif-Fie, og allt það sem gott er, með öllu því eg með þarf til þessa Lífs Uppheilðis: Hann verndar mig og vörðveitir frá öllum Skada og Hæfka, og öllum illum hlutum. Allt þetta gott veiter hann mér, af sinni Einfíærre, Fodurlegre, Gudlegre Goodgærd og Mæstun, æn allrar minnar Forþienustu og Verðfulldunar. Fyrir það allt eg at honum Lof og Þakker að gíora, honum að þiðna og hlýðenn að vera; þetta eru vissulega Samminde.

MINNUR GREIN

AF ENDURRÆSINGUM.

Eg trive at Jesum Christum Son hans Eingietin Drottin vorn, hver ed

Gietni var af Heilögum Anda, Fæddur af Mariu Meyu, Þjndur undir Pent- to Pilato, Krossfestur, Deyddur og Graf- ni, Þidurstie hañ til Helvigtis, og at Þridia Degi reis hañ upp fra Daudum, Uppstie hañ til Himna, Situr nu til Guds Fædurs Almáttugs Hægrí Han- dar, og þadañ mun hañ koma ad dæma Lifendur og Dauda.

Hvad er það?

Það er:

Eg trúi, ad JEsus Christus sie sannur Gud af Fædurnum gietinn fyrir allar Aldur; Líka sañ- ur Maður, fæddur af Mariu Meyu, ad hann sie minn Þrottinn, sem mig glatadann og fyrirðæm- dann Mann hefur afrekad, endurleyft og frelsad, frat ollum Syndum, Daudanum og Diefulsins Þaldi, eigi med Gulli nie Silfri, heildur med sínu heilaga dýrmæta Bloði, og med sinni sak- lausu Þínu og Dauda; So ad eg sie hañs eigin- leg Eign, lifi undir hañs Þalldi, i hañs Ríki, honum þioone i eilífu Ríttlæte, Meinleysi og Sæluþjálp, líka sem hann er siðalfur af Daud- anum upprífinn, lifir og ríkir ad eilífu: Þetta eru víssuleg Sanninde.

PRÍDJA GREYR
AF HEILÖGUM ANDA.

Eg trúi an heilagan Anda, og ad sie
ein

Ein Heilog, Almennileg, Christileg Kyrk-
ja, Sammenti Heilagra, Fyrirgiefning
Syndana, Hóldsins Upprisa, og, epter
Þetta Líf, Eilíft Líf. Amen.

Hvad er það ?

Það er.

Eg trúi, að eg gieti ekki af staðs míns eigin
Krafti edur Skilningi trúað að Jesum Christo-
um minn Drottinn, edur til hans komist: Held-
ur hefur Heilagur Andi mig, fyrir Gudspjallaða
Kieining, kallad og upplíft með sínum Afgjofum,
helgad mig og viðhalldi í ríetti Trú; Líka sent
hann alla aðra Christna Wenn að Jorðu fallar,
samannsafnar, upplíft og helgar, og í einni ríetti
Trú til Jesum Christum varðveitir. Í hverri
Christilegri Kyrkju hann næðar samlega fyrirgief-
ur mér og öllum trúdum daglega allar Syndir:
Og að Efsta Deige mun hann uppvefja mig og alla
Wenn af Dáða, og gífa mér, með öllum Ríetti-
trúdum, í Christo Jesu, Eilíft Líf og Sálu-
Hjálp. Þetta eru vissuleg Sannindi.

Drottinnleg Bæn.

Fadir vor, þú sem ert að Himnum.

Hvad er það ?

Það er.

Gud vill hjer með tilseida oss og lofa, að vler
trúa skulum að hann sje vor ríttilegur Fadir, og
vler hans sannarleg Børn; Evi vier þess heldur
með fullu Trúnaðar Trausti meigum hafi bidia, so

A S.

sem

se
 in good Børn bidia sinn elskulegann Födur.

MYNNA BÆN.

Helgisti Pitt Nafn.

Hvad er það ?

Það er :

Guds Nafn er sakarlega i siælfu siet heilagt, þó
 vier bidium ekki; Enn vier bidium i þessari Bæn, að
 Það einnig helgisti hier með oss.

Hvernig stídur það ?

Nær Guds Orð kennist réttilega og hreinlega,
 og vier eptir því lifum heilaglega, so sem Guds Bør-
 num hæfir. Þar til hjálpi oss vor elskulegi Fadir
 að Himnum! Enn hvor sem ódruggilegi kennir edur
 lifir enn Guds Orð biður, sá vanhelgar Guds
 Nafn að meðal vor. Þar frá varðveiti oss vor el-
 skulegi himneski Fadir!

MUNNA BÆN.

Tilkomu Pitt Ríski.

Hvad er það ?

Það er.

Guds Ríski kemur að sonnu ein vorrar Bænar
 af siælfu siet til: Enn vier bidium i þessari Bæn,
 að það einninn komi til vor.

Hvernig stídur það ?

Nær Gud giefur oss sinn heilaga Anda, sá oss
 veitir þá Nád, að vier tröum hans heilaga
 Orði, lífum heilaglega hier stundlega, enn annars
 Heims eilíflega.

PRJÓLA BÆN.

Verði þín Vilja, so að Þorðu sem að
 Him.

Hinni.

Hvad er það ?

Það er :

Guds goðdur og næðugur Bille verður að Himnum, þó vier bidium ecki ; Enn vier bidium i þessari Bæn , að hans Bille verði hier að medal vor.

Hvernig stíedur það ?

Nær Gud Dúlistir og hínðrar oll ill Ræð og vonð dann Billa, þeirra sem þvi vallda, að Guds Ráfn vanhelgast og hans Ríki naitir eigi til vor að koma ; Sem eru Dísfullinn, Heimurinn og vor heildlegur Bille : Heildur styrkir hann oss og stóðuga gíerir i sinum Ordum og i Trósi, allt til vorra Vísloka. Þetta er hans mýskunsamur og goðdur Bille.

ÞÓÐA BÆN.

Gief oss i Dag vort daglegt Braud.

Hvad er það ?

Það er :

Gud gíefur að sonnu daglegt Braud, jafnvel vonðum Mennum, þó vier bidium ecki ; Enn vier bidium i þessari Bæn, að hann láti oss vort daglegt Braud viðurkenna, og með Þacklæte til vor meðtaka.

Hvad kallast daglegt Braud ?

Það kallast allt það, sem nauðsynlegt er til þessa Lífs Biargar ; Sem er : Matur og Dröfur, Klæði og Skíæði, Hús og Heimili, Tödur og Engiar, Kvíð, Fienaði, Góð og Þeningar, goð Egta, Þersona, hlýðin Börn ; dyggt Þisonustu, Góðsk, tröver og freomer Yfer-Menn, goð Almogans Stíorn, hagstæð Bedurætt, Frídur, Heilþrygðe, Gíðseme, Heidur, goðer Viner, tröfast.

fastir Nægrannar, og allt annað þessu líkt.

SYRIRGIEFUM VORUM SKULDIR.

Syrirgief oss vorar Skuldir, so sem vier
og syrirgiefum vorum Skuldu-Nautum.

Hvað er það ?

Það er :

Vier bidium í þessari Bæn, að Gadir vor himn-
eskur vilje ei aðlíta vorar Syndir, so hann fyrir
þeirra Skuld, vilje eigi veita oss vora Bæn (þvi
vier erum allra þeirra hluta Dínaklegir, sem vier
hann umbidium, og höfum eigi það verðskuldad)
heldur að hafi vilje oss það allt gíefa fyrir sína eig-
inlega Náð : Þvi daglega syndgum vier, og for-
þienum ei aðnád en Straff; So vilium vier og einig
þar í moót fyrirgíefa af Hiarta, þeim sem oss að-
móti þrisóta, og gíora þm gott, sm við oss misgíora.

SYRIRGIEFUM VORUM SKULDIR.

Eigi inleid þu oss í Freistni.

Hvað er það ?

Það er :

Gud freistar að sonnu einfis Manns, en vier bid-
ium í þessari Bæn, að hafi vilje vernda oss og varða
veita frá Andskotans, Heimsins og Hóldsins Bi-
elum, so vier hropum eðfi fyrir þeirra Tiltriging í
Ban-Þrw, Drænting, eður odrar stóor Syndir
og Løstu, og þo vier freistunst af öllu þessu, þo latti
hann oss um síðir þfirvinnu og Siartinum hallda.

SYRIRGIEFUM VORUM SKULDIR.

Heldur frelsa oss frá illu.

Hvað er það ?

Það er :

Hief

Hier bidium vier alls í einu í þessari Bæn, að Fader vor himnestur frelse oss frá öllu illu til Lífs og Sálar, Farsældar og Heidurs ; Og að súðurstu, þæ vor Dáuda Stund er komin, gíefi hann oss góðann Afgæng , og taki oss myssunsamlega til sína vor þessum Eyndar-Dal , inn í Himna-Ríke.

Amen.

Þvad er það ?

Það er : Að eg skal vera fullviss, að þessar vorar Bæner sínu vorum himnesta Fodur þacknæmlega , og af honum heyrðar : Þvi hann hefur síðastur skipað, að vier sköldum með sóðann Hatti bidia, og hefur lofað , að hann villði oss bænhepra.

AMEN ! AMEN ! Það er : Já, sannarlega, það skal so vera.

Sacramentum H. Skyrnar. SYNTEA SPURNINGS.

Þvad er Skyrn ?

Skyrninn er ecke einsamallt Batn , heildur er hun það Batn, sem samann er reirt og bunded með Guds Bodoorde , og með Guds Orde samteingdt.

Hvert er það Guds Ord ?

Það vor HERRA JESUS Christus sagde hiar Matthæumi 28. Capítula : Færed wt mitt all-ann Heimeñ , kíenid öllum Picodum , og skyred þær í Nafni Fodur , og Sonar , og Anda heilaags.

AMMUR SPURNINGS.

Þvad

Þvæð flodur ofs og veiter Skjarni?

Hun tvægar ofs og veiter Þvirrgiefning Spundanna, fressar ofs frá Daudanum og Dioflinum, og giefur þeim öllum eilífsa Sæluhiatalp, sem trúa því, sem Orðinn Guds og Þvirrheitinn losa.

Hver eru þau Guds Ord og Þvirrheit?

Þau voru Herra Jesu Christ: seigir hía Marcum, i 16. Capítula: Hver hafi trúir og verður skjirður, sá skal hólpið verða, en hver hafi ekki trúir, sá skal verða fordæmdur.

ÞRÍDDA SPURNING.

Þvæð mæ Batnid orða so þeglegra hluta?

Batnid mæ allðrei slíks orða, heildur veitir það Guds Ord (hvert að er í og með Batninu) og Trúinn, hver ed slíktum Guds Ordum í Batninu trúir; Því fyrir utan Guds Ord, er Batnid einsamalt Batn, enn einginn Skjirn; Enn þegar Guds Ord samlagast Batninu, þá er það Skjirn. Það er Náðarfullt Líffins Batn, og Endurgietningar Laug í heilögum Anda, so sem Páll Postuli seigir til Tit. 13. Cap. Gtítr síni Myrkunsemi þesur Gud of hólpya gíðt, fyrir þá Endurgietningar Batns. Sæ, og Endurníjun Heilags Anda, hverjum hafi þesur noöglega mæðt þes ofs, fyrir Jesum Christum vorn Lausnara, so vier Ríttlættir fyrir þáð Náð, þrúum Erfingiar eilífs Líffs eftir Vonni. Þesse Ord eru sönn og trúvannle, 9.

ÞRÍDDA SPURNING.

Þvæð merktir þvilyt Batns Skjirn?

Hun merktir þvæð, að sá hinn gamle Adam í ofs,

oss, ær daglega að drectiast og deyðast, fyrir Þóran og Þfirboot, með öllum Synnum og vöndum Synnum; Og síðann daglega frá foma og upp aftur rísa einn nýr Maður, sem æð lifa skal í Ríttlæti og Heilagleika fyrir Gude æfínnlega.

Hvar stendur það skrifad?

Sancti Páll segir til Róm. 16. Cap. Vær erum jafnadir með Christo, fyrir Skírnina í Döðun, að lifa so sem Christo er uppvakið frá Döðum, fyrir Dýð Föðursins, so eigum væð að ganga í Endurnýngunni Lífðaganna.

Sacramentum S. Altaris. ÞYÐSETA SPURNING.

Hvad er Sacramentum Altaris?

Sacramentum Altarisins er sannarlegt Hóld og Blood Drottins vors Jesu Christi, undir Braudi og Bjni, af honum sáðsum Jesu Christo innsett oss Christnum Mötum að eta og drecta.

Hvar stendur það skrifad?

So skrifa þeir S. Gudspialla-Mön, Matthæus, Marcus, Lucas og Sancte Páll: Vor Herra Jesus Christus, ær þeirre Maðf, sem hann forræðinn var, tók, hann Brauid, giordi Paðir, og braut það og gaf sínum Lærisveinum, og sagði: Takid og etid, þetta er mín Lífami, sem fyrir þú verður gíefinn, giordid það í minna Míning.

Somuleidis, eftir Kvöldmáltíðina,

tok hann Kaleikinn, giordti Pættir, gaf þeim hann og sagde: Drekkid allir hier af: Þetta er Kaleikur hins Nija Testamentis i minnu Bloodi, sem fyrir yður wthellist til Fyrirgiesningar Syndanna; So opt sem þier giordid þetta, drekkid það i minna Minning.

ANMÆR SPURNING.

Hvad stóðar oss með soddan Hætti að eta og drekka hier af?

Það wtvíssa mætt þesse Ordinn sem hier standa: Fyrir Yður giesst og wthellist til Fyrirgiesningar Syndanna. Þvi að sönu veitist oss og giesst fyrir þessi Ordinn i Sacramentinu Syndanna Fyrirgiesning, eilíft Líf og Sæluhljálpi; Þviad hvor Syndanna Fyrirgiesning er, þar er einnig Líf og Sæluhljálpi.

ÞRIÐJA SPURNING.

Hverninn kafi lífjamleg Berging að verfa so milla Hluti?

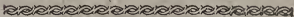
Berging Brauds og Vínis verkar það i eingann Mætti, heldur þau Ordinn sem hier standa: Fyrir yður giesst og wthellist til Fyrirgiesningar Syndanna. Hver Ord að eru hia lífjamlegri Bergingu, so sem Hofud Stúki i þessu Sacramenti: Hver sem þessum Ordum tróir, sá odskast allt það þau innehallda og uppar hljóða, sem er Syndanna Fyrirgiesning.

Gjórdi

ÞRÖNDU SPURNING.

Hver neptir þessa Sacramentis máflega ?

Ad fasta og sig líkamlega þar til að brá, er að sönu good ytri Síðsemi; En sá er sámarlega máflegur og velstíckadur, sem Tróna h-fur að þessum Ordum: Þyrir yður gíeffi og wthellist til Þyrirgíefningar Syndana. Enn hver sem ecki tróir þessum Ordum og esar þau, sá er D-máflegur, þviad þetta Ordid, Þyrir yður, frefur fullkomlegar Tróar í Hartanu.

STUTT AÐRIP

Þess Christilega Lærdóms, Ungum og Fæfrodum til frefari Skilnings.

I.

Pur er alleina einn sákur Gud til, i þremur Persónum fadir, Sonur, og Heilagur Ande.

2. Þesse Prii-Gine Gud hefur skapad alla Heimæna so sem hann og einig heildur honum en nu vid Mægt, og stírer honum.

3. Englarnir voru allir af Gudi skapadir, goode og heilagir, en nokkrir fellu fyrir sína Ohljæne frá Gude þeir ed kallast Diöflar.

4. Madurinn var og einig skapadur af Gude aan Syn-ar, eptir Gude Míad, til að þjófa honum.

5. Þesse Guds Mínd var ingifalinn i næfvaemlegre Samlikingu við Gud, edur i sönum Wijsdóome, Ríett-læte og Heilagleika.

6. I þessa Sakleysisins Stænde var Madurinn farsæll af því hann lifde i Sameiningu med Gude, sem er sá hæst Gode.

7. En vorir forstu Foreldrar Adam og Eva lietu Döfulið forðia sig til að snúast iðvortis í Hiartanu frá Gude, og útvörtis til að eta af þeim forboðna Tréi Aberti.

8. Þess vegna tókudu þau Guds Mínd, í Stöðina for, ír hverja að kom Döfulsins Mínd, edur Lífing við þessa Guds Dvín. Skilningurinn varð formyrktuður, Viljið fræfamið, og dauður til hins goða, en þneigdur og ferdugur til alls illis.

9. Þar með tókudu þau og einig þeirra Salufulla Samfelagstap með Gude, fellsu under Guds Reide, og urdu sál tímanlegs, andlegs og eilífs Dauda.

10. Nu með því að Adam og Eva voru sá Stofn, af hverjum allar Máðestíur hafa sín Uppruna, þar hafa þessir Forstu Foreldrar gíetad Börn epter síne Mínd, og ásamt með þeirre máðlegu Mátturu ítrátt Syndena og Daud, að í alla sína Epterkomendur.

11. Þess vegna vantar alla Men, af Mátturuðe til, Guds Mínd, þar meðstapada Viðsdom og Heilagleika. En í þessar stöð sáðast þeir með Uppruna-Syndene, andlega blinder, Óheilager og mótviliger.

12. Ut af þessari meðfaddu Uppruna-Synd flíoota allar gíoraðlegar Synder í Hugrenningum, Syrdum, Orðum og Verkum.

13. Sökum þessa eru allar Máðestíur í þessu vesæla Syndariðar Stönde, af Mátturuðe til, under Guds Reide, sálar tímanlegs, andlegs og eilífs Stráffs.

14. Frá soddan eilífsre Eynd gat eingin stöpuð Skiepna frelsad oss.

15. En Gud, sem í frá eilífsu sá þessa Máðingsins aðra stærstu Reyð og Hórnung, þesur af Óserþientum Ríðrleika hræsti til ínelegrar Redaumfunar, og ólíftad, að senda öllum Mönnum síu Eingietna Son, sá ed væri þeirra Endurlausnare.

16. Þesse Endurlausnare, sem heiter JEsus Christ, var Veröldene losaður frá epter Syndasalled, og

hann

hans bitre og blooduge Daudi var i þvi gamla Testamentu teiknadur og fyrirminnadarur með Boornsfæringum margra Pusund Dísra.

17. Lokfins i Tímanis Uppföðingu var þesse Guds eilífur Sonur fyrir heilags Anda Þfirskvögingu gietin og Syndar, og faddur i Heimeñ af síne Moður, þíne heilaga Jomfru Maria.

18. Þesse vor bleffade Endurlausnare hefur þvi tvær Naatturur i eini Persoonu, Guddoomlega og Raðdoomlega, so hann er bæde Gud og Maður.

19. Epter sínu Embætte er hann sá einaste Medalgængare millum Guds og Mæna, vor ædste Ríkemadur Spæmadur og Konungur i tvöföldu Stande, Midurlagðingarekar og Upphafningariñar.

20. Med sínum heilaga Þísnade og fullkomiñi Hliðni hefur hann i vora stad Lögmaðlid upphlútt; Med síni bitru Þínu hefur hann restaded Straffed fyrir oss, og sunded til Lögmaðlsins Bólunar, bæde aa Söul og Kíflama, eifig tímanlegs og eilífs Dauda, vegna varra Synða, sem þonum voru i Guds Doome tilreiknadar.

21. Med þessare síne Hliðne og Þínu hefur hann stítt til Fridar Guds Ríettlæti, forlíkad oss við Gud, afreklad oss Frelse frá Syndene og öllu illu, samt Ríett til Samtainingar við Gud, og alla Söulþíalp sem þar af kinnar, og þanig alðeilis fullkominad það stóra Endurlausnareñar Verk.

22. I Grofene var JEsus eige leingur efter síñ Dauda en til þess aa þridia Deige, þaa Faderen uppvakti hann, og hann fíalsur med stóorum Sigurðiningar Kräfte yfer sínum og vorum Övium uppreis frá Daudum, auglýsande, að hann hefde betalað fyrir oss Syndarekar Gíald, allt til syðarsta Þenings.

23. Epter Uppreisuna er Christus uppstíigenn til Himens, og hefur sett sig þíaa Guds hægre Hende, þvar hann bidur fyrir oss, og sender oss síñ heilaga Anda, so að hann

utvegada Sæluhjálp fómé ofð til góðda.

24. Heilagur Ande fállar alla Men alvarlega til þess-
arar Sæluhjálp, og verkar fræptinglega fyrir Ræðar,
Medsieh, (það er) Orded og þau Eðs Sacramento; Eijn
ir og eijnig vissan Hætt og Mæta; hvernig Men kúna
ad aðlast þæ afrekudu Sæluhjálp.

25. Þesse Hættur fállast Sæluhjálpariðar Mætt,
og er iðisfalið i sakri Umvendan til Guds.

26. Umvendumariðar Partar eru Eðir, Hugar,
Angrid og Erwið.

27. Angur og Tregi eru, ad þetta riectilega af Eog-
mæliu sína nætturlegu Spilling, og gioranlegar Synd-
ir, sína særlega til þeirra, og hata þær alvarlega.

28. Af foddan Tilfingingu sínar eigin Spmdar frætt-
liemur, fyrir Evangelium, Erværiðar Esterlaangan til
Guds Ræðar i Christo.

29. Þesse Erv fræmbiidur sig sínum Lausnara, og
umfædmur med storri Epterlaangan haðs dijmætu For-
þienustu og Verðskuldan, sem sijn einasta Sæluhjálp
Grundvoll.

30. Somu Ervar riecta Eðle og Eiginlegleiki er, ad
hún fræx augliffir sig verkande i Rætleikánum til Guds
og Mæungans, sem og eijnig i daglegri Hiattans Hreinsan

31. Hver sem þæ eðe moottfendur heilags Anda
Ræð, heilbur lætur sig leida til þessa Sæluhjálplega
Mæta, hañ uppæknar af sínum andlega Dauda, endur-
fædest til þess Lifnadar, sem er nor, aðlast aptar þæ topudu
Guds Mind; Rætt Eioos i Skilningium, nva Spnd
og Kræpt i Vilianum; nætt umbreitt Sih i og Hiartalag.
Hañ riecttlætest, það er, iðædest Christi Riecttlæte, frilæst
fræ Sekt og Stræffe Synadariðar, med þvi Herradæme
Spndariðar er þæ eijnig burttefed.

32. Hañ sameinast med Ervni æ nij við Gud, og
aðlast Slutskipte i ællum þeim ometanlegu Ræðar, Sæf-
um, sem Christur hefur utvegad.

33. Nu er hañ ordeñ sáharlegt og Sælnhálsplegt Guds Barn, og hesur lifande Von um Hinnariðkis elisja Arfleisð.

34. Nu sær hañ Gubboomlegt Ploos og Krapt, hæde til að ofrífa það Jla (so hañ syndgar eðe frammar af æssettu Ræði móoti Sanvisskæne) og til að efterfilgia því Gooda af eflu Hiarta , so hañ leitar nu iduglega Guds Riðkis og hañs Rietslætis , og framgeingur æ Jorðuñe med himnestu Sihe , og so sem fyrir Guds Augliti.

35. Nu hesur hañ sáña Hugum i øllum Mootgængi; Sökum þess, að Guds Riði , sem er Rietslæti, Fridur og Fogaundur i heilegum Anda , bjri i hañs Hiarta , iasñ vel þóott það oft og tíðum sic huled under Veisfleita og Sturlan.

36. Eñ vilie hañ eðe tapa soððan sinnu Sælnhálsplegu Ræðar Stænde, þa hlistur hañ fyrir Ervna að hlífa i Christo, og læta sic stioorna af hañs Anda.

37. Hañ hlistur med skilegre Bæn og Hiartans Alværingesæf losgigæflega að bræka þau Medol , med hverium hañs Erv kañ að hallðast við Magt , og storkiast , sem er Guds heilaga Ord og Sacrament.

38. Hañ verður þa riets að vaka , stríða og bidia móote Dioflinum , Heiminum og Synðeñe , hværrar Esterleifar loda eñ nu við hañ , eñ skulu uthreinsast æ meir og meir , med daglegre Endurniian , og þar æ móote Guds Mind meir og meir i honum uppreisast , so hañ læte angliooðlega síæ i sinu Lúferne , að hañ sem endursædt Guds Barn er næstlydbur þessum sinum himnesta Fodur , elste allt það er hañ elskar , eñ hate allt það sem hañ hatar , og allt það sem Verölden er full af ; Refnilega : Ríða Augnana , Sprend Holldsius, og drambsaunt Lúferne.

39. Hañ hliitir daglega að afneita síælsuñ sic og bera Krossen þoliñmoodlega efter sinum Frelsara æ þeim þrangva Þeige.

40. Hver sem bliifur stöðugur æ þessum Þeige alla

fína Lífis-Lið, þóguu er Dauden um flíðer Abate og full-
komid Frelse.

41. Þvi hañ mun æ effla Deige uppriisa, eðe til For-
dæmingar heildur til eilífs veggamleas Lífis, og einnar
Dupplessanlegrar Sameiningar med Gude.

42. Eñ hver sem eðki vill eptir þessare Híalpræðesins
Midurstípan meðlafa og bræfa Guds Ræð, hañ er i sínu
spaduga Rætturunnar Stænde, verður aðstíllíð frá Gudi,
og hlíntur að vænta Hlutskiptis med Dóstin-
um og hañs Arum i eilífre Forirdæmingu.

UTSÆTNING

CATECHISMI.

Mitt líkra Barn, viltu eige giarnañ verða farsað
hier i Heime, og niðsta síðan eilíftrar Sælu
æ Himnum?

Viðulega, ef eg að eins gæte orðed það.

Viltu þa ganga þañ Væg, sem leider til þessa
Salmarís?

Jaa, Ef eg gæte funded hann.

Erwir þu að þar sje ein Guds til?

Jaa, því Heimurenn hesus eige gíetad skapad sig
fælskur, heildur hlíntur til hañs að hafa vered nock-
ur Dóðsof, sem er Eldri og Edre enn allir Hluter;
Og það er su eilífja Bera, sem kallast Gud.

Erwir þu að Gud ræðe fyrir eilífre Sæluhíalpy?

Viðulega, því hañ er yfir öllum Hlutum.

Erwir þu að Gud vñe þier eilíftrar Sæluhíalpyar?

Ad

Ad Búfu, því hann er einn goðdur Guð.

Mun Guð vilja vísa þér Vei til eilífrar
Sæluhálspar?

Ad Sonu, það kañ eigi að bregðast.

Med hverju vísar Guð þér og mér þessa Vei?

Med sínu Heilaga Orði.

Hofum vier þa þetta Guðs Orð vor ær meðal?

Jaa, í Heilagre Ritningu, sem kallast Biblíja.

† Hefur Heimurinn ætíð haft Guðs Orð?

Jaa, því áður enn Móyses var ær Dögum hóf-
du menn Guðs Orð fyrir Guðlegar Opinnber-
anir og Munnlega Undervísan þeirra gomlu For-
fedra, frá Ryni til Ryns; Enn í Letur var það eigi
fært, fyrir en Móyses byrjaði það að gjöra.

Hver hefur skrifað Biblíuna?

Þeir Heilögu Spásmenn, Guðspíallamenn og
Postular.

En voru þessir eigi Men?

Búist voru þeir menn.

Hvernig eru þa þeirra Orð Guðs Orð?

Því Ande Guðs blíes þeim í Bríðost, allt, hvað,
og með hverjum Ordum þeir sköldu það skrifa.

2. Timoth. 3. 15. 16. 17. Med því þér er kúning Hei-
lög Ritning allt í frá Barndóme, þa kañ þú að und-
vísa þér til Sæluhálspar, fyrir Trúna ær Jesum Christi-
um. Því að all Ritning af Guði Morgiefni er nýtsam-
leg til Lærdóms, til Almýndunar, til Betrunar, til Leids-
riettingar í Ríttlætnu, so að Guðs Radur sé algjör,
og til alls goðs Werks háflegur.

2. Pet. 1. 21. Þar hefur eigi en ein nokkur Spæðóm-
ur, epter Mánsins Vilja, frásluttur vered, hefur af
Heilögum Orða tilfærðir þa þeir Heilögu Guðs Men.

Galad. Sica Matth. 10. 19. 1. Cor. 2. 13.

† Hvar af þau Madur ad vita, ad þesse þin sama Ritning sem vier þesum, sic þad saða Guds Ord?

Alf innslægum Hlutum, so sem af Gyðinga, Tyrkia og annara elldstu Þjóða Samfinningu, þvi þeir vitna til þess sama Ords; Einnig af Sanhlióðan Skrifaranna, Uppfylling Spædoomanna, Stadfesting marghættadra Krapta, Berka, og, ad siðurstu, af þeim öfluga Frængængi, sem þetta Ord hefur haft, fyrir utann Krogan og Manlega Magt, og þad miðt i þeim bloodugustu Ösfooknum, i hverjum so margar Þusunder Þúslar, Botta hafa ið siglad þennann Sannleika med þeirra Bloode.

† Hvat skal þu giera sem en nu eige trwir þvi, ad Ritningin sic Guds Ord?

Hann Kalleitast vid ad hlýðnast Ordinu og gies þess Berkan Róm i sinu Hiarta; Þa mun hann verða þess siðott var, ad þad hefur eina yfirnætturlega og riett Guddoomlega Dæd, Krapt, Líf og Anda i sér, til ad upplýsa, samfæra, hugga, uppfæra og ævija Samvitstuna.

Joh. 7. 17. Ef þu er uockur sem giera vill þann Bilia þann Ræne þvert þesse Ördoomur er ÖG Glæde, eða hoert eg tala af siðalfum mier. Sica Ps. 50. 23.

Eigum vier þa Vafalaust ad medtala þ. Ritning fyrir eina, rietta, vissa og fullkomna Reglu og Ræli-
þæð vorrar Trwar og Fræmsferdis?

Þessulega — Luc. 16. 29. Þeir hafa Moysen og Spæmæðina: Herre þeir þeim. Joh. 10. 21.

Meiaa Meia þa ecke grundvalla siina Trw æ, og haga þinu Fræmsferde estir þeim Opinberunum, sem gistrast for-
ic

ir után þan Medöl, sem Gud hefur tilfett, eða á Draum-
um, eigin Skinsendur Þóttu, ánarra Mána Minduglei-
ka og Esterdæmnum, gömlum Meiningum, Mæltaknum,
Samkomuloge, og Sidvona, edur nokku þóttu?

Ney, eingenn sonn Erv nie Hljóðni verður á slí-
ku grundvöllud, heildur Híar Erv, Gudleysi og
uppsundenn Dyrkun af eigin Þóttu, sem Gude
er þvert á móti.

Gal. 1. 8. En þó að eittig vier edur Engill af Himni
predikade yður Evangelium Þdrútlis ER; ÞJec ÞÞs-
um ÞPredikad ÞDur, sá he þóttur.

Matth. 15. 9. Ad Ömittu ÞÞóna þeir miet, á með-
án þeir kenna þær Ríeningar, sem ekki eru ánað en ÞÖd-
ord Mána.

Heður Guds Ord en nu flepre sierdeilis Eigi hlegleika
frá þess Mána Ord?

Jaa, næst þess Gudsordlega Öbrygdanlegleika,
Krafti og Fullkomlegleika (sem áður er sýnt)
hefur það eina sierdeilis Virtu í sier, til að upplýsa
oss, af Mátturum blindar Mannefir.

Ps. 119. 15. ÞJEC ORD ER LAmpe Fotta mína,
og ÞJoc á mínum Begnum

Er þó ekki Biblia þýtt og vandstíla fyrir Einsalda
og Farsfóða?

J öllu þvi sem Monnum er nauðsynlegt að vita
siet til Satluhíalpar, er hun noog stírt, fyrir alla
þá, sem hafa hana um Hónd ríttilega, hvert þeir
eru Leik-Menn, Olærder, edur Lærdir.

2. Tim. 3. 15. (16.) 17.

Hvernig hefur Madur Guds Ord ríttilega um Hónd?

Þegar Madr andvarpar, fyrst til Guds um hans
H. Anda Upplýsing; Þar næst les Guds Ord m.

goodre Gaumglæfni, og þeinkfir eptir því alvarlega, med frósum Afsetninge að lifa eptir Ordinu, og hlífðnaft því í sínum Berkum og Framferðe: Þegar Maður leitast eptir að sedja Hwongur Sælar sínar, en eigi sína höldlega Forvitni þar með; Og að síðurstu, þá Maður raungfærir eige Orðanna Meining eptir sínum eigin Gyrdum, heldur leitast þar í einlæglega eptir þeim Samleika, sem þrenar til Guds hræðslu, og ransakar þar eptir sitt eigin Hiarta.

Joh. 5. 39. 40. Cap. 7. 17.

Stietur Maður af síni eintoomre Skynseme skilid og málagað Ritninguna hær til Sæluhlæðplegrar Þekkingar?

Nei, því vor Skynsemi er af Syndene forðiofsud. 1. Cor. 2. 14. Atturlegur Maður Skyniar Ekfert af Guds Anda, því það er honum Heimsta, og hann fær það ei þekkt, því það hlíttur andlega að dæmast. Eph. 1. 17.

Af hverium æ Ritningin að lesast?

Af öllum Möðum; Og þar fyrir ei alleina af þeim sem kenna, heldur og so af Tilheyrðendum; Eftir einasta hafa allir Þessi og Riitt til þess að lesa Ritninguna, heldur er það öllum boðid, sem ein Skyllða. Já, það er í síðslu hær ein Guds Belgjörningur, sem hver ein Christin Maður æ að færa hær með Þacklæte og Fagnude festgjæflega í Rit, hær til tímannlegrar og eilífrar Belferdar.

Post. G. B. 17. 11. og 2. Tim. 3. 15. Joh. 5. 39. 40.

Hverneð sundurskriptist Heilog Ritning?

3 Gamla Testamentid, sem Spæmenniær hafa fyrir Christi sinilegrar Hælvistar Daga æ Hebreku ritad, og það Nya Testamentid, sem af

Gud.

Gudspjallamónum og Postulum er í Grísku Mælti
 skrifað eptir Christi sýnilegrar Hiervistar Daga,
 og hvertveggja síðan utlagt á vorra Landi Tungu-
 mál, öllum Mönnum til Góðfunar og goðdra Mota.

† Uppitel mics Bækur Samla Testamentisins?

Mósn og Tala þeirra, sem Menn eru vanir í Predi-
 kun og Lesstre að vitna til, eru í ríetti Ród sem eftir-
 sigir: Fim Mosis Bækur, Jósua Bók, Doo-
 maraþa Bók, Ruths Bók, tvær Samuelis Bæ-
 kur, tvær Kongaþa Bækur, og tvær Chronicu Bæk-
 ur, ein Esra, ein Nehemia, ein Esters, og ein Jobs
 Bók, Hundrad og Fimmtíu Psalmar, flestir orðir
 af David Konunge; Þrjár Bækur Salomonis;
 Ekkadur Orðskvidir, Predikari, Eof-Ræði; Spæ-
 cæmen þeir stærri Fjórir, nefnilega: Esaias,
 Jeremias, Ezechiel og Daniel; Spæmen þeir
 smærri Fjórir, sem eru: Hoseas, Joel; Amos,
 Obadías, Jonas, Micheas, Nahum, Habacuk,
 Sophonias, Haggeus, Zacharias, Malachias.

† Mics sínest sem hieir vanti nokkrar af þeim, sem eg hafa
 þó í minni Bibliu, so sem eru Tobíu og Judiths Bók,
 Evelyfhar Bók, Sirachs Bók, Baruchs Bók, þær
 stuttu Historiur um Susān og Drelan í Babilon,
 Maccabeorum Bækur og Manassís Bók.

Þessar síðurstu eru eigi sem hinar aðrar Cano-
 nisku eðar Regluligu Bækur af Guds Anda inn-
 blæsnar; Heldur nefnast þær, til Aðgreiningar
 frá hinum, Apocryphiskar, eður huldar Bækur,
 því þær eru eigi sama Gylldis og Míndugleika,
 jafnvel þótt þær hafi inni að halda nokkrar goðs-

ar Lærdooms-Greiner.

† Hverjar eru Bætur þess Níja Testamentis?

Þeir Fjórir Gudspíallamenn, Mattheus, Marcus, Lucas og Jóhannes, Postulanna Gíorninga Boof, og þeirra Pístar, edur Sendes-Brief, Nefnilega: St. Póls, Einn til Rómverja, Tveir til þeirra í Coríntho Borg, Einn til Galatas, Einn til Ephesíus, Einn til Philipþens, Einn til Colossens, Tveir til þeirra í Tessalonica, Tveir til Timotheum, Einn til Titum, Einn til Philemonem, Einn til Ebræos: So og líka Sís almenilegir Pístar hjá Postulanna, Nefnilega: Einn St. Jacobs, Tveir St. Petrus, Þrír St. Jóhannis, Einn St. Juda, og Lokins er hin síðarsta Boof Biblíunnar, Opínberaner Jóhannis. Allar þessar eru fyrir utan nokkurskonar Medel innblásnar af H. Anda.

Hver er Kiarne og Jánhalld allra Biblíunnar Boofa?

Það er sá vigtuge Sannleike; Ad JEsus er Christur, Begurinn, Ljfsid og Sannleikurinn, til Sæls hialpar öllum Trúðum Sælum.

Joh. 20. 13. En þesse (Teifu) eru því skrifud, ad þier trúed, þad JEsus Sj Christur Sonur Guds, og ad þier skulud hafa Ljfsid, sem trúid, í hans Nafni.

Hver Mismunnar er að Lærdoomum, í því Gamla og Níja Testamenti?

Í Gamla Testamentinu vitnuðu Spærmenirnir med Spærdoomum og Fjörmindunum um Christum sem koma skyldu; Enn í því Nýja Testamentinu vitna Gudspíallamennirnir og Postularnir

er með lífosum og skírnert ílegum Ordum um þan,
þá þegar í Herminn komenn.

Þu þar Biblían er stóor Bóok, hvernig gíeta þá þeir
Ungu og einföldu funded þéna Ritningareñar Kiarna?

Þeir kúna í fyrstu að hialpa sér við Sáluga
Doct. Lutheri Catechisim.

Hvad er Catechismus?

Hann er ein lítel Biblíá, eða stutt Agrip af Guds
Orde, um þad, hvad vier eigum að trúa og gíora,
í Spurningum og Andsvorum framsett.

† Hvad þesur Lutherus sett, fyrir framán hvern Part
Catechismi til Uppbyggilegrar Almúningar?

Þesse Ord: Hvernig sérhver Hwss-Fader að eins
fallelega að uppfæða sitt Heima-Fóolk.

Er það þá Skýlda allra Hwss-Fædra?

Já Bissulega: Í Fimtu Bóokar Mósis Cap. 6.
v. 67. seiger Gud.

Þesse Ord, sem eg bið þér í Dag, skaltu leggja uppá
Hjartad. Og þu skalt brija þau allt jafnt fyrir Börnum
þínum, og ræða um þau, nær ed þu situr í þínu Hwss, og
nær ed þu geingur um farið Veg, nær ed þu leggur þig
niður, edur stendur upp.

Erú marger Hofud-Partar Catechismi?

Fim; Af hverjum sá fyrste hlóodar um Guds
Tíu Laga Bódord; Án ar um Ervarmár Hofud
Greiner: Þridie um Drottínlega Bæn: Fjóorde
um Sacramentum Skírnareñar: Fimte um
Sacramentum Altarisins: Þar epter fylgir Hwss-
Tablá, sem mihelldur hvers Máns Skýldu efter
hans Stände, og sínst þan hier ínfærd í fjóorde og
fíotta Bódorde.

Verð.

Verður þetta eðfe í særre Ordum iðibund ed?
 Ad vísu, því allt þad sem Fræðen iðihallda, hliðer
 aðaðhvort til Logmælsenu edur Evangelio.

Þvad er Logmæled?

Logmælid er sœ Lærdoomur, i hverium Gud sinn-
 ir ofs sitt Riectlæte, kiedir ofs, hvilsikun ofs þoriar
 ad vera, hvad vier eigum ad giota, og Dgnar ofs, ef
 vier læatum þad Dgiort, edur giocum þat þvort æ
 mooti.

Þvad er Evangelium?

Evangelium er sœ Lærdoomur, i hverium Gud
 siner ofs sinna Næd og Miskunsemi i Christo, og
 tilbiedir ofs hana; Kiedir ofs hvad vier eigum ad te-
 wa, og heitir þm Næd er hliðnast hœnum i Tævni.
 Þvad merkir eigiðlega þetta framande Ord Evangelium?

(Þad merkir) gleðelegan Bodskaþ.

Þvar er þendlad i Fræðunum um Evangelium?

3 Fioorum þeim siðare Hofud. Portunum.

Þvar er þendlad i Fræðunum um Logmæled?

3 Þyrsta Partenum.

Þyrsti Parturinn.

(Hvernig ein Þviss: Fader og Þviss: Mooder æ
 undervissa einfalðlega sinu Heimilis-Þoolke)

Um Logmælid.

Þvad margfalldi Logmæli vigas Gud i gamla Tæsa-
 mentenu?

Þrennslags, sem var þyrst Ceremoniu edur Ryt-
 ku-Logmæli, annad þad Berallðlega Dooma og
 Balðstioornar Logmæli, þridia Sida-Logmæled,
 edur

edur það almennilega Lögmaál, um Ríðarleikann og Framferde Lifnadarins.

† Hellið Cerimoniu edur Ríðinu: Sida Lögmaálid enu nu við?

Nei: Þessi Ceremoniur og Fornfæringar voru eige nema Evangelískar Þyrtmindaner uppá Christum, sem hefur afmáð þær með sinne Dingadömmu. Col. 2. 16. 17. Ebr. 10. 1.

† Hellið Valdshioornar Lögmaál Gyðinga enu nu við?

Nei; Það var eins og Ceremoniu Lögmaálid, giefid Gyðingum alleina um vissan Tjma; En nu er sérhverium Christnum Máni vissad til þeirra Laga, sem brofast i Landinu, og hans eged Yfervald rotgiesur. Rom. 13. 1.

Blisur þa Sida: Lögmaálid, edur það almennilega Ríðarleikans Lögmaál, ei heildur leingur við Rágt?

Vissulega; Þvi það Lögmaál er byggt á Nátturu Guds, sem ríttlaet er og heilög; Og þar spric er i því innifalinn Guds orastannlegur og stadfastur Vilie um alla Menntu og öllum Tjnum, sem er Elskann til Guds, siælsis hins og Náungans.

Hvernig hefur Gud opiðberad þetta sitt Lögmaál og Orastannlegan Vilie?

Hað hefur i Skopuninni innskrifad það i allra Manna Hiortu, og því kallast það Nátturu Lögmaál. Rom. 2. 15.

Hefur Gud þa ei með öðru Moti opiðberad sitt Lögmaál?

Jö, hann hefur og so utgiesid það siðilega, og skrifad utann á tvær Stein-Töblur.

Hvar gaf Gud ut Lögmaálid?

A Gíslinu Sinai með Reidarbrúnum og Eddingum, til Merkis um hans brennuande Bandlæti við þá sem það yfirtróða.

Kúsum vier verða Sæluþoolpner fyrir þetta Lögmaal?

Nei; Því sjúðann Syndasallid gietur það eingiñ fullkomlega hallded.

Rom. 8. 3. Hvað Lögmaalinu var Omögulegt, (með því það veikist fyrir Hóldid) það gjorde Gud og sende sin Son.

Gietir þá Lögmaallid oss ekkert Gagn?

Ad vissu gietir það oss stoormikid Gagn

2. Tim. 1. 8. Vier vitum það Lögmaallid er gott, ef nokkur tiidkar það riittilega, (það er, so sem því hæfir að brækast).

Hver er so riitta Lögmaalsins Mitsenid?

1.) Samsærir það þá Þdrunarlausu um Syndir þeirra, og Guds Reide i giegn Syndenne.

Rom. 3. 20. Þyrr Lögmaallid kiemur ÞÞourkiennig Syðariñar.

2.) Þreinger það og refur eyter þeim Þdrande að flija til Christum, og leita Trausts hia honum.

Gal. 3. 24. Lögmaallid er vor ÞÞtunar-Mudur til Christum.

3.) Underviisar það þeim Tröudu, hvað þeir skulu giora og satta O-giordt.

Orðskv. B. 6. 23. ÞÞdordid er Ekridlios og Lögmaallid er titt LÞos, og Þirting ÞÞtunariñar er Þissins ÞÞgur.

Eru þá þeir tröudu Lögmaalinu undervorþnir?

Nei: Efi Lögmaalsins Krögan og Þolván, þó þar fæa hefur Christur þá endurleyst.

Rom. 6. 14. Þier erud EÞge under LÞgmaallinu, heldur under Ræðeni.

Rom. 13. Því er nú Elitán Logmálsfins Uppfylling.

1. Tim. 1. 15. Súma Þodordjús er Kæleifurinn af þreinu Þiarta, og af goðdre Samvitsku, og af ómeingðerri Erro. 1. Cor. 13. 1. 2 3.

Um Þyrri Þodorda Töbluna.

Þvad er Þáhalld Þyrri Þodorda Töblunár?

Kæleifurinn til Guds, sem kveður mæir alla mína Skýldu við hann.

Luc. 10. 27. Elsta skaltu ÞDottinn Gld þín af öllu Þiarta, og af allre Þrö, og af öllum ÞDæm, og af öllu Þilgskoti.

Ut af Þyrsta Þedordinu.

Ad hveris æ eg að gísa Þiartur í þessu og öðrum Guds Þedordum?

Ad vönnu, sem er; Ad því Þonda sem er bannad, og því goöda sem þar í meot er skípad.

Þvad er það Þonda sem í þessu Þodorde er baðad?

Ad fremia Afguda Þirðkan.

Þvad er Afgud?

Allt það sem Madur dijdskar, ottast, elskar, og ireyfter æ, í Stad þess einasta sanna Guds.

Þvernig verður þesse Afguda Þirðkan framín?

Ánadhvært, so miked beri æ því, edur listid beri æ.

Hver er sm Afguda Þirðkan, sem mikid ber æ?

Þegar Madur tilbíður Cool, Tungl, Stíðmur, Engla, edur þeilaga Men framílidna, þvært í meoti Guds Orde.

El. 42. 8. Eg er ÞRottinn, það er mitt Mafn, og mífna Þrö vil eg Þjagum öðrum ÞJesa, nie mitt Þof Afgudann.

† En ma Madur efi tilbíðia þa sanna Gud í einu Þil-læte

læte, og meina til siælfs haðs?

Nei, Gud er ein Ande, og hverter hað tilbidia, þelt skulu tilbidia hað i Anda og Sannleika. Joh. 4. 24.

† Má Maður eke bidia Englana, edur helga danda Men, ad bidia forir fier til Guds?

Nei, því Gud vill alleina tilbedeinn verda.

Drottin Gud þin stalt þu tilbidia, og þorum einum þlogna. Matt. 4. 10.

Þar ad auk er þad og so til sorgiesfins, dviad Abraham veit eke af oss, og Israel hað þekker oss eige. Es. 64. 10.

Þvernig er framín Afguda Dyrðkan so ljíted ber æ?

Þegar Elska Otte edur Traust Hiartans sníist frá þeim lifanda Gude, og adhyllist framar adra hluti en Gud, edur eins mæð sem Gud.

Þvad margslags eru leinileger Afguder til, sem luña fleila vorum Hjörtum frá Gude?

Ald soddan Afgudum kunnum vier ad gjöra aðað hvort oss siælfa, edur adra Men, edur adrar skap adar Skiepnur, ellegar urvortis Guds Dyrðkan edur og Dófulinn.

Þvernig gjörir Maður siælfsi sig ad Afgud?

Þegar hað hefur ofmikla Elsku æ siælsum fier, leitar einkis utaþ þess sem haðiser, og stundar mest eftir síne eigen Begsind, eigen Billa, eigen Sagni, og eigen Esterlæte, hvers vegna hað hlyder hverfi frá Gud nie Mæringan, og skiedur þetta fierdeilis.

1.) Med eigenn Droosjan.

Þvad hefur þu, þad þu haðir eige medtefed? En jót þu hefur þad medtefed, Þvad Hæosar þu þæt þu, sem þu þad eige þesde medtefed. 1. Cor. 4. 7.

2.) Med Sier sinnfædur Siðalsfræde.

Það er Gulldröf-Lætur, og að vera þverbrotið er Afgræða-Diðdröf. 1. Sam. 15. 23.

3.) Med eigin Hells-Löf og Gyrdum.

Margrætt gænga sem Övner Krossens Christi, þórra Dýflot er Þorðdæmningið, þórra Gull Mægr er, Phil.

3. 18. 19.

Er það all siðals Eftir Afgræða Diðdröf?

Nei, eigi után svo sem er Öfkrætt og mætt laus, þótt ed metur sig meir, jenn Gud, og vill eige glöfist þonum af Hættu undergjefið, og fæst við að Mættiað siðals er eckert, jenn siðalsur Gud sæt æðste Goode.

Þórrig fæst Mættur að gæra aðra Mætt ad siðum Afgræða?

Þegar Mættur af Öfkrætt Hættu fyrir þeim, edur Eftir og Traust til þeirra, annaðhvert vanræktir það Goode, edur gættir það Benda.

Jer. 17. 5. Þóttur er fæst Mættur sem þessu sitt Traust æ Mættum, og Eftir Hættu fyrir Eftir Mætt, og i þóttu fæst Mættur med siðum Hættu.

Þórrig fæst Mættur að gæra aðra Eftir ad siðum Afgræða?

Þegar Mættur þessu so mætt Þótt af þeim, að til þeirra dregst su Hættans æðsta Glede, Huggun og Traust, sem Mættur fæst æ Gud setia; Þótt siðals er að sið æ þeim ægiörnu, sem under eins vilja þóttu Gude og Mættum, og fæst þvi Eftir Goode Diðdröf.

Eph. 5. 5. Þvi það skuldr þessu vita, það eingið Kristi; Mættur edur Öfkrætt, edur ægiarn, þótt að er Eftirgræða Diðdröf, þessu Kristu i Kristi Christi og Gude. 1. Tim. 6. 17. Kristum þessu Þóttu þótt þu, það þessu

þeir Eru Eiga Mikil-Þáttir, og leggi tinga Þou upp
 á þeina fallbálta Ríksdóm, heldur uppá lifanda Gud.
 Hvernig fái Maður að fremja Afguda Diirdfan með in-
 vortis Guds Þoonustugjörð?

Þegar Maður midt í sínu Þdrunatöfse setur fæ-
 visslegt Troust uppá Kríku-Þerðer, Altaris Ga-
 ungur, Skrifstamál, Olmusur, Þanagiörðir,
 Gaungva, Þestra, og þ: söhættar Þerk, sem good
 eru hía þeim einum sem eru Þdrande, enn hía
 Hrafnurum eru þau einfis verð.

Jer. 7. 4. 5. Þessled eðe nppá Þvæna, þa þeir seigia:
 hier er Mustere Drottins, hier er Musteri Drottins, hier
 er Musteri Drottins, heldur þa Þætted Þværn Þsa-
 ad og Athæfi.

Es. 1. 15. Þó að hier Uþbreided ÞÐar HEndur, þa
 þyrge eg þó miin; Naugu fyrir þdur, þviad ÞÐar HEnd-
 ur Eru Fíllar af Þloode.

† Er þar nokud sem þesur Snert af Afguda Diirdfan í
 vorri opiliberre Guds Þoonustugjörð?

Eðert, sem í siælsfu siet mæ so kallast; Enn með
 Misbröfkaniði kunna allar Skiepnur að gjörast
 að Afgudum, sem eadur er sagt.

Þvad kientur þa Mæðum til söddan Ogudligrar Mis-
 bröfkanar?

Það gjörir einfanlega Andvaralefse, sem ætiid vill
 hafa eitthvad siet til Aftudnings; Þvi þegar Sam-
 vitsskafi forðemir hinn Ogudlega og vill eige snroa
 siet til Guds siæls, snijt hann siet þess siiooar með
 sitt Temnadar Troust til Skrifastoolhins, Altaris
 hins, og mrvortis Athafna, og leitir þor iði Hugg-
 unar og Traustis fyrir sína saurugu Sælu; So að

Það, sent i siðalfu siet er skadlaust og gott, verður
honum að einum Afgudi; Það er: Það hindrar og
heildur honum frá þeirre ríettu Guds Djærdkun,
sem stie æi Anda og Sannleika, þar sem þessie
Slutur ættu þo að styrkja hann til hennar.

Enc. 13. 26, 27. Þa munuð þier þesja upp að seigia, vær þesjum Eib þ Jaz þ Jer og druckib, og að Strætum Þorum Kender þu. Eñ hañ mun seigia; Eg seigie yður, þad eige þeske eg yður, þvadañ þier erud; Farid frað muer afir þier Rægiorda. M:ñ.

Kan Madur og so ad gæra Dæfulei ad sinum Afgud?

Sæ, aller præstater Synda-Prælar eru lífla
Diosfyllings Prælar, og hafi þeirra Gud og Herra.

2. Cor. 4. 4. Gud þessara Veraldar hefur forblindað
Augstot vandræðra, Róm. 6. 16.

Vier hefum heyrð það Góða sem offt er bakið; Seið mi-
er lifa það Góða, sem offt er búið í Forsta Góðordinu:

Bíer eigum yfir alla hlute fram Gud að ortast,
þann að elsta, og æ þann einn að trúa.

Alíftur þæi Guð ei nfanlega vort Þiartalag til síjn ?

Saa, hvi haarn seiger :

Orðsko, S. 23. 26. Gief mier, Son miñ, Hiarta þitt.
 Sietur nokkur ótrasti, elskad og treyst uppá Gud riectti-
 lega, meðan hann eige riectt þecker hann?

Ne þad er Dimogulegt; En ef vier þeckium hañs
Riettleete, þaa Ottunst vier hañ; Ef vier þeckium
hañs Giedstu, þaa elstun vier hañ; Og ef vier þeck-
ium-hañs Amotte, þaa treistun vier honum og
troun og hann.

Þetta vita Raunar flestallir. Með um Gub, munu þeir þá
og so ottast, elsta og treysta uppá þak?

Nei, því flestra Þecfing er dauð og Kraftalaus

1. Joh. 2. 4. Hver ed seiger : Eg þeck það , og þekkur
ed þaðs Þodord , sá er Lögare , og i þóuliskum er eing-
in Sanktur.

Þóulisk er þá sv rietta lifande Guds Þeking ?

Sv sem Kiersur vorum Þiortum til ad elsta Gud,
og bligðast vid ad giora nockud þad sem Þitt er i
þarins Heilogu Málægd.

1. Joh. 2. 3. Þar af vitum vier, þad vier þeckiam það,
ef ad vier varðveitum þaðs Þodord.

Er ede best ad vera i situm Einsaldleil ?

Þissulega , enn ede i Þonkunnastru og Blindne.

Róm. 16. 19. Jeg vil ad þier siend Þittr uppá þid
ÞOÐa , og Þinsalder uppá þid Þonda.

Þvad er þu sáa Einsaldni ?

Ad Madur med Tröne medtake eins allt fyrir trö-
anlegt, þad sem Madur er viss um ad Gud þafi op-
inberad, og þad æn þess ad hnijsast þar i med þine
þolldlegre Skinseme.

Þverin orkar nu þu sáa Guds Þeking ?

Þun orkar þvi , ad Madur viðst ottast elskar eg
tręstir uppá Gud , þann sem hann riett þeker.

Þvad er ad Ottast Gud ?

Þader ad bligðast i Þiartonu fyrir Guds allra-
heilögustu Þætign, so Madur sie þv þdande og þrædi-
dur fyrir ad uppvefia þaðs riettsferduga Reide med
nockri Synd.

Matth. 10. 28. ÞKæðest eige þá sem þi kamað essissa,
og Söolina gieta ei lifstæted, þekkur ÞKæðest þá fram-
a , sem Söalu og Þisse gietur ÞOrtjant i Helvite.

Phil. 2. 12. Þerled þðar eigin Söluþiaþp med UGG
og ÞTta.

Er margslags Guds Þitti til ?

Eveflags, Þrældooms Otta, og Sonarleigur Otta.

† **Hvad er Þrældooms Otta?**

Þegar Maður ottast Gud vegna Straffsins all-
eina, enn hefur hverke Elsku nie Traust til hans.

1. Job. 4. 28. Hæðsla er Egi & Kjarleikanum,
heldur utdrikkur fullkomlegur Kjarleike Hæðsluna, því-
ad Hæðslan hefur Kvæl, en hver hafi hræðst, sá er ecke
fullkomlegur i Kjarleikanum. Job. 15. 20.

† **Hvad er Sonarleigur Otta?**

Þegar Maður af Elsku til Guds, er Föjðande
fyrir ad gjöra honum nokkud aa moote, þótt hafi
ætte sier eige nokkurs Straffs ad vænta.

1. Mos. 39, 9. Hvernig Mæ ES Gjöra so miled
Dhæfu Verki, og syndgast aa moosi Gude?

† **Hver af þessum tvöfalda Otta finnst hia Riettkristnum?**

Sá Sonarlegi Otta tilheyrir þeim eigennlega,
so sem Guds Børnum; Þo blandast hafi oft med
nokku af Þrældooms Otta, sierdeilis aa Freistings-
ar Tjimanum.

Rom. 8, 15. Þier hafið eige medtekid Þrældooms Anda
so þier þurfið astur ad agga ufi yður; Heldur hafið þier
medtekid ein Oslabarna Anda, sytir hvorn vier kosum,
ABBa, elskulegur Kater.

Matth. 8, 26. Hvað hræðst þier so, þier Litiltræðir?

Hvar af þessum Maður eina Gudhrædda Maðeskia?

Þar af, ad hun hatar og forðast Syndina, sem sin
stærsta Dvin, og öldung's sær ecki af sier, ad gjöra
þad sem Gilt er af Afsetninge.

Orðst. 8, 13. OTE Drottens Hatar þad Jella.

Eru þeir aller Gudhrædder, sem lesa, bidia og sjungia
miled?

Ecke alltið, því þeir eru til, Hverri ed hafa ÞGirlið
Gud.

Gudlegð Uthæfis, en þess Ráste afneita þeir. 2. Tim. 3.
 Af hverju hefur þu sána Gudhræðsla sín uppruna?

Af Tröðni og Ríðeleikanum, sem verður söðdan
 Umhyggju fyrir því að þöfnast þeim æstrodlega
 Födur.

Það er það, að elsta Gud?

Það er, að oss þyfi mikid til hanns koma, og oss
 innilega laingi eftir honum, leitum i honum vorrar
 ríettu Glede og Unadsemdar, og gíefum oss alldeilis
 að Ballð hans þægelegum Vilja.

Psál. 18. 2. Þartkíran þefi eg þig Drottín, mín
 Stírkíse.

Psál. 73. 25. 26. Nær eg þese að eins þig, þá hyrde i eg
 ekkert um Himin og Jord, þó að einig mitt Klif og Sál
 þanmegnist, þá Ertu þó Gíld alla Dýma Mít Þart-
 ans Ráust og mitt Hlutfípte.

Ps. 42. 2. 3. Líka sem það Þíorturín kallar eftir ferstu
 Vatni, so kallar mín Sál, Gud, til þín. Mína Sál
 hana Þrífir eftir Gude, eftir þeim lifanda Gude, þve-
 nær mun eg þangad kómast, að eg síæ Guds Andlát.

Hversu mig eigum þier að elsta Gud?

Þíir alla Glute frá, þó hann er það æðsta Góða.
 Matth. 10, 37. Hver hann elskar Födur og Móður meir
 en mig, sá er mín eige verðugur. Sía Luc. 10. 27.

† Ráð Mäður þá ei bæði elsta Gud og Heimslus syndugt
 Hættalag?

Nei. 1. Joh. 2. 25. Elge skulst þier heim-
 in elsta, nie neitt það i Heimenum er, EF Róður Elskar
 Heimín, I Hðnum ER EKKI Ríðeleik Föðurins.

† Hvers vegna eigum þier að elsta Gud?

Först, vegna þess hann er fullkomlega góðr i síarf-
 um síer; Þar næst af þó, hann er góðr og Þíadstus-
 ríður við oss, sem daglega niostum hanns Þe-
 E 5

gjöfninga.

Matth. 19, 17. Eingötu er goödur utan ölleina Guð.

1. Joh 4. 19. Öxtum öjs hön ölska, því hön höfur Ölsk-
að öjs Ö Öre.

Hvar af þess það, að Maður ölskar Guð?

1.) Af guðræflegum Ölsnade.

Joh. 14. 21. Över hön höfur minn Ö Ödord, og Ö Öll-
dur hön. Ö Ön er sá sem mig Ölskar.

2.) Af Öærleikanum til Öæungans.

1. Joh 4, 20. Ö einhver seiger: Ö ölska Guð; Ög
Ö Ötar sín Öroödur, sa er Ö Öngare. Övi över hön ölskar
öfi sín Öroödur, övern hön öer, övernig öietur sá Guð
ölskad, hön er hön öer öige?

3.) Af Österlöngan til Örða Örottens, og öbug-
legri Öæn til höns.

Ösal. 73. 28. Það er minn Öleö, að eg höld mig til Guðs.

† Öietur þu ölskar Guð af þínum öigen Öróstum?

Öei, Guðs Önde öerkar Öærleikann ö min.

Röm. 5. 5. Guðs Öærleik er Ö Öhektur ö öör Öörstu
öör Ö Öilagan Örða.

† Ö. nöfnt Öagn að því að ölska Guð?

Öai, Öllra Öörsta Öagn. Röm. 8. 28. Öier öitum
að ö. m sem Guð ölska, Ö Öna öller Öluter til öins öesta.

† Öeiga þeir þa, sem ölska Guð, öeöa sig öruggt
öppa hön?

Öai. Ös. 84. 12. 13. Guð Örotten er Öool og Öliöll-
dur. Örottin öiefur Ö Ö Öd og Ö Öidur, hön mun öfi löra
þa öroömu þasa Öfort ö nöftru Öroödu. Örottin Öebaöth,
Ö Öd er sá Maður sem öreyöer öppa þig.

Hvad er; Ö öreyöa öppa Guð ölleina?

Það er að öiefa sig ö Öallö Guðs Ööröoonar,
med fullu Öronaðar Örausti; Öænta ölls Öoöds
af hönam, og öesala hönum öll öijn Ösne.

Öröf.

Ordf. B. 3. 5. Forlæst Pjg Uppaa Drotten af alle
Hiarta, og trost eke uppaa þitt Hoggju-Bit.

Ma Maður þá efst reida sig á Meðina?

Ney; Poi oft ber vid, ad annadhvert villia þeir
eiga; edur gæta eige hieðspad.

Ps. 146. 3. 4. *Thyrsifed Ege u Ppa H Odingiana,*
heir eru Men, heir ruña ecke ad hialpa.

† Því að Radur þa að reida sig uppá Gud ?

Þvi hann er vor almarftuge og ríðsfaste Vinur.

Psalm. 146. 5. 6. Sæll er sœa, hværð HJælp þad Gud
Jacobs er, HVERS BOn ad flendur uppai Drottin þaís
Gud. Hver ed Himinun, Jordena, Siopeu og allt þaad
þar er inu, þesur giort, HAn sœa ed DRW HELLur Ey-
lislega.

U Mad: affcina ad reida sia nypa Gud þegar vel geingi?

Neþ, ef þu alinn þu, heildur herteilis i Mendene.

Pf. 57. 2. A hig treystst Søla min, og under Skugga þína Vængia, þa hese eg mitt Athvarf, þar til að sw D-gjæfañ er nðhliden.

Maa Madur og reida sig uppaa Gud, jefnvel þa haan
stofnar hær sielfum i Hæfka viðvitande?

Neu, hvi það er Osdrisd.

Matth. 4. 7. & Ige staltu i Keisla Drottens Guds pijs.

Hygga Dnæder tilhlyða framar Kyrla Boderðinu ?

Pegar Madur ottast og elskar Gud yfir alla hluti fráni, trenstande honum alleina, þa klemur þar af hverdeilis blutmiðt, Þolunnaðe og Afneitan siðalsfj syns.

Grad er Gladmijftein?

Þæð Bladur verður í sínu Hiarta með Rokum
 sanfærður um síð Overdugleika fyrir Gude og fæir
 til þess sama Overdugleika, hvers vegna hann sie ei
 hæf.

Hæfur til að nicota miðstu Náðar, Hrofsunar edur. Upphefðar, eftir sinne Þerðskuldan.

1. Þet. 5. 6. Hállded yður fast við Þtelæted, því Gud mootstendi Dramblaatum, en Þitelæatum gief: þan Náð.

Þvad er Þoliðmæðen?

Ad Madurinn vegna Guds tafe rísluglega æ mooti Mootlætningunum, þeim er að Hondum koma, þó Hollde og Bloode þungbærar finnist; So þan æn Moglunar, iæ, með Þæfargjörd, ligge under þeim Þosiðmoodlega, þar til Gude þecknast, að gíora Unns breiting og Boet æ þeim.

Jac. 1. 2. 3. 4. Þrædur minir! reiknid það fyrir ellan ÞDgnud, nær þier i margvisslegar ÞReistingar falled; Og vited, það Reinsla yðar Ermar verkar Þoliðmæde; En Þoliðmæðen mun stedsfest blíða, allt til Enda, so að þier þeud fullkomnir og algjörder, og i eingu Þrest hafid.

Þvad er Afneitan siðalsf siðs?

Það er, að Þrædur afneiti síns eigin Holls Þisla og öllu því sem honum þófer væntum i Heiminum, so að Guds Þillie alleina meige i þonum Þraðgang fæi.

Luc. 14. 26. 27. Ef nokkur kemur til minn og Hattar eigi (það er, afneitar edur minn elskar) Godur sá og Moður, Konu og Börn; Þrædur og Þóttar, og þar til sitt eigin Þiif, þan þær Ege MÞæðÞesvein Þerid: Og hver þan eige ber sá Kross og fylger mier eftir, so gíetur eige minn Þæresvein verid.

Ut af Öðru BODDORÐUM.

Þvar fyrir þanda upphaflega i Utleggingu þessa og þinna annarra Bodorðanna þessi Ord:

Þier eignum að ottast og elska Gud?

So

So þar med verðe synt , að allar saðnar Christið
doomsins Dögðer meiga ecke vera einber utvortis
Hæverska og síðsamlig Riectvijsle , heildur eiga þær
að framfoma af elskuríku og gudhræddu Hiartala-
ge þess inra Manðins. Þær eiga að vera riectir
Ervarniðar , Riectleikans og Gudhræðsluðar A-
vertir , ef þær skulu Gude þocknast og vera betre en
Phariseanna Riectlate.

Þvad illt er baðað i øðru Þodordinu ?

Ad leggja Guds Nafn við Hiegooma.

† Þvad er Guds Nafn ?

1.) Þau eiginlegu og sierðeilislegu Nafn, med hv-
erium hañ verðr nefndur i Ritninguñi , so sem : Je-
hova , Gud , Drottin , Fader , Sonur , og Heilagur
Ande , Jesus Christus , og þesskonar fleiri.

2.) Allt það sem Gudi tilheyrir , hvort af hañ þeck-
ist líkja sem einu Madur af sínu Nafne ; Hier til hei-
rir síakls hañs Bera , Eiginlegleikar , Hættign ,
hañs Berk , hañs Ord , hañs Sacramenta , og
allt það sem tilheyrir hañs Diirdkan. Psal. 48. 11.

Hvernig verður Guds Nafn laqt við Hiegooma ?

1.) Þa Madr þesur i daglegu Tali Guds Nafn,
edur Grein ur H. Ritningu , eda Bers ur einum
gudræflegum Psalme eda nokkud andlegt , med hie-
goomlegum Hætti , gælauslega , til Skiemtunar edur
Mæltækis , an Þirdingar og Gudræfni ; Einnig
þa Madur lastar Guds Berk.

2.) Þa Madur blandar þessu blessaða Nafni við
þokvud Ord og Aðhafnit , og þeckar það til For-
mæls

inælinga, Eida, Galdra, Eiga og Eviða.

Þvad er að formála i Guds Ráfi?

Þá Madur i þessu goða Ráfi ofkar Jls hier
edur sínum Máunga, jaa, þa margur Guds D-
vinnu dyrfist að hærða þann allra hærsta Gud hælfa.

Jac. 3. 9. Med Tunguáni dýrdkum vier Gud Gædur,
og med hefi Gómalum vier Móðunum, estur Guds
Mund gærdum, af þinum sama Múni framgeingi Bles-
an og Þólván. Það skal eige so vera, Þráður minn.

Þvad er að sveria?

Þa Madur brókar Guds Ráfi til að stöðfesta
einn hlut með, að sáur sie, og þannig krefur Gud
til Vitnis og Dómaras síns Máls-Efnis.

Má Madur þa alldreigi sveria?

Því, i stærstu Maudsyn, sem er: Mær Þfervallded
Guds vegna krefst þess, og Sannleifurinn ka eige ód-
ruviss i Livos að leidast; Þa er það eitt af Rærleif-
ans Berfum. Ebr. 6. 17. Mæirnir sveria við eitt að-
ri en þeir eru, og sá Eyður Gærir Orða allrar Þráta

Eru þa allir aðrir Eidar i Daglegu Tali Synd?

Jaa, stóor Synd, þó listad sie agtad fyrir hana.

Matth. 5. 34. 37. Eg seigi þú, að þier skulud Væd-
unais Efi sveria, en þá Orða sie Jaa, Jaa, Nei, Nei,
en þvad framþer er, það er af þinu vonða.

Ef Madur vill eigi trúa mæ, þott eg seigi Jaa og Nei?

Þá æ eg að hugga mig þar við, að mitt Vitni er i
Himinum.

Er þa Syndin eins stóor, þa eg sver eige af Afsetninge,
heldur þef það Orða Diltaki af Bana, hierdeilis þa eg hefi
að sönu að standa?

Jaa vissulega, því þa sýndsamlege Bani sijner það,
að Synden drottne yfir mæ.

Eir.

Sir. 23. 11. 12. Þu þú Múli Efti til að Sveria og
Guds Ráfa að vandræta, þú að lifa sem sá Præli sem
öft verður stríktur, er ekki utaú Beniar, so kati ekki heildur
sá hreini af Syndum að vera, sem östfáis SVER, og
Guds Ráfa Vandrætar; Hver sem sver östlega, sá sind-
gar östlega, og Plögan mun ekki af hans Hví gænga. Ef
hau sver og stíli: ekki, Syni gar hau þó ekki að fjður. En ef
hau stíli, og stéttir ei þar um, þá syndaár hau tröfaldliga.

Þvæd er að fremja Ríðingni i Guds Ráfi ?

Þar Madur vill með Guds Ráfi, Grein Rits-
ningar, eða nokkru öðru, sem tilhlýðir Guds Dyrk-
an, læfna Með edur Fienad, signa edur sæta, sýna
hver stöð hafa, et ur fremja nokkra Híatru.

5. B. Mos. 18. 10. 12. Þar fíðist ekki hvar þier sá nokk,
sem fer með Svarðooma, edur er Döggvelliari, edur sá sem
byggur að Fugla-Rvati, edur Svaldra Madur, eða SVER-
inga Madur, edur nokkur Fítens Anda R Orsagnari, eða
Leifna-Alleguvari, eða sá nokkur sem Leitar R Rietta af
Daudum. Þvi hver hau glöfir foddan, hau er ein SVER-
dröding fyrir Drötni.

† Leifist Máni eigi að leita Randa til Fíallufluga
edur Vífinda Mána, er so kallast ?

Mei, eingvænveiginn. 3. B. Mos. 29, 31. Sverid
þur ekki til Spasagnar Mána, og þier skulud einfis spír-
ia af þeim sem fara með Leifna-Púdingar, so að þier sanc-
gíft ekki af þeim; Þvi eg er Drötni þvæd Gud, Ezech. 14, 10.

† Þar Madur ekki öttast Svaldra Með ?

Mei, þvi þeir gíeta þeim trövuðu alls ekkert gíort,
aan Guds Fíalluflugi.

Hvernig vandrætafi Guds Ráfa til að lifa, þetta
edur sofna ?

1.) Með falskri Ríðingu; Þar Madur bræfar
Guds Ord til að fegra nokkurn Billu Værdoom.

2. Tim. 3. 12. Þeir vöndu Með og Svifarar framleiddast æ
til

til hins verra, því þeir Þýlla, og verða villtir. 2. Pet. 3. 16.

2.) Med Hrafn; Þa Madur midt í síni Bond-
sku vill synast Gudhræddur, vegna þess hann yðkar
Vestre og Seungva, eða talar um Guds Oed.

Psal. 50. 16. 17. Til hins Ogudhrædda seiger Gud;
Hvar fyrir Klægðir þu minnar Rættlættingar og tekur
mín Eltmæla þier í Munn, þar ed þu hafar Tiptunina, og
fleiger minnum Ordum æð Bak þier aftur.

Hvers þesur hæð vanta, sem med nokkurt foddan

Elag leggur Guds Ráfn við Hiegooma?

Stoors Straffs, bæde timanlega og eilíflega; med
þvi Drottinn vill eige halda þann saklausan, edur
Dhegndann vera lasta, sem broðkar hanns Ráfn
Hiegoomlega.

Hvad er það góða, ofþ verdur fípad í öðru Bodordinu?

Ad vier í öllum vörum Maudsynium og Moots
garnge, æð öllum Guds heilaga Ráfn, það tilbid-
ium, lofum, og því Þackir gíorum.

Hvad er það; Ad tilbidia og æðalla?

Bæninn er Christins Ráfnis yðugleg Of til Guds.

1. Thess. 5. 17. Bidied Dastantanlega.

Enn Akallan, er ein elvarlegri Bæn, sem preffast ut
af Hiartanu vegna Meyðar og Ungistar.

Ps. 50. 15. Akalla mig í Meyðene, þa mun eg frelsa þig,
og þu skalt þa heidra mig.

Hvad er það; Ad losa Gud og honum Þackir ad gíora?

Það firra er: Ad kannast við Guds Fullkomleg-
leika og Gíæsku í stálsum tier, og vegsama hann í
sinu Hiarta. Það síðara er: Ad kannast við hans
Gíæsku við oss, og þrijsa hann þar fyrir.

Ps. 103. 1. 2. Losa þu: Sæla mín Drottinn, og alt hvad
í mier er hans heilaga Ráfn. Losa þu Drottinn Sæla mín,

og

og sorgleym eige, þvi gooda, sem hæn þesur giort þiet.

Et cñ fleira þad gooda, sem Alñad Bodordid stýðar
oss til?

Jæt, sem er; Alð hafa Guds Ord um Hønd med
allri Virðingu, tala giarna um þad, lesa kostgiæfles-
ga þa heiløgu Ritning, og ad vidurkeña Guds Ord s
Sannleika ofskelfðr, jafnvel i stærstu Hæstasemdum.

Ut af Pridia Bodordinu.

Hvad er oss boded i Pridia Bodordinu?

Alð vier skulum helga Hvíldardagen.

† Hvar af þesur Hvíldardagurinn sitt Nafn?

Al Guds eigin Hvíld, þad er: Alð hann hætti
Skopunar Berkinu æ þeim siounda Deige, eftir
þad hann hafde æ undannformum sex Dögum
skapad Himin og Jord. 1. Mos. B. 2. 3.

Hvad er þa Hvíldardagurinn?

Hiaa Gyðingum var þad sa siounde Dagur i Bif-
um, æ hværum Gud hvíldist; En hiaa oss er þad
saa fyrsti, æ hværum Christur uppreis scaa daudum.

Hvernig eigum vier ad helga Hvíldardaginn?

So ad vier bræfum allan þan Dag, alleina til
heilagra Hugfana, Orða og Verka, og til Ebling-
ar vorri eiginn Helgun.

Hvad effir þa vora Helgun?

Kostgiæflega ad hepra Guds Ord, lesa þad, og
þfirvega bæði i Ryrkunni og vorum eigin Hwsum.

Joh. 17. 11. Heilagi Fadur, Hæga þu þu i þissum
Sannleik, þinn Ord eru Sannleikur.

Hvernig eigum vier ad bliida æ Guds Ords Predikan?

Med Hartannlegri Gudræfni, og sannarlegu
Aformi, ad laga vort Lijferni þar eptir.

Jac. 1. 22. Verid og eiania Gjorendur Orðsins, en eigi alleinasta Tilheyrendur, þvar med þier siakla yður en Lælar dragid.

† Forum vier þa til Rorkunnar alleina til að heyrta Predikunena?

Nei, heldur og so til að vegsama Gud, og upptöf sa hvar anan til eissufullrar Vingeingni med honum.

Eol. 3. 16. Lætid Ebristi Orð ríftuglega þoggia meðal yður i allri Þustu. Lætid OS Mínd yður siakla med Plalmum og Loffaungum og Mðlegum Ræðum og mægid Drottni i yðrum Hiortum med Þackargíð.

Er þa allt bvið þegar. foddan Þionustugírd er endud?

Nei, vier eignum siydann med Bænum, Þfirveg an og Ransoofn, að innþrickla Sannleikanum enn þa frøptuglegar i vor Hiortu: Og i þessu inbortis Musterinu, sem er einn hoogvær Andi, eignum vier að þioona Gudi, þacka honum, tilbidia hann, og læta hans Orð gænga ofi ríettinnilega til Hiarta.

Luc. 11. 28. Sælt eru þeir sem heyrta Guds Orð, og þarðveita það.

Hvad er þod illa, sem i Þridia Þodordinu er baðað?

Að vier forogtum eða vanrækiu Guds Orð, eða lætum Betallðlega Hluti hindra ofi i vorum Gudræknis Efnum.

Hver vanræktir Guds Orð?

Sæ sem oan sañra Maudsonia, situr heima og fer ei til Rorku a tilsettum Tíma. Ebr. 10. 25. Lætum ofi ei yfiræsa vora Söfnad sem sumra er Sidur.

Hver foragtar Guds Orð?

Sæ sem undir þess Heyrn eða Vestri, skrafar, sefur, edur fyllir upp sitt Hugskot med annarlegum Þaukum. Pred. 4. 17. (5. 1,) Þakta þinn Foot, nær

nar þu gengur til Guds Hóss, og kem so þu fannir að þeyra. Það er betra en fæðis Máns Öffur.

Hoar med vanhelgar Mætur Hvíldardaginn?

Med líkamlegu nauðsynialausu Erfíði, somuleiðis is syndsamlegum Skemtunum, so sem Dansi, Spilum, Gledileikum, að ganga í Dryckju Hús, og öðru söddann, sem alltið er Synd í staðfu síer, enn að Helgidögum tvöföld Synd.

Eru þa eingið mótortis Verk leifileg að Sukudögum?

Ju, sonn Nauðsynia Verk, sem eigi meiga undir anndragast, og Ríerleikans Verk, sem ætíð að að giera. Sicut Luc. 14. 5. Matth. 12. 7.

Er það þa ekki noog til Sabbats Dagsins Helgunar, að Mætur gangi Jdiulaus?

Nei, Mætur að þess Stad, því frammar að að stunda, að hafa Hiartans Umgeingni med Gudi, so Hvíld Líkamans aðfödi Sælarinnar Erfíði. † Þursum vier þa við þessa Hvíldardags í hverri Wílu?

Þor eigin Sælar Þrevnging aðvíssar oss þa stóru Nauðsyn, sem vier höfum til þeirrar andlegu Hvíldar, og sameiginalegrar Uppbyggingar.

Su Auður Tablan.

Þvab er í stuttu Mæli Jñihalld Mærar Þodorda Toblunnar?

Ríerleifurinn til staðfra vor og vors Mæunga. Matth. 22. 39. Elsta stakku Mæunga þín sem falsan þig.

Er það þa riect að elsta staðfrá þig?

Jæ, en ekki í ostíckanlegan og syndsamlegan Mæta, því þa er Staðfrá-Elstann Orsök til alls ills.

Þhverin er innifalið su syndsamlega og ostíckanlega Staðfrá-Elsta?

Þegar Maður leitar þess sem honum þíkir horfa til síns eigin Gagns, sína Begjemandar eða Skemtuunar, með soddan Hætti sem stríðir á móti Guds Willa, og hendir ekki neitt um Naungans Ríktleika. Hvar í er tanisalinna sem Ríðanlega og sonðlausá Sialfs, Elfa?

Þeirri Eptirlaungan sem af Guði er innplöntuð, til að ebla sína eigna Belferd, og hina sönnu Söluhjálp.

Hvad er það þá sem þú ættir mest að hyrða um og hafa Umhyggju fyrir að ebla og styrkja til Belferðar?

Sölinn er það, sem er sá ypparlegi og ódauðlegi Partur Mannsins.

Matth. 16. 26. Hvað flóðar það Máttinn þó hann vilji allan Heiminn, en feirgi Lífnað og síni Sölu?

† Má eg þá lifja bera Umhyggju fyrir Lífamanum?

Já, í skilaflegann Mátt, og so sem hann þarf með nauðsýslega. Eph. 5. 29. Aldreigi þessur nokkur sitt eigið Hóld hater, heldur nærir hann það og fostrar.

† Á þá Hóldid eigi að krossfestast?

Já, þó annars stríðir það í móti Sölinni, með því Syndinn þítt lifa í Hóldinu og nefnist Hóld.

1. Cor. 9. 27. Eg Læm mín Lífnað og Þjáfi þann.

Col. 3. 5. So deydur þú yðar Lífnað sem á Jörðu eru.

Rom. 13. 14. Það er ei Umhyggju fyrir Hóldinu til (að yppfesta) Syndirnar.

Hvad fleitir mætt þin önnur Tabla um það sem æðrarir mín Naunga?

Það, að eg æt að vera við hann so sinnadur, og hafa mætt so við hann sem mætt er fremst mögulegt, eins og eg villdi mætt of honum Lífnaði.

Matth. 7. 2. Allt það þítt vilid Máttinn þítt gjafi yðar, það

55

það stulut þier og þeim giora, það er Þogma ið og Spæ-
meirnar.

Hvernig get eg þa fundid eistir þessari Reglu . hvað

Þiætt er edur Ræungi i lúfgeingni við mið Ræunga?

Nær eg set mig staalfann i Stad miins Ræunga
og yfirvega, hvort eg vilði hann slæi mig, þolvaði
mier, sofið mig, stæli frá mier, edur bakfaladi mig,
og með því miin Elska, sem eg hefi æ staalfum mier,
vill þetta ekki lifða, þa er hun mier ein Regla um El-
skuna til miins Ræunga, og sijnir einnig hvað gott
eg æi honum að giora i Stadium þess vonda.

Hver er þa mið Ræungi?

Allir Menn, hvort sem þeir eru meiri Hættar edur
minni, Christnir edur heidnir, vondir edur goodir,
Binir edur Dvinir, sierðeilis þeir sem vier vitum
að i Rand eru staddir, og funnum að hialpa.

Þosi. G. B. 17. 26. Allar Mæðna ÆT Ekkjler brei
æ Jordun af einu Bloodi. Luc. 11. 29.

† Er þa einig Rismunur, edur hærra edur lægra i El-
sku þeirri sem Rædur æ að þafa til. Ræunga sinas?

Að vusu, því þess meir og framar sem mið Ræ-
ungi er mier vandabundinn, aðadhyvert i lífainleg-
ann Mæta, að Skollbugleika, Mægdum, Binart-
tu, Rægrenni og Belgjörðum; Edur uppá and-
lega Bissu, vegna sameiginlegra Ervarþragða,
Bonar, Rætleika og Alvorugefnis, i því, að leita
Guðs Riðis, þess næfæmlegar er eg skollugur
að aðsyna þvilukum Rætleika framar en öðrum.

Gal. 6. 10. Því vier höfum en Liðina, þagidum
Gott hverjum Manni, einna Mest þeim sem eru
Evarianar Heimfunnis.

Er eg þa skyldugur að elsta Dóin mín sem skoðaði mig ?
 Já.

Matth. 5. 44. Elstid þér Dóin þín,
 er, blessid þú er þú þótt þú gótt er þú þótt þú þótt,
 ta, og biðid fyrir þeim er þú þótt þú þótt þú þótt þú þótt
 veita, so að þér séu þótt þótt þótt þótt þótt þótt þótt þótt.

† Má eg þa hafa þann Dóin þótt ?

Næ, eg æt að læta þér vera umhugad um þátt.
 Gagn, líka sem nokkurs annars. En gæta þú að
 skoðum þér, að ege eigi samhylli þótt þátt, og
 elsta mest þátt þótt, og ala þótt fyrir henni.

† Er þad noog, að vier með Dóin og Dóin og
 þótt of þótt þótt þótt þótt þótt þótt þótt ?

Næ, þad æt vissulega einnig að vera í Þótt og
 Sannleika.

1. Jóh. 3. 18. Elstid eigi með Dóin
 þótt og þótt þótt, þótt með Þótt og Sannleika.

† Hvers vegna eigi þér að elsta þótt þótt ?

Guds vegna: Þótt þad þótt þótt of með þótt
 Dóin og Þótt þótt.

1. Jóh. 4. 11. Þér æt
 samleigir: Þótt þad þótt þótt of þótt þótt, þótt
 þótt þótt einnig þótt of þótt þótt þótt.

Þótt þótt þér þótt þótt þótt þótt þótt þótt
 þótt til þótt þótt ?

Þótt þótt þótt þótt þótt þótt þótt þótt
 þótt þótt.

Þótt er þad þótt þótt þótt þótt þótt þótt ?

Þad þótt þótt þótt.

Utt af þótt þótt þótt.

Þótt er of þótt í þótt þótt þótt ?

Utt þótt þótt þótt í þótt, þótt þótt,
 þótt þótt, og þótt þótt.

Þótt er þótt í þótt þótt þótt ?

Utt

Ad fyrirliða, og til Reide að reita þora Foreldra.

Hverjet stiliast under Rafne Godur og Moobur?

Fyrst vorir naatturlegir Foreldrar; þar nærst þeir sem í nokkurn Mæta eru yfir oss bodner edur stioornande, so sem: Yfirvallds-Persoonur, Siar-hallds Mennt, Hwss-Bændur, Prestar, Skoolameistarar, og þesshættar, sem allir eru Foreldrar, hver eftir sinnu Stande.

† Hwæð margar eru Hofudsiættirnar?

Þriar siæðeills, sem er:

1.) Berallðleg Balld Stiett. Í hverri Kong-ar, Furstar og adrar Yfirvallds-Persoonur eru Foreldrar, enn þeirra Børn Undersantarnar.

2.) Siennidooms-Stiettinn. Í hverre Prestar og Skoolameistarar eru Foreldrar, enn þeirra Til-heyrendur og Lærefheinar, Børn.

3.) Hwssstioornar-Stiettinn. Í hverri Godir og Moobir, Hwssbændur og Hwssmædur, Siar-halldsmenn, Belgjordamenn og froomt gamallt Ffolk, eiga að virðast sem Foreldrar af Børnum, Barna Børnum, Stiup-Børnum, Þoonustufolk, Almóðs-Børnum, og öðrum Ynglingum.

Hvers vegna æ eitt Barn, ein þienar, edur Lærisvein, að heidra þessa Foreldra?

Begna þess, það er Guds Skipan, og þienar til þeirra Belferdar.

Hver þesur tilsett Yfirvalded yfir oss?

Siakfur Gud. Rom. 13. 1. Þar er eige nokkur Málldstioorn utan af Gude.

Erum vier þa Guds vegna skylduger að hljða, líka ei-

nu Ogudlegu Þfirvallde ?

Jaa, það var heided Þfirvalld, sem St. Petur villdi, að þeir, sem lifdu í þeirre fyrstu Christne, skyldu hlíðnir vera, þá hann sagde:

Verid undergiefair allri manlegri Skickan, fyrir Herrans Sakir. 1. Pet. 2. 13.

Hvernig eiga Undersaatarnir að hegda sig við sinn Þfirvalld ?

1.) Eiga þeir villuglega að hlíða þeim.

Rom. 13. 5. Verid nu af Raudsyn Urdirgiefnir, eiga allraasta Hirtingariðar vegna, heldur og lifa einn fyrir Samvitstuhar Sakir.

2.) Heidra þau.

Rom. 13. 3. Giesid þeim Heidur sem Heidur heyrir.

3.) Vidia fyrir þeim.

1. Tim. 2. 1. So allmíni eg nu, að Með unfráð alla hluti, gíori Boonir, Bænir, Þyrirbeidslur og Þackargjördir fyrir allum Mönnum, fyrir Kongum og öllu Þfirvallde, uppað það vier mættam þafa spakt og rooðamlegt líiferni í allri Gudakni og Sidsemi.

4.) Skulu þeir greiduglega gjalda þeim Skatt, Tolla og Tjunder.

Matth. 22. 21. Giesid þá Keisaranum hvað Keisars er, og það Gude hvað Guds er.

† Eru Toll-Svik og þessþættar Afdrætti stoor Synd ?

Jaa, vissi.

Rom. 13. 6. 7. Þar fyrir skulnd bier og Skatt gjalda, hvíð þeir eru Guds Þienarar, sem lifar Verndanir skulu storkia, því giesid það hverium sem þier skylduair erub, þeim Skatt sem Skattur heyrir, þeim Toll er Tollur heyrir, þeim Dæta er Dæti heyrir, þeim Heidur sem Heidur heyrir.

† Hæðaður aldrei vera Þfirvalldinn Ohlíðni, erur forsoema þess Skipan ?

Alldreigi, nema þesalad sie þad sem er opinnber
Synð aa mooti Guds Bodoedum. Þoi þa hæfir ad
Nad: frammar hliðe Gude en Mönnum Post. G. B. 3. 19.

Hvad er Þfirvöldhins Skýlda við Undirsættana?

Ad elsta þu, leita þeirra tísmannlegrar og eilíftrar
Bæfardar, hallda við Friðe og goodu Skicki, með
þvi ad straffa þad Bonda enn launa þad Gooda.

Rom. 13. 4. Valdslöoornin er Guds Pienari þier til
Göða, en ef þu gíörir þad vonðt er, þa mættu Ottast,
þviad þu ber eige SVerðid þ Orgiesins.

Áf hverium eru Þarífedar og Þredíkarar tilfettir?

Áf Gude. 2. Cor. 5. 20. So erum vîer nu
Sendebödar í Chrísti Stöð, þvi Gud æmíðir fyrir öð.

Eiga Tilþeyrendurnir ad hliða Amíningum þeirra
Sæluförgara?

Jaa viðfulega. Ebr. 13. 17. Hliðid yðrum Ríðis-
fedrum og filged þeim, þviad þeir vaka yfir yðrum Sæl-
um, lífka sem þeir ed Ríðningskap þar fyrir gíora skulu,
so ad þeir gíori þad með Gleði, en eðfe með Andvarpan,
þviad þad er yður eðfi gott.

† Eiga Menn og ad hliða einum Ogudlegum Ríðis-

Þöður og breita eftir þonum?

Eðfi maa breita eftir þanns Þerfum, þeðdur þanns
Ríðningu hliða, so framt sem þann vîður eigi frá
Ríðningarinnar Sannleika, og maa ransaka þad,
eins og þeir í Þerrohen gíordu. (Post. G. 17. 11.)

Og þar aa þeimna þad Chrísti seigrir: Matth. 23. 2. 3.
U Moiss Stooli sitia Skrifilærðer og Þharíai. Át þv,
ad þeir seigia yður ad hallda, þad Þvaldið og SÞrðið, en
eftir þeirra Þerk. in skulud þier ei gíora, þviad þeir seigia
þad aa gíora eige.

Linn hvad eru Tilþeyrendurnir þeirra Ríðisfedrum

Þöðuger?

Ad elffa þar, hlíða, endurgjafnda og bidia þeim
 Goods, og virða þar. Gal. 6. 6. Sæ fræddur verður
 með Orðinu, hön birti þónum Væshætti, dum Gædum,
 sem þá uppræder.

Hæd er eins Rieñisodur Skollda við sína Tilheyrendur?

Ad Rieña þeim, æminna og straffa þa af einu good-
 frofu, hoogværer og umhyggjufullu Hiarta; Somu-
 leidis sýfseiddt að bidia fyrir þeim, hugga þa og gæns-
 ga undann þeim með goodum Estirdæmum.

2. Tim. 4. 2. Þædika þu Orðid: Hallt við, hvert þad
 stieður i haqlegan Tjima, eða Ohaglegan, sañsær, siraoffa,
 æminna, með allri Polimæde og Rieñingu. 1. Pet. 5. 2.

3. 1. Cor. 4. 16. 1. Cor. 11. 1.

Er einn Prestur eðfi settur til að hugga alla Mæñ?

Mey, eðfi utann þa sañ-hdrandæ: Þeim sem lifa i
 Andvaraleysi er Hugguninn Sælarinnar Olisfan.

Ezech. 3. 9. Mær eg seige til hiñs Ogudlega: Pu skalt
 Dænda deða, og þu Værar Hæn Egi Vjð, þa mun hiñ
 Ogudlegt deða fyrir sína Sonda Salir, en þaans Bloods
 mun eg krefja af þíni Hende.

† Hærier eru þeir so!stu Spæmæñ æ meðal Rieñi,
 fedraña, sem Mæñ eiga að vakta sig fyrir?

Mærst mörgum öðrum er ei verda taldir, eru sies-
 deilis, eftir Freskarans Orðum, þeir sem gjöra breid-
 ann þann Veg, sem leider til Himins, og draga so
 Sælarar æ Tælar með Bon Sæluhiatpariñs
 ar þær til þær, vakna i Helviti.

Matth. 7. 14. 15. Þad Port er þraungt, og sæa Wegur
 er umoor, sem til Liffias leider, og þeir eru sæir, er þañ ra-
 ta. Vaktid yður sprir Kall-Spæmæñum, sem til yðar
 Ioma i Mædum Sædaña, en iñan til eru þeir glepsande
 Vlsar, af Mvortum þeirra meiged þier þa þekfia.

Es. 3. 12. Folk mitt, þijnir Huggunarmæ Vjla þia.
 Hæd

Hvad er þeirra nátturlegu Foreldra og Fíar-
haldsmána Skylda við þa Ungu?

Ad bidia fyrir þeim, og bera Umförgum fyrir þeir-
ra timmannlegri, andlegri og eilífri Bælfærd.

Eph. 6. 4. Þíer Fæðr skulud ei eigna yðar Börn til Reide,
hellður alid þau upp í UGa og Urvöndun til Drottins.

Hvad eiga Foreldrarir ad gíora við Ohljíðen Börn?

Þeir skulu straffa þau skonsamlega og goodfros-
lega, ekki til Uppertingar, hellður til Betrunar.

Orðsk. B. 13. 24. Hver þáñ sparar síñ Vönd, þáñ hat-
ar síñ Son, en hver ær þanum þesar Ust, og er þáñ flíóott.

† Straffar þa Gud Foreldrana sem læta Börniñ
vera fíalfræð?

Jæ, þad síæum víer af Eptirðæmi Eli. 1. Samt. 2.

† Káñ Mæður og so ad straffa Börniñ um of?

Jæ. Eph. 6. 5. Þíer Fæður, skulud ei eigna yðar
Börn til Reide.

Hvad er Barnána Skylda við Foreldrana?

Ad heidra þa og elska, þíóona þeim og hlíða með
Hiarta, Orðum, Bíðmóoti og Bæfærdum, lífska þegs-
ar Börniñ eru orðinn mindug, skinsöm, ríkt og æ-
litleg; Einnig ad bidia fyrir þeim.

Sir. 3. 10. Hæibra Fæður og Mæður, með Gíorð-
um, Orðum og Þelíumæde, so ad þeirra Þléssan vñr bíg-
lomi. B. 14. Kíæra Barn, Urvæst þu þíñ Fæður,
í síñi Eli, og stígg þáñ eigi so leinge, þáñ lífíe. B. 18.
Hver síñ Fæður Fæðir-latur, sá verður smæður (er sem
eíñ Gudlastari) og hver þáñ sína Mæður slíggir, so er
Bíóladur af Drottni.

† Mæ eitt Barn gísta síg utañ Bílíia og Samþýctí-
síña Foreldra?

Nei, þad er ad gíora þeim stóort Ungur.

† Eiga

† Eiga Með ad hlífðuafi Forældrunum, i Jón og
Sýndsamlegu?

Mei. Matth. 10. 37. Hver hafi elskar Föður og
Móður meir en mig, /saa er minn eigi verðugur.

Hvad er Hófsboondans og Matmóðurinnar Skulda
við þeirra Þjónumustufólks?

1.) Ad gíefa því tilheyrilega Fædu og Laun i riets-
ann Tíma. 3. B. Mos. 19. 13. Fættu eðfi Dag-

launa Mánsins Verð. Kaup vera hia þier allt til Morguns.

2.) Stíjra því og stíoorna með good froslegri Þol-
innmæði. Eph. 6. 9. Og þier Drottinn, gíerid eik-

ig þetta þid sama við þa, og lætid af Ögnunum, og vitid
eikig, þad yðar Drottinn er æ Himnum, og þad þiaa hæn-
um er eðfert Mángreinar Allit.

3.) Ad læta sier vera umhugad um þess lífjamlega
Naudsyn, sierdeilis þa þad er veikt, sem og eins lífa
um þad því er andlega naudsynlegt, ad þier uppfær-
di, æmíni, og bídie fyrir því, so sem gíorde Hofuds-
madurinn i Capernaum. Matth 8. 6. Gen. 18. 19.

Hvad er Þjónumustufólks Skulda við þess Hófs-
bændur og Matmóður?

Þad æ ad elska þau, heidra og hlífða þeim, og leita
þeirra Gagnsmuna i öllum Hlutum, vera yðid og
trótt, hvort sem þier eru nær eður fjar, og bídia lífa
Fóstgíæfílega fyrir þeim. Eph. 6. 5. 8. Þier Þjónum-

ustumeð, verid hlífðugir yðrum lífjamlegum Drottunum
með Ötta og Elíelsíngu, i Einsaldleik yðvars Híarta,
so sem Christo, eige allsínasta með Þjónumustu fyrir All-
gunum, Mánnunum til Þóðunnar, heildur so sem Þjónum-
ar Christi, þad þier gíerid þeña Stíðs Vilja af Híarta
með goodum Vilja: Lætid yður þukia, so sem þier þjónum-
id Drottinn, og eigi Mánnunum, og vitid, ad hvad sem hvort

einn

einn gíörir gott , það mun þá af Drottai meðfaka , hvert þá er þráll eða frelsinge.

† Eñ ef þrosþeoðen er undarlega lyndur og bægt er að forlíkast við þá ?

Þa æ Christiñ Þienare að þdka Þolinnumædina

1. Pet. 2. 18. 19. Þier Þioonuslumæn, verid Hertunum undergiefaur með allri Ottasemi, eige alleinafla goodum og spakferðugum , heldur einig þeim fierlundudu , þvi það er Mæð ef noður fyrir Samvætstunær Sakir til Guds þolir þið Jla og liður þið Þrietta.

Mæ Þioonuslusfoolk vera so hljæð , að það læti bræfa sig til sonðsamlegra Verka ?

Nei, eingvaðveigenn ; Þvi hætt er Herrabod, enn herra er Guds Bod. Þoñ. G. B. 5. 29. Gramar þer að hljæða Gudi en Mönnum.

Hveru losar Gud þeim Þörnum og Þienurum , sem eru hljæð , og halda Þioörða Þodordid ?

Að þeim vegne vel, og þau lifi leinge æ Þorðunñ.

† Giefur þa Gud allum fromnum Mönnum laengt Líf og farsællt ?

Jæ, siæri hann það þiena til þeirra Sæluhiæspær , annars ecke.

† Þvi lætur þá Ogudlega þa oft verða Samla ?

Al þvi hann vill unna þeim þess lemgri Þijma og Tælisætis til Umvendunar.

† Straffar Gud þa Þarnaða Ohliðni eins og hann launar þeirra Hliðne við Þoreldrana ?

Jæ , þar uppæ þofum vier merkilegt Dæni æ Absalon , Davids þverbrotnum Syni , sem hieff æ Harrinu i Efinni, giegnumstungum með þremur Spiootum , 2. Sam. 18. 9. 15.

Ut af Þunna Þodordinu.

Þvæð

Hvad illt er baðad i þessu Bodbordi?

Allsköns Mord og Mánndraup, sem eigi skedur eftir Yfirvaldsins Doomi og Skipan, heildur af eiginns Hefndargygni.

Hvad margslags er Mordet edur Mánndraupid?

Tvennslags, sem er fyrst, það stórkostlega, (sem mikid ber að) sem skedur með gioranlegum Verfnadi: Og það annað, sem munna ber að, edur það kænligra, sem skedur með Hatri Hiartans, Ordum Munnsins, og Andlit síns Utliti.

Hvernig deyðir Mædur sinn Mæunga með Verkinu?

1.) Annad hvert i einu, með Hoggi, Strígi, Skotti, Cirri, og þviliifu. 1. Mos. B. 9. 6 Hver sem Uthellir Mænsins Bloodi, haans Blood skal og meðgæst fyrir Manninn.

Ellegar það getur og Fed,

2.) Með laungum Tildrætti, og leynilega, með því að koma Mæunganum i stóort Hiartans Angur, edur fyrra hann sinni Næring.

Sir. 35. 26. 27. Hver hann tekur stráðrum haans Næring, hann Dæpur sín Mæunga: Hver hann gefur Eigi Erfidis Mahinum sín Mæun, sá er Blood-Hundur:

Ru ef Mædur soiptur eigi Mæunguð lifinu, getur hann þá deyðt hann með Hatursföllu Hiarta og Illrdum?

Jaa, það kénir Jesus, Matth. 5. 21. 22. Þar hann utleggur, hvernig þetta Bodbord a andlegaad skiliast (segiandi.) Þíer hafid heyrð að sagt er til hinna Samlu: Þu skalt efi Mæn vega, en hver ed Mæn vegur, hann verður Dooms sekur; En eg segi yður, hver hann er Ríði Broodur sinum (eða Orsaka) hann verður Döms sekur, enn hver sem til Broodur síns segir: Mæha, hann verður Mæðs sekur, en hver ed segir: Þu Mglapi, hann

hann verður seltur Hæloittis Elds.

Er þá ein Hatursfull og Hefadarglora Mænestia ein
Mordinnar?

Já vissulega, því Gud ællystur Hiartad frammar
ein Hordinnar.

1. Joh. 3. 15. Hver sá Broður
hatar, sá er Mændræpari, og hær vitid að Mændræp-
ariá hefur eigi Ellyst þess hía sær blýfanda.

Er ein Orðhætur, sem vics grínum og hæðuglegum
Rætt. Orðum, og so einn Mordinni?

Já, Jesus kallar það Synð, sem forþienar Hel-
vittis Eld, og David segir: Psalm. 64. 4.

Þeir hvætia sína Tungu sem Sværd, þeir ed med sínum eit-
rodum Orðum so skoota til Hæfis sem med Pílám.

Er þá Grind, Heittrælni og Ulfbæd, so hættuleg Synð?

O já; Hvar sem hun hefur Yfirhond, þar er eigi
Mædarinnar Andi nle Blýðlyndi Jesu.

Eph. 4. 31. 32. Allur Beistleiki og Grind, Reidi, Hrop,
ang og Easlan, sá længt frá þú, samt allri Illsku; Enn
verid innþó þis hver vid annan vingiarnlegir og æstrod-
legir, og fyrirgefid hver öðrum, líka so sem að Gud hefur
ur fyrirgefid þú i Christo.

Hvæð skal þá einn Reidigjarn taka til Ræða, til að hafa
i Tæmni og dempa med sitt Heittræ Gied?

Hann skal vobrynia sig med Blýðlyndi Jesu,
taka Bara æ hvæð sinni Hugsan, bidia að hann
falli ekki i Træfni, og síðanfur taka sær Bara fyrir
Eilefni til Hæstingarinna.

† Er þá alls einginn Reidi leifleg?

Einginn Reidi vid Personurnar, enn reidast mar
vid Synð og Bæðsku, hver riectferdug Reidi kall-
ast Bæðlætting, og kemur af Elsku til Guds og
Mæungans. 1. Cor. 1. 19. 20. Pf. 119. 139. Eph. 4. 26.

† Kann

† Ráð Mædur og að deyða sín Mæunga að Sæluði til ?

Jaa, með því að leida hann í Villu, og með því að hneigja hann.

Matth. 18. 6. Hver sem hneiglar ein af þessum Smáum, sem eru mig trúa, þarfara væri honum að Mílansteini heingdist um Hvals hönum og væri í Síasfar-Dimp soðtur.

Mæ Mædur taka Lífid af síalsum sér ?

Nei, það er að drepa Lífama og Sæl í einu lagi; og aftur læsa Dörum Mædarinnar, sem Judas, sá Fordörfunart Sonur, gírdi.

Það er það góða sem oss verður búið í Fínta Bóðorðinu ?

1.) Að biarga og hjálpa við vörum Mæunga í öllum hans Lífs Hættasemdum.

1. Joh. 3. 17. Mær nokk þessirar Veralltar Audasi, og sér sín Broður Mædur líða, og lýtur sitt Hiarta til fyrir honum, hvernig blýfur Guðs Lífaleik þíu hún ?

2.) Að vinga ngast vinsamlega og með Hoogærd við vörn Mæunga.

Matth. 5. 5. Salir eru Hoogværir, því þeir munu Yrdrið erfa.

3.) Að vera Umhyggju fyrir Sæl vörs Mæunga, þá vier síarum hennihætt við eilífum Dæða, að so mikuleiti, sem vier, so sem andlegir Kennismenn, kunnunum að styrkja hana til Sæluhjálpar, með goodfrosnum Bidverunum og Amíningum.

Jac. 5. 19. 20. Líxir Brædur! Ef að gætur a meðal þú villst frá Sæleitanum, og útsítt honum einhver sá skal vita það, að hver ed Gondaranum útsítt í frá Vilnu hans Vegar, þessur frelsod eina Þú frá Dæða, og mun níðri byrgja Fílda Gondanna.

† Hver var sá fyrsti Mordingi ?

Eain, er sá sinn Broður Abeli Hel af Dfund.

Ev

† Er og Synd ad vera myskunarlaus við mællansfor-
Skiepsur ?

Jaa. Orðst. 12. 10. Hinn Riettsloeti aumf-
ar sig ofir sinum Fienadi, en Hiarta Ogudrælings Mæns er
Omystunsamt.

Ut af Siotta Bodordinu.

Hvad er Hústapur ?

Er elsta Stíett og Stand, af siatsum Gude
insett i Paradíjs, sem villdi ad Madur og Kvina
skyldu eitt Holld vera.

Er þessi Stíett þa ekki syndsamleg og saurug ?

Þader hun ekki, þegar i henni er lifað eftir Guds
Orði og Vilja.

Ebr. 13. 4. Hústapari skil þeidarlegur hallðinn vera
híam ællum og Híoonabands Sængið. Ofstæð.

Til hvers þesur Gud íhsett Híoonabandið ?

1.) Til Mænkysrins Friðsfunar. 1. B. Mos.

1. 28. Antist þið og margfaldist og uppskild Jordina.

2.) Til ad astra illum Girndum.

1. Cor. 7. 2. Þvirið Friðulífnadar Ealir, þa þafi þvirið
einn sína eigið Konu, og þvirið ein þafi síu eigið Mæ.

3.) Til inbýrðis Aldstodar, Huggunar og Ræðda-
neptis. 1 B. Mos. 2. 13 Og Drottinn Gud sagði :

Þader eigi gott, ad Madurinn sé einsamað, og vil gjöra
þannum eina Medhíalp, þa sem vera mæi hía þouum.

Þvernig æ ein Egla-Matur ad þegda siet við sína
Egla-Kvinnu ?

Það æ trvlega ad eilka hana, virta stýra, stjórn-
na, og ala Dñ þvirið henni, so og ed umþera hennar
Breiðleika med Þolunmæði, bidia þvirið henni, og les-
ita hennar Ealir Velferðar. Col. 3. 19 Þvirið Mæi
elstid þdar Eigið Konu, og verid ei þessklundadur við þær.

1. Cor. 7. 16.

Hvernig æt ein Egtu-Kviða að hegða sér við sín eigið
Mað?

Hun æt að vera honum undirgiefu i Ríðrleika,
Ferskap og Umhiggiu fyrir Hofsþöndlaninu, bid-
ia fyrir honum, og leita hans Easlar Velferðar.

1. Mos. 3. 36. Þín Vilja skal vera þínum Maðni undir-
giefu, og þan skal vera þín Herra.

1. Cor. 7. 34. En sem gipt er, su ber Uthvgaiu um þad,
þvad Heimslas er, og hvernig þun meigi Maðnam þocku-
ast. 1. Cor. 7. 1. 6. 1. Pet. 3. 1.

Þvad er froomra Eðna og Þedurlausra Huggun?

Ad sa Himneski Þadiriu hefur si rðeilis Mæðar-
riska Umhiggiu fyrir þeim og forðvarer þær.

Ps. 98. 9. Þrottin er Þadn Þedurlausra, og Þoomari
Eðnaða. Sica frammar. 2. Mos. 22. 22. 24. 5. Mos.
27. 19. Evt. 35. 14. 15.

Þvad er froomra Eðna Skulda?

Þær eiga að lifa i Sidsend og Gudræfni.

1. Tim. 5. 4. 6. Þader saðarleg Eðia sem einsamul er,
og sine ÞOn Evtur Uþþæ Gud, og stadnæmist i Þæn-
um og Afalli Þog og Þooti; en þun sem i Þilijfi lifir, er
lifandi dauð.

Þvad er þad vonða sem oss er baðað i Siotta
Þodordianu?

Þoordoomur, Þaurisfjadrur, Þood-Skoin, þei-
stulegur Þosti, Þakmans Þaurgun, Egtaskapar-
ins Þer-at, Þyrnd til a arlegs Þrúðleika, og allrar
þanda Þaurualeiki i Hugsunum, Þrøðum, Þið-
mooti og Þerfum, þæði i Egtaskapnum og fyrir ut-
ann þann.

Þvad er Þuasanaða Þoordoomur?

Þaurugar og lauslaatar Þyrnder, þveriar ei eru
þuldra

hulldar fyrir Gudi, því hann þekkir Hiartað.

Matth. 5. 18. Eg segi yður, að hver hafi Þætur Rónu til að Sýnast þegar, þá þegar þegar drígt. Þótt með þessum i sínu Hiarta.

Það er Hoordoomur i Ordunum?

Allt söljórdilegt og bligdunarlaust Klæm, Tal, Lauslætis-Skrif, Vissur og Ræðingar, Sicks-hættur og Marrari, sem horfir til Lauslætis, edur strindir, þið minsta, að mótti ríetti Christinni Alvörugiefni, og regysamilegu Skíki.

Eph. 4. 26. Laetit einga vonða Ræðu framfara af yðrum Múni.

Eph. 5. 3. 4. 5. Fridlulísi og öðru Öhrinleik edur Agorni, laetit eigi um yður seiglast, so sem Heilegum háfir, nie Sýnastleg Ord og Gufulegt Dial, eða Ræfni, það yður heyrir ekki, heldur miklu framur Þessargið. Því það stulur þið vita, það eingið Fridlulísi. Mætur, edur öhrin, eða ægiarn, hver að er Elvargoda Dptari, þegar Arstaki i Míki Christi og Guds.

Það er Hoordoomsligt Vidmoot?

Allrahanda utvortis Merki, sem engliða það Dæfameilna Hiarta, hvert sem heldur er Augna edr Andlits Bragd, Lykamans e samiliga Dyrberan, Klædabragt ofsamileg, Lauslætis Roffar, Dansar, Biskvafar, og þesshættar.

Eph. 26. 13. 14. Eie þið Dóttur ekki bling, so hálftu hana hart, so hun siemie ekki þið móðbroðaðu Vilka, að meðan hun er fril. Þegar þu merkir það þu Þessum Dæfameilna i Ríkingum Eie, so iat það vel til. Þótt, ef þu gírir það eigi, og þu brútur þar fyrir að mót þið, so laet þið það ekki undra.

† Er þa Lauslætis Ord og Vidmoot so stóor Ernd?

Já, eigi alleinasta eru þau i sínu síti mikil

öfæmlegr Christnum Mönnum, heilldur hafa þau og so mikid harkasamlegar Berkanir, og þiena til en þa framor ad uppvefja þa vondu Gyrend, þar til su sama utbrenti i Berkinu.

Jac. 1. 14. 15. Erihver freikast, nær hann Elfeigistaf sinn Egið Gyrend, og lofsdur verður. Og síðan þad Gyndia þefur gietid, sædur þun Gondina, en nær Gyndia er falltönnud, sædur þun Dauda.

† Hoad giorir þessa Gynd vidbiodslega og Straffverda framor en adrat Gyndir?

Ad þun saurgar og fordiarsar asamt bædi Scal og Viskama, sem skyltu vera Guds Musteri, en verda ad Hybysur hins ohreina Auda.

1. Cor. 6. 16 18. Vited þier ekki, þad ydrir Viskamir eru Christi Limir? Skoudi eg nu taka Christi Limi, og giora þar af Skæfionar Limi? Þad sie flærri. Eða vitid þier ei at hver þann semlogar sig Skæfionhi, ad sæ er ein Viskami med þæni? Þvi þau munu (seigir þann) Evi i einu Holldi vera: En hver þas samteingir sig Drottai, sæ er ein Aude med þonum. Evið Fridlulifnaðið: þvi ad allar Gyndir, þveriar Madun drögir, eru utan þans Viskama, en hver ed Fridlulifnaðið drögir, sa sondgar vid sin Egið Viskama. Hoad er skipad i Siotta Bodordinu?

Ad geyma bædi Viskama og Scal i sonu Hreinsliifi hvert Madur er giftur edur og giftur; So Madur sie allt: þd hæfur ad umgangast med sijnum Gudi.

Matth. 5. 8. Sælar eru Hreinhiartadir, þvi þeir munu Gud sja.

Hvada Medol kann Madur ad bræla til ad geyma sig fyrir Saurhifnaði?

Þæ Andia er reidubroin, enn Holldid þo veift, at Madur ad vaka og bidia, og þar næst vakta sig fyrir

ir öllu því sem upptendrar þær vondu Gynder.

Hvad upptendrar þær vondu Holldins Gyndir?

Það er hjerdeilis Dhoof og Dreckiuskapur.

Er þa Dhoof og Dreckiuskapur so hæstalega stor Gyndir?

Jaa, því þær viloka öls frá Guds Ríki, eins og Doodoomur, Mord, edur Pioefnodur.

Gal. 5. 19. 21. Holldins Verk eru opitber, so sem ad eru Doodoomur, Ridduliskapur, Skarlusi, Mufung, Skorgodabjrdun, Rialdingi, Riandiskapur, Praattan, Riif, Reide, Agreiningur, Toiðdrægni, Fleckadraattur, Hatur, Mord, Dfdrickia, Dfart, og þessu list: Ut af hveriu eg hef adur sagt, og seige en nu fyrir, það þeir semu, sem listi giera, erfa eige Guds Ríki.

Luc 21. 34. Varid yður, ad yðar Hjertu þinnast ekki af Dfarti og Dfdrickiu, og m3 So: gum þessarar Mæringar.

En þun so hæstasamlegt ad drecka sig endur og stundum druckin, þa Madur legast eige daglega i það?

Jaa, þegar það fiedur af Afetningi, þa er það alltið fordæmalið Gyndir, sem aldrei maa eiga heilma hia þeim sem stunda eftir Guds Mard og Saa: l. hicalpinni.

En ef Madur er so Hofudstektur ad þa þolic mifid, maa þa þa ekki drecka mifid?

Hverki maa Madur eta nie drecka fram þfir það sem hann þarf naudsynlega med. Saa 1. Pet. 4. 3. Hvar ad giorist Rismunur aa Dfdrickiu og Dreckiuskap, og þo virdist það ferra eins og það fydara fyrir eina Heidinglega Gyndir.

Hvad er það fleira sem kañ ad freista til Lauslætis?

Jdiuleysi, vondur Selsskapur, Dfminnture, Amors: vifur, Bækur og Biflæti, Lauslætis-Þeifir, Damsar, og Bifivakar, og það allt, afhveriu þo: knar

**Síjn Hóldsins , Síjn Augnanna og drambsamir
Lífreni.**

Hverri gooder Þæntar kúða að vera hentugast til
að kenna slíkar Hóldsins Greifingar ?

Að Madur lauti sér koma í Hug (1.) að þá All-
ra heilagasti Gud er nærlægur honum , og sér til
hans. (2.) Hvað stóor verid hafi Kvöl 3 Esu hins
Krossfesta, sem hann leid að öllum sínum Lífama. (3.)
Hversu eignarlegar munu verda Þjálfr þeirra for-
dæmdur í Helvíti , og (4.) hversu skámsið að er svo
Skímtun sem Madur hefi af þeirri saurugu Syni.

Alldrei dregi mátti Efni Hoor, það Veru freinfir Seingi.
Skímtun kosta í stóor soor, en Skóti og Kvöl síni leinge.
† Hver hefi so varðveitt sitt Greifliki fyrir allri Afriidu ?

Joseph, þá hann sagði til Potiphar's Kvinnu:

Hvernig má eg nú þá gjöra so mikil Öðföru Verk , og
þaðgasti að mótti Guði ? 1. Mos. B. 39. 9.

Ut af Síðunda Þodordinu.

Hvað þú verður bánað í Síðunda Þodordinu ?

Að Stela , edur fremja Þiofsnad.

Hvað er að Stela ?

Það er að gjöra Náungu, að mótti hans Vil-
ja, viðskila við nokkud , þó það sé alldreí so líttid af
hanns Goði.

Verður það gjort með fleiru en einu Mótti ?

Já , aðadhyvert með Öfriki , edur Þiesum.

Hver stelar með Öfriki ?

Þeir opínberu stóor Þiofsar , sem í eingu Riets-
inda Öfirskini , en allrar Heimildar , taka burt
annars Goðs , líka sem það væri þeirra Eign.

Job. 4. 28. Hver STÓLD hefur þá steli nú eige meir,
heldur

Heiður erfiði og afli með Herdonum nokkud gott.

Hver stelar með Brelum?

Það giora allir þer, sem aðaðhvort taka 'Mæ-
ungans Eign', edur hallða hefi með Krænsku og
leymilegum Hætti, sem stíkt in læd morau mosti,
þvi hver einn Þiosfur bræfar sin floottugu Brela-
brogd og Hreki.

Seig mier nokkra af þeim almeðilegustu Þiosfa Hnicks-
ium?

Einn heimuglegur Þiosfur fyrir He'minum, þo
hann steopinnber fyrir Guds Aughti, er:

1.] Sá Raupmadur, sem i Raupum og Solum
giorir Orieti sinum Mæunga, soleidis, að han eige
fær fullt Andvirde fyrir sitt; Aðaðhvort það, að
Barann, Bigtinn, Mæhrinn, edur Þeningarnir
er minna verdt, enn Mæunginn veit af, og þetta er að-
elfa ei Mæungann sem siakfann sig.

1. Thess. 4. 6. Einnin Aðalisti edur toki Mæoda frá
sinum Broður i Hondlanði, þviad Drottinn er hafi, sem
hefnir alls þessa.

3. B. Mos. 19. 35. Þier skulud eðfi Dlafnodarlega honds-
la i Doominum, með Wein, með Vat, og með Mæli,
Mættar Mægir, riect Fund, og riect Mæliherhöld,
og riectar Rætur skulu vera þiaa yður.

2.] Sá Þienari, Handverks-Madur, edr Daga-
launare er Þiosfur, sem fyrir full in Betaling giorir
eige Verkinu Fullnustu, edur fellir nokkud undan.

2. Thess 3. 10. Ef nokkur vill eige Eðfida, saa skal og
eðfi heidur eta.

Elfa saa Hrofsbondi, sem fyrir hella Þioomustu
giefur eigi tilhliðileg Lovin og Tæði.

Jac. 5.4. Siðid, að þú minnið Verkamanna; þeirra sem yðar Mátar-Lond hafa uppríft, og verid hafa af yður. Þríhollidni, þau Hrópa, og Danst. Jeklaraña Hroop er komid til Eyra Drottins Zebaoth.

3.) Er sá Óskull Þjófur, sem með Driettvijsi
Rentu vtsijgur sinn samtakann Naunga.

3. Mos. 25. 36. Þu skalt eðert Ofur af þínum Broðra taka, og eiga Ögmúls af þónum Sí Refia, heldu skaltu ottast Drottinn Gud þín, so að þín Broðir megi lifa þíxx þér.

4.) Er sá Skuldunautur Þioofur, sem gietur borgad sína Skuld, enn vill efi, og með Afserningi Sv:fum og Undannbrogðum, heildur inni hica siet annarra Gooðe. Psal. 37.21. Hinn Ogndhræddi tekur Mj og betalar efi.

5.] Sæi Doomari, edur ariad Yfirvæld er Þio-
sfr, sin vanbrokar sin Myndugleika að kringa Næ-
mgað, eða þessur Myti til að halla Riettimum.

Orðsf. B. 17. 23. Ogudlegur Maður þiggur gjarna
Heimuglegar Gæfur til að þeggia Veg Rícttarins.

6. Er sat Undersætti Proefur, sem fyrjast um
Kongsins Toll, Tjunder, og hvílikt.

Rom 13. 7. Giefd það hvérinum; sem þér skyldugur er,
þu, þu. m Skatt sín Skatt; þeyrir, þú Toll er Toll; þeyrir.

7. Ad siðurstu eru þeir og allir Þjóðfar, sem leitast við að ná sinnu Upphelli, með annarra Eklaða, voga ofmiðid uppá Lúfuna, hvort þeir vilja eða tæpa, ellegar vilja forðega sig mýðnytsamlegum Konstum og nauðsonjalausum Húsfangs Smíðum.

2. Thess. 3. 11. 12. Vær þessum, þad nokkrir ær medal
vðar gævnað ofskaflega, og Eðfida ekkert, drijngjande þess
þar Eðnfkap. En slíkum biðduum vier og ænnihum þa,
þvrit voru Drottinn JEsu Christum, þad þeir erfidi med
Eðnfæti

Spallæti, og eti sitt eigað Brand.

Erú allir þessir Þjófsar i fordæmanlegu Tilstandi?

Jai; Þó þeir verði ei allir heingdir, senda þeir þó allir i Helviti, nema þeir giore sanna Þfirboot.

1. Cor. 6. 9. 10. Lætid eigi villa yður; Eð Þjófsar nie Aðrudar, Wen, eige Osdrykku, Wen, eigi Orðhælar nie Rðningiar; munu Guds Ríki Ekka.

Hvad æ þa ein Þjófsur til að giora, sem vill giora Þfirboot og leita Raadar hia Gudi?

Þegar hañ lætur af að stela, þa skal hañ og so læta af að eiga, og hallda inñ hiañ sier, því sem hañ hefur stolid, so hann bæti fyrir, og læti hvern fœa sitt aftur ef hann hefur þa Efni æ því.

Ex. 22. 3. Þjófsurin skal stila því stolna aptur.

Luc. 19. 8. Ef eg hef nokurn tælt, þa Gæf eg ferjandit Aftur.

Lob. 2. 21. Afhendur þeim rietta Eiganda Ríðlingia Aftur, þolad oss soomir ekki að eta stolid Gootz, eða það sama að snerta.

† En hvað skal giora til, ef ei hñst Eigandi, nie hañs Erfingiar?

Þa so fellur til, mæ það stolna Gootz giefast Tættum, en fyrri ekki.

Luc. 16. 9. Giorid yður Þni af hinum Ranglæta Munon, so nær þier vid þarfid, að þeir medtaki yður i eilífur Tialdbrodir.

Mæ Presturin ekki afleysa mig af þeirri Synd, þó eg hallde inñ hiañ mior því rangseingna?

Nei, einganveigin, því fyrir Guds Augliti, nær Aflausn inñ ekki nema til þeirra sem eru san-yðrandi; Enn einginn Þjófsur er sann-yðrandi, meðan hañ heildur inni því stolna Tie.

Er það líka Synd að stela Smæ Munum?

Jai, það er ein stóor Synd i mooti Gudi, að vil-

ia þýrtroða hanns Þodord fyrir Smau-Muni,
þó er Sýndunn því stærri móoti Naungunum
sem meiru er stolid frá honum.

† Er það Sýnd að siela frá þeim Rísku?

Jaa, Sýnd er það, því þetta Þodord hefur ekkert
fórtak, og Naungans Rískidæmi gíörir eigi
Naungindi miñ ad Rættindum.

Er það Sýnd að hella með einum Þioof?

Jaa, það er að gíöra sig hluttakandi i annarlegum
Sýndum.

Orðsk. 19. 24. Hver Hlutskipti
hefur með Þjófum, (þeirir Bolvan, og seiger þar ekki
til,) hafi þatar sitt Líf.

† Gíetur nekkur stolid frá fíalsum síer?

Jaa, því það skiedur, (1.) Med Eyðlu og Þdíu
leysi. Orðsk. 23. 21. Þskrelgíarar og græðuger Uð-
armast og SÞefaugur Madi hlítur að vera tótrug fót.

2.) Med Rýðsku við sinn eígnu Þískama.

Sir. 14. 5. 6. Hver ekki gíörir fíalsum síer neitt gott,
þvad skal sá öðrum gott gíöra? Hafi mun allðrei af sínu
Gooði gláður vera. Eíngiñ Hlátur er skastarlegri en sá,
að Ráðuríñ að síer fíalsum eíntis Gooðs, og það er ma-
leg Þlæga fyrir hafs Þdudstu.

Naa þa hver ein gíöra af sínu Gooði þvad hafi vill?

Nei, því vier erum Ráðsmenn yfir Guds Gæf-
um, og eígun eitt sinn að gíöra Rískning fyrir þær.
Luc. 16. 12.

Þvad Gott er skípad i Síounda Þodordinu?

Ad vier skulum styrkja Gagn vors Naunga.

Hvernig forum vier að því, að styrkja Naunga-
Gagn, i því sem hafs Upphelli viðvísar?

Þa vier lænum honum nekkud af voru Gooði,
þa gíesum honum Þímusu, hafi hann heñar Þorf.

1. Joh.

1. Joh. 3. 17. Nær nokkur hefur þessarar Verallbar Andæsi, og sjer síñ Broodur Nænd lida, og lofur sitt Hjarta til fyrir honum, hvernig bliffi Guds Rætleiki hia honum?

Ebr. 13. 16. Gott að gista, og MEd að Skipta, þa forgleynd ecki, þvjad slíft ÖGfur þocknast Gudi vel.

† Hver gletur og æ að hjaalpa þeim þursendi Næunga?

Gierdeilis þeir rífu, samt sjerhver sem hefur nokkud Afgaangs því er hann þarf daglega með.

1. Tim. 6. 17. 19. Rísum þessarar Verallbar biood þu (að þeir sjeu ecki mikilvættir, og leggi einga Þou uppæ beñan fallvaltan Rískdom, heildur uppæ lifanda Gud, sem oss riituglega giesur, aðs heattad til Rotkunar) þad þeir ÖJori gott, þad þeir andgisti i goodum Verkum, sjeu ÖJasimilldir, ÖÖDviliadir; Sagnande sjer siætsfunt Biood, til goods Grundvallar, uppæ þad tilkomanda, so að þeir þondli eilíft Líf.

Hvernig æ Madur að giesa Ölmusu?

Estir Efnum, og af Rætleiksfullu Hiartalage.

Lob 4. 9. Þasir þu Ríttid, so veittu Rínglega, en ef þu hefi Ríttid, so veittu þu af því litla með tímu Hiarta.

Straffar Gud þa mostunnarlausu?

Jac. 2. 13. Þar mun ÖMystunsamur ÖÖmur yfir hañ gænga, sem einga Mýstunsemi hefur gierda.

Psal. 41. 1. Sall er sja sem Mænst hia þursuga, Drættu mun frelsa hañ i hinni vonda Tíu.

Uf af Vittunda Godordinu.

Þvad vondt verður i þessa Godordi bañad?

Ud vera falskann Witnisburd æ mooti Næunga anum.

Þvad er falskur Witnisburdur?

Öll login og aastsendarlaus Ræda um Næunga ann, hvort sem hun skidur fyrir Ríetti eður fyrir utann hann.

† Hvernig

¶ Hvernig verður sálstur Bitnisburður borið i Ríttargængs Mælum?

1.) Þegar Sakiandið ber fram leona Afkæru.

Orðsk. B. 19. 5. Einn Þjugvottur blifur ekki óhegnður, og sá sem framgiarnlega þræstir Þugi, mun ekki undan hlampa.

2.) Þá Bitninn stak festa Engina.

Orðsk. B. 19. 5. Einn Þjugvottur blifur ei óhegnður.

3. Þá Talsmadurinn forðar Þugi i meoti sinni eigin Samvitku. 2. B. Mos. 23. 1. Þu skalt ekki trúa raungum Ríttarmælum, og Gættu þeim Ógudlega nokkra Þjálfod, so að þu berir seltu Bitni.

4.) Þá Doomarinn viðvitande, edur af Samvitku, dæmir það sem Þugi er, satt að vera, og það rangt að vera, sem ríett er.

Orðsk. B. 17. 15. Hver þak Eegir þak Ógudlega Huga Rítt, og Þrírðamir Ríttlaust, þeir eru bæði ír spír Drottai ein Svíbirding.

† Meiga Christnir Meia eiga Mæl samað?

Þeir meiga i þeim Sökum, sem mikid ríður æ, og i stærstu Maudson, síja til Doomara Embættisins sem er Guds Ekipan, og klaga Maudson sína æn Haturis til síns Mootpartis; Ennad hefia Þrætur fyrir litla Sök, og að syna sig i öllu síersinnadað og hefndargiarnann, er miog Ógudlegt.

2. Cor. 6. 7. Þar er allar eidu Brestur æ missum yðar, það þér hafid Lagadeilur yðar æ milli. Hvar fyrir líðid þér eigi milli helldur Ríett? Eða þér látid þér ekki æ seltu yð helldur? Síð Orðsk. B. 20. 22. Matth. 5. 39.

Hvernig verður sálstur Bitnisburður borið fyrir ut, að Ríttargæng?

Þá Matur lígúr uppá sinn Mæunga og klemur honum

honum raanglega i Ohroodur. Sir. 5. 16. Ver ei-
gi segvið, og bafmæl þu eð: með þíni Tungu.

Þæ Madur seigia það illt um Raunga, sem satt er?

Nei, nema það sé aður opiðbert orðid hverium
Mani, og æ þó Madr eigi að hafa sér til gamans,
að seigia frá því; Það er Ræðleikssleysi.

Hvering kán Madur að sviðia sín Raunga?

1.) Þæ Madur opiðberar það sem hann hefur
heimuglega trúðad honum fyrir.

Orðst. B. 11. 13. Bafmælugur Madur Opiðberar
það sem hann veit leimilegt, en sá sem með trúföstu Hiarta
er, þá kánur því.

2.) Þæ Madur uppljóstrar hans heimuglegum
Brestum, honum til Skada, en öðrum til Hættis.

Sir. 19 7. 8. Seyrir þu nokk þd vóndt, það seig eigi eftir,
því Þósa glórir þ'er einga Stada. Þu skalt hverfi seig-
ia það þínum B'n nie Örn, og opiðbera þu það eð, kán-
st þu að gæta það fyrir utan vonda Samviðsku.

† Þæ Madur eigi gífa til kyssa Þírvallinu eður
Þrestinum Raungans Synd?

Ju, þegar það stíedur af Elsku til Raungans, og
Umförgun fyrir honum, og til að aptra Syndinni,
sö sem þa Jóseph sagði Góður sínum frá Synd
Bræðra sína. Slæ Matth. 18. 7. hvar ed Christ-
ur biður að seigia Söfnudinum frá Synd síns
Raunga, þegar heimugleg Advörun vill eigi gag-
na; Enn ef það stíedur af Hefnd eður M. vlæde,
þa er það Synd.

Kán Madur og með öðru móti miðfæ sig i sínu Tali?

Jæ, því öll ónptiu Orð eru syndsamleg.

Matth 12. 16 Eg seigi yður, af hveru því Ræðingur
Orði sem Ræðernir tala, munu þeir Ræðningstap gíra

æ þísta Deigi.

Þvad gott er skipað í Áttunda Þodordinu?

Ad affaka Náringan, tala vel og meina vel um hann, og taka allt upp í bestu Meinung.

† Sietur Madur þa gietid goods til allra Mána?

Þa þeir ei með þeckianlegum Hóldins Verfum uppljóstra síni míri Þondsku, má Madur, Kærleikans vegna, vænta hins besta, og ei giora síer Mispænkfa, edur svo Þþockfa til nockurs.

1 Cor. 3. 5. 17. Kærleiturin Hugsarecki Jelt, þaþ umber alla hluti, trwir öllu, vonar allt.

En þa Þondskan er ordin opinber, má Madur ei falla hana gooda. Ef. 5. 20. Þei þeim, hverier ed falla þid vonda gott og þad þid gooda vondi.

Ad Madur og so ad affaka sí Náringa þa adrir tala illa um þan?

Jaa; gieti Madur þad með Sanni, sierdeilis þa hanni er eigi siakfur vid og kann ad affaka sig.

Sir. 6. 5. Hver alla hluti þverir til Betra Vegar sa stórir sier marga Vini.

1. Pet. 4. 8. Kærleifurin hylur Siollda Syndana.

Ut af því Áttunda og Áttunda Þodordi.

Þvad er þad sem baðad verður í Áttunda Þodordinu?

Syndsamleg Sijsu og Gynder, sierdeilis estir annarra Gæði.

Sljóðar ei þad Áttunda Þodord nær því eins?

Jw.

Hver Mismunur er æ millum þess Áttunda og Áttunda Þodordins?

Mismunurin er eigi so sierdeilis innsalun i þeim Hlutum sem Men gygnast, so sem i því hvernin Gyndinn inn

Dinn edur Gissainn til þess er æt sig komin.

Það margslags er þá þá illa Gyrd?

Tönnslags. 1.] Erfdaghyrdinn, edur Upprunaghyrdinn, sem er þú spillta Nattura sjálf, edur Tilhneiging til þess Benda. 2.] Sugjöranslega Gyrdenn, sem framferur af Upprunaghyrdinni eins og einn Avortur af sinni Root, Og verður hun annaðhvert af Vilja Mánsins samþykkt og haldinn við Magt, ellgar henni verður moostadid, og hun nidurkæfd.

Jac. 1. 14. 15. Sierhver freistast nær hafi Tilteigist af sinni Eigin Gyrd og lofadur verður; Og síðan þá Gyrdin hefur Gjetid, Gædir hun Gyrdina, en nær Gyrdin er fullkomnað, sædic hun Danda.

Þar verður forit beðið þú gjöranlega Gyrd?

3. Nijunda Bodordinu; Hvert 5. Mos. 3. 5. 21. utleggst seleidis: Þú skalt ekki ghrnast æt, þad er: Lat þu þá Vilja eigi burt dragast, fræmmer, þinum Gydi, af þeim vöndu Gyrdum, sem bwa i þier.

Þar verður Uppruna Gyrdin beðið?

3. Tjunda Bodordinu, sem utleggst seleidis: Þú skalt ekki ghrnast, þad er: Þar skal eingin vönd Gyrd vera i þínu Hiarta, þu skalt einga Arfs Gyrd hafa.

Gisti þá nokkur Madur æt Jöduñi sem einga vönda Uppruna Gyrd hefur?

Nei 1. Joh. 1. 8. Ef vier seigimur, vier þesum einga Svad, þá villum vier skalska oss, og Sannleikurinn er ei i oss. Þordamir þá Uppruna Gyrdin þau tinnu Guds

Börn

Börn sem hafa Angur af heði ?

Mei, hia þeim hefur Syndin tapad þeim synum
Kraftu sem fordæmir, með því þau eru í Christo, og
standa eigi frammar nafni, Edur Forsvarslaus fyrir
í Guds Rættelæti. Rom. 8. 1. So er nu Engin

Þorðæming í þeim sem í Jesu Christo eru, þeir sem eigi
gænga eftir Hóldinu, heldur eftir Andanum.

Þrad stíðdur, ef Þradur lætur so Uppruna Sýndina
við sig ræða, að þónum þólr þænt um að filgia
gjöranligum Sýndum ?

Hvar sem su gjöranlega Sýndin rædur fyrir, og
hefur Þfírrað, þar rædur Christi Rað ecki fyrir,
og er so su Manneskia undir Bolvaninni.

Rom. 8. 13. Ef þér Þfíð Eftir Hóldinu munuð þér
Dæa, en ef þér deydid fyrir Andan Hóldsins Sýndir,
munuð þér lifa.

Er þa vond Þrad Sýnd, þó þun sé að eins í Aförmi
og komist eigi leingra ?

Jaa, fyrir Gudi tekst Bilið fyrir Þerfid.

Matth. 5. 28. Hver hafi listið Konu til að gýrnast þéna. etc
Kæni þá Þradur að brjóða æ þéna þátt Þodord
Guds öll með einberum Þaunkum og Sýndum ?

Jaa, því Guds Logmál er andlegt, og hver sem
vill hinum Þodordumum hliða, má ydugliga taka
Þara að sinnu Þlarta, eftir því sem þessi seinustu
Þodordin ætíðia, því þau eru so sem Þykki að öll
Logmálinu og kíðna að Þýlia allt Logmálið. u

Er þa öll Rósn og Sýnd Sýnd ?

Soklaus Sýnd er su, sem Sælið hefur til þess
sem Þíðkamin þarf með, so sem ; Þóft til að eta, drecka,
sofa, og hræra sig, og aðarra söðdan Þluta : Su
Sýnd var með Manninum í Sæfleysisins Standi,

og að því leiti er þum eigi Sýndsamleg.

En framloma þar þó eigi margfallðar Sýndir af söðd
að nátturlegum Estirlaungunum?

Ju, að viðsu, og veldur því su iðræta Nátturuf-
ar Spilling, sem vill komast í alla Slutu, og giora Est-
tirlaungunina þa stíckanlegu ofstíckanlega, e hoosliga
og sauruga, ef vier eige noogsamlega tókum Þara að
oss og mootstrijdum heñe.

† Hverier eru þeir sýndsamlegu Slutir, sem Sýndin
festist mest að?

Það eru þeir Slutir, 1.) Sem eiga stíldt við
Dhoof, Drambsemi og Bellostingar.

1. Þet: 2. 11. Haldid þdur frá Hóldlegum Sýndum,
hveriar í giegð Sæluñi stílda.

2.) Þeir Slutir sem óðrum viðviðfía, hveria Gud
hefur ei giesed miet, heldur mínum Náunga, og
mæ eg því eigi misrúa honum þeirra, so sem er, hañs
Egta: Kvíña, Þíoon, Þíoonusta: Kvíña, eða nockud
af öllu því sem honum heyrer til.

† Siet eg þa með einu mooti gerast æist að Sundar
og Oríettar af því Sotsi, sem mín Náunga að?

Að viðsu: Ofka mæ eg eftir Kaup-mañs Þorunñ
þyrir Betaling, so sem Abraham falade Afurifi. 1.
Mos. 23. 4. En ei mæ eg gornast að draga undir
mig Sots míjns Náunga með Ríettinda Þfirvar-
pi, Soikum eða Ofriifi; So sem Achab ægypt-
ist Nabots Þijngard. 1. Kong. 21. 2.

Þvad er nu gott bodid í Þijunda Þodordinu?

Að vier tókum Þara að oss þyrir vondum Þiar-
ans Sýndum, og strijdum í mooti þeim.

Þvad goeti er stípad í Þijunda Þodordinu?

Ud vier skulum ecki eitt sinu hafa hina minstu
Sýrend vonda i Hiartanu.

† Hvar til þienar þa það Tíunda Bodord, sem utheim-
tir af oss Mönnum eitt sldungis fullkomid Sakleysi, sem
oss er þo ómöguligt að læta Gud hía oss sína?

Þetta Bodord sýnir: 1.) Gudsfullkomna Riett-
læti, sem þesur Riett til að heimta það, og artelia
sýrir það, sem Madurinn, i Sýndina fallinn, kañecki
af sínum Krotum að framkvæma.

2.) Sýnir það, að Gud er elgi Orsof til þess að
Madurinn fiell i Sýndina; Þvi þesde hann verid Or-
sof til þess, þa þesdi hann alldregi kunnad að banna
þessa illu Sýrend, sem þar af leiddist.

3.) Sýnir það, að allir Mennt, líka þeir heilögustu,
eru reindar Sýndarar, og faa ei, með þeirra eigin
Rettlæti, stadist fyrir Gudi, þvi þo þeir fyrir Guds
Ræd feingi yfirunid allar gioranligar Sýndir og
Sýrendir, þaa er þo þessi Erfa Sýnd þeim Orsof
til að audmjúka sig fyrir Gudi.

Hvad er stóttia Jñihald þessara Orda: Eg er Drottinn
Gud þinn, sterkur Bandalæti etc.

Þvær Ordsakir, sem skulu kníja oss til að hallda
Guds Bodord, edur að fordast það vonda, og
giora það gooda.

Hver er fyrri Ordsakiñ?

Guds riettferdug Reid og Bandalæti, sem hootar
að straffa alla þver brotna Yfirtroðslumenn.

Hver er síðari Ordsakiñ?

Guds Godurleg Ræd og Mýskun, sem losar að
giora gott þeim sem hallda hanns Bodord.

¶ Hvad

Hvad er Þirtroðsla, edur Synd?

Allt það sem stríðir að móti Guds Bodoðum, sem nijslega eru utmælt.

Hvad margslags er Syndin, almennilega að seiga?

Tveíslags; Erfða Syndin (edur Uppruna Syndinn), og gjöranlig Synd.

Hvad er þá Erfða Syndin?

Hun er Raatturunnar Banart, inngrosinn Forðorfun, og illar Tilhneigingar (sem hendlar umi í Eijunda Bodoði).

Því kallast þun Arf Synd edur Erfða Synd?

Af því þun er öð meðfædd, so sem einn vondur Erfða Hluti eftir vorn Fodur Adam.

Rom. 5. 12. Syndin er forir einn Man kominn í Heiminn.

Psalm. 51. 7. Sica þu, ut af Syndsamlegu Sæði em eg Sætinn, og í Synd gat mig minn Moðir.

Hvad er þá gjöraulega Syndin?

Allar vondar Hugsanir, Orð og Giördir, sem framkoma, so sem illur Avöxtur af vondri Root Arf-Syndarinnar.

Er það þá eins lifa Synd að læta og iört og forsooma það sem gott er, eins og að gjöra það sem illt er?

Jæ, vissulega.

Jac. 4. 17. Það sem þau nokkud Gótt að gjöra, og GJörir það ekki, þeim er það Synd.

Hvad mara slags er þá gjöraulega Syndin hie i lagi?

Tveíslags, sem er, þá Synd sem klemur af Breiðleika, og þá Synd sem klemur af Jlgörni.

Hvad er Breiðleikans Synd?

Hun er, þá einn sanðchristinn Madur, er af Hiarta hatar allar Synir, missier sig af Fæðisfu. Dad

giætni, Afstríðu, edur einhverju söddan; Enn strax, sem hafi sína Synd siet, fyrir Egyptan (Amííngu) Andans í Samvitkun, ængrast hafi af hefi í Híartanu, biður Guð Fyrirgiefningar af hefi, og fleppist fræmveigis að betra sig.

Gal. 6. 1. Ef Maðr verði að nokkurn hátt af nokkum Bræðrum, þá leiddrið hann með hoögværum Anda.

Jac. 3. Allir vier Þríótum Margsalidlega.

Hvað er Illgyrnis Synd?

Þá Maður viðvitandi, villandi og með Giedþöfnan, gíörir það sem illt er, enn lætur og gíörði það sem sem gott er, og heildur af frætti í því illa.

1. Joh. 3. 8. 10. Hver Syndina Gíörir, sá er af Döfnum, því að Döfnum sýndgafi af Upphöf; Þar til birtist Guðs Sonur, að hafi niðurbríoti Döfnumsin Berf; Hver af Guði er fæddur, sá gíörir ei Synd, því hafi Sæð blífur hía hönun, og hafi gíetur eigi sýndgast, því að hafi er af Guði fæddur. Þar af eru englisos Guðs Börn, og Döfnumsin Börn: Hver hafi eigi gíörir Ríettóíffina, sá er ekki af Guði, og hver ei elskar síð Broður. Sía Joh. 8. 34. 2. Pet. 3. 34. 4. Mos. 15. 30.

Ríður nokkur af því, að þekka þessa Mismun Bræðra leikans Syndar, og Illgyrnis Syndarinnar?

Mikid ríður af því, því það allra stærsta Andvaraleyfi kímur ríett af því enu sama, að Maður gíörir eigi söddann Greinarmun; Þar af kañ og að orsakast nauðsynjalaus Angurssemi.

Hvernig kañ Andvaraleyfið að orsakast af því?

Það orsakast so af því, að sá sem lifir í Illgyrnis Syndum, huggar sig við það, að allir Menñ sía Syndarar, eða siet siet eigi vandara enn öðrum.

Er það ekki satt, að allir Menñ sía Syndarar?

Blíft

Víst eru alir Syndarar, en þar ær er stórt Mis-
munur (sem ædur er bróðir aðhynda.)

Seig þu mér þá Misgunn en þu með þórum Orð-
um, með því so mikil risdur ær þessa?

Það skilur so mikil sem Mótt og Dag; Því
Guds Børn hafa að sonu Synd Breiskleikans,
sína til Syndariðar, þíast af henni, verða þvert í
mótti þeirra Bilia yfirfallið af henni, og leggja dag-
lega af meir og meir syndsamlegar Yfirsoönir og
Bresti, af hverjum þau hafa fætt Angur, so þau
ganga þó eptir Andanum, þappkostandi að verða
fullkomið í því sem Gott er. En Heimfins og Di-
ofulsins Børn gjöra Syndana, setja sig til að synd-
ga, gleðja sig í henni, og þíemta sér við hana. Já,
þau syndga uppá Mardina, og ganga eptir Hóldi-
inu, hvers vegna þau skulu deyja.

Dríggir eitt Guds Børn að dreina neina Ylgvænir Synd?

Alldrei, það gíetur ekki með nokkru mótti komist
heim við það Mardarinnar Stand, sem það er í, og
þa Míu Fæding, so leingi sem það er stadd fast í því;
En falli það með Afsetnings Synd frá því Stan-
di, þa er það ekki Guds Børn leingur.

1. Jóh. 3. 9. Hver af Gudi er Gæddur sá Gættir ei
Synd, því hans Sæd blífur þíá þónum, og hann gíetur
eigi sondgast.

Þar nu Guds Børn hafa Estirfæðvar af syndsamlegum
Yfirsoönnum og Brestum. kúna þær þa ei fordæma þau?

Alldællis ekki. Hinar allra minstu Syndir þeirra
væru að sonnu Fordæmingar verðar, enn þeirra
Samfelag með Christo fríjar þau þar frá.

Róm 8.1. So er nu Eynigín R. Ordæming i þeim sem i Christo Jesu eru, þeir sem eigi ganga eftir Hóllðinu, heldur eptir Andanum.

Sakar þá Breiðleikans Synd alls eðert Christin Mánn?

Jæ, hun denfir Náðma og hindrar þá Sonarlegu Dörfung Andans i þvi sem Madur. at ad hönsla um vid Gud, og hörfir nuog til þess, ad Madurinn falli frá Gudi i Jägnis Syndir.

Hvad görir þá su Jägnis Synd ad verfum?

Alla suna Eistendur fordæmir hun, og görir sorglegan Adskilnad millum Guds og þeirra; Jæ, hun görir þá Satan líka, bædi þessa Heims og aþars.

1. Joh. 3. 8. Hver Syndina Gjörir sær at Döfningum. 1. Cor. 6. 9. Bitid þier eigi, þad Rænglæstir munu eigi eignast Guds Ríki? Latid eigi vlla yður: Hverki Fridlufis Meñ nie Bloot-Meñ Skvrgoda, eigi Hoordooms Meñ nie Sælgætingar, eigi heldur þeir sem Sköñ driigja med Karlmañum, eigi Pioosar nie Agornþar-Meñ, eigi Osdryckia-Meñ, eigi Hæixlatar nie Rænngiar, monu Guds Ríki erfa.

Er ein einasta Synd af þessum edur öðrum Jägnis Syndum, noog til ad fordæma Mánn?

Jæ, þvi þo Madur driigi eigi utann eina edr adra viffa Synd, er han freistast af, eða fær Hentugleika til, þa sönir þo su eina Synd, sem i honum drottinast, ad han er enn þa ei umvöndur, og ad hann i sjns Hiertans Gruuni sie Guds Foragtari.

Jac. 2. 10. Þo ad einhver hieðbi allt Lögmalid, og brotlegur vrdi i einu, þa er han þegar alls þess sekur.

Er nokkur Mismunur at Jägnis Syndunum?

Jæ, hia sumum drottina þær med Forherding og flooru Andvarleysi, so sem hia Pharaó; Enn hia sumum

sumum drottna þær æn Forherdingar, og driðgiefst med Samvitkunar Sturlan edur Mootmæli, so sem hia David, i hanns Breitni við Uriam.

† Hver er sú fremsta Trappa i Illavrnis Söndum?

Þegar sœ sem i sínu Hiarta hefi verið ænægjanlega sánsærdur um Samleikán, æn Þviingunar og Tillockunar, mootþrooanlega og af Afsetningi, neitar, hæðir og ossæfir söddan Samleika og Værdoom um Guds Otta, og heildur fram i þessu ydrunarlaust. Þetta kallast Synd æ mooti Heilogum Anda, edur hanns Embætti, og fyrirgiefst ecki, Matth. 12. 31. Ebr. 6. 4. 5. 6.

† Er þa Miskun Guds og Forþienusta Christi eigi no-
gu fröstug til að fyrirgiefa, lifa þessa Sönd?

Hier skortir eigi æ Guds og Christi Siðu, því hanns Náð og Forþienusta er i siðsfri siet ænægjanleg, og yfirgnæfir allar Syndir; Helldi er Manninum um þetta að Kienna, sem heildur fram til Vefsloka i hatursfullri Spottan og Ofsoofn þess Samleika, er hann hefur ædur þekkt.

Náð Madur og so að giora sig Sluttafara i aharlegum Söndum, og so einig lifa i þeirra Strössi?

Jæ, og skiedur það; Þegar Manni þöfir vænt um þær, giefur Samþykki, Náð, Befalning, edur Tækifæri til þeirra, og hindrar þær ecki, edur straffar, ef hann gletur.

3. B. Mos. 19. 17. Strössa þiú Náunga, so þu berir eigi Skuld haús vegna. Sæx. 1. Tim. 5. 22. Oprið. B. 18. 4.

Hverjar eru þær almæilegustu stöör Syndir i mooti Guds Logmæli?

Það eru Þantrw, Græfni, Þrughrnd, Aghrnd,
Bellhst, Reidi og Oþolinnmæde.

Hverjar eru þær þellstu og stærstu Dygdir eftir Guds
Lögmaali?

Þessar : Trw, Ríærleifi, Froomleifi, Audmýkt,
Anægjanlegleifi, (Hooffemi) Bindindi, Hoog-
værd, og Þolinnmædi, og umfræm allt, gudrækilegt
og himneft Simislag.

Hverju hootar Gud þeim sem eigi hlíjda þáns Þodordum?

Ad þań vill vitia þeirra Þondsku med Straffi.

† Skiedur þad alleina i þessum Þeimi?

Nej, stundum sær sær Ogudlegi ad sonnu Enda
med Skiefing, en oft luckast þonum so vel Þlyndiń,
ad þań er kalladur sæll; Þo kienur fræm um sijdir
þańs Straff i Helviti og Koolunum. Luc. 16. 23.

† Kienur þad tilmælega Straff alleinafla yfir fælf-
ań þań Ogudlega?

Nej, Gud straffar og so Þlifu Þoreldraanna æt
Þornunum allt i Þridiu og Þioordu Þetkviřt.

Er þad riect ad straffa Soniu fyrir Syndir Þodursins?

Jæ, þegar hann geingur i Þootþor og Eftirdæm-
um sijns Þodurs, fræm i somu Syndum, þvi ańars
rætiřt þad sem stendur

Ezech. 18. 19. 20. Sonurinn skal eđi þera Þodursins
Þriřgiörning, fyrir þad ad þań giordi vel og riectviřlega,
og þań hiełt og giordi ęll mija Riectindi, þa skal þań lifa.

Hverfu margfaldt er almętilega Guds Straff?

Þrefaldt. 1.) Þiřkamlegt, so sem: Striđ, Hæł-
æri, Þrepþott, eđur ęnnur Þhamingia bædi æt
Þandi og Þljum.

2.) Andlegt, so sem Guds Reidi, og þad, ad þań
burttel-

retttekar sinn A nda, og sviptir sinni Ræd, þfírgief-
ur i fræ leitt Sinni og Forherdingar Doom.

3.] Er þad eilijfa, sem er : Fordæming til Hel-
vists. Somuleidis eru einnig Þreföld Laun fyrir
þad Gooda ; Þískamleg, Andleg, og Eilijf.

Hveriu goodu heitir Gud þar i moot þeim sem hallda
hans Þodord ?

Ad hann vill giora Myrkunsemi vid þa i Þusund
Þidu.

Hvad stilst hier fyrir Myrkunsemi ?

Allt gott til Þiifs og Scalar, um Þijma og Eilijfd.

1. Tim. 4. 8. Gudræknin er til allra Gluta rotsom, þaf-
andi þessa Þiifs Þyrirheit, og so hins eftirkomanda.

Hverium losar Gud sin Myrkun ?

Þeim sem hann elska og hallda hans Þodord.

Elskar þa eingin Gud nema sá sem heildur hans Þodord?

Nei, Job. 14. 12. Hver han þefur minn Þodord og
heildur þau, þan er sá sem mig elskar.

Hvad er þad, ad Radur heildur Guds Þodord ?

Þad er, ad ein Endurfæddur og til Rædar tekinn
Christi Radur þefur Guds Vilja alltið fyrir
Augum sier, og lagar sinar Hugsanir, Ord og
Giordir þar estir, af einlægum Hiarta med stadfost-
um Afsetningi, ad læta sier i því frakfara.

Job. 14. 24. Hver han elskar mig, sá heildur minn Ord.

1. Job 2. 3. 4. 5 Þar af vitum vier, þad vier þeckium
han, ef vier varðveitum hans Þodord. Hver ed seigir :
Eg þeck þan, og heildur ecki hans Þodord, sá er Þingari
og i þvilikum, er eingin Sannleitur. En hver hans Ord
varðveitir, i þeim er sáharlega Guds Þiærleiki salkomin.

Matth. 28. 20. Riðid þeim ad hallda allt hvad eg þaub
þdur, og siðid : Eg em med þdur alla Daga, allt til En-

þa Þeraskdar.

Gietur Maður þa hallðid Guds Logmál edur Þodord ?

Jaa, með því Maður elski Gud réttilega, þa bæði máa hañ, og lifa kañ hañ að hallda Guds Þodord með einlægu Giedi estir Evangelii Unda, fyrir Krapt Christi, þo það kuni ekki að skie estir því sem Logmáallid. 1. strængasta Máta utkrefur, og kann Maðurinn þess vegna ekkert Gott fyrir slíkt að forþiena, heldur bevijsar hann þar með sína Trö og Ríerleifann. Joh. 14. 23. 1. Joh. 5. 3.

Kunum vier þa að forþiena Sæluhljálpsina með því að hallda Logmáallid ?

Nen. 1.) Því vor Hljidni er ein Skýlda edr Skýldug Þíðonusta.

Luc. 17. 10. Nær þier hafid allt það gjerdt, hvað yðr var boðid, þa segid : Onistir Þíðonar erum vier, því hvað vier ættum með Skýldu að gjöra, það gjordum vier.

2.) Verður Logmáallid ekki hallðid af Krasti vorrar Mátturu, heldur af Guds Mádar Krasti, og er það eigi vor Forþíðonusta sem Gud verkar í oss.

Phil. 2. 13. Gud er hañ sem í yður verkar bæði Vilian og Gíðningiñ, estir síñi Þóðran.

3.) Verður Logmáallid allðrei hallðid so fullkomlega, að Hljidni Andans, þo hann sie vlist reidubróinn, sie eige blóndud með Breissleika Holldsums, samt ælijtur Gud og launar í Máð sinni, fyrir Christi Skuld, vora Hljidni, þo hun sie Ofullkominn. Psal. 136. 3. Ef að þu Drottin villt tilreikna Syndirnar, Drottin, hver má það standast ?

Gietur Maður ekki eins og Þósalin komist so længt (í Hljidni Logmáallíks) að hañ se sjer síñ sum eigi meðvitandi

andi nokkra um Synð, sem hann hefi af Afsetningi drijgt,
 eftir það hann hefur gírdt Jðran?

Ju, því Postulinn var líka ein breið Manneskja; Enn þá Maður er nú so langt kominn (í því Goða, sem hann var) er Maður þó ekki þar fyrir réttlætut fyrir Guði.

Því Efti?

Begna þess, að Eognæslid er andlegt, enn Gud, sem oss dæmir, siet eftir Hugrenningum og Gyrdum, meir enn allir Mennt, grædigæfilega; Já, frammar enn vier siælsir kunnunum að Egnast í vörn sýndumspilla Hiartans. Grunn, og þess vegna er su utvortis Sidsemi og Réttlæti (sem kann að flúast jafnvel hia Heidingium), ekki Uppfylling Eognæslins.

† Er þá eingrar Fullkomunur að vanta í þessu Lífi? Einginn er so fullkominn að Synðinn vortíminst öldungis frá honum, edur öldungis þriðti það Stríð Holldins og Andans, og ekkert æfætt finnist frammar. Þó kallast, og er, ein Christinn Maður fullkominn, í Lífi til:

1.] Hanns Réttlættingar fyrir Christum, hver ed fullkomlega hefur í burttekid alla hanns Synð, og fullkomlega íklædt hann öllu sínu eigin Réttlæti.
 2.] Í Lífi til hanns Helgunar; En þá merkir ekki þetta Ord [Fullkominn] sýndlausann Fullkomleika eftir Eognæslinu, heldur alls Hiartalagsins einlæga Tröfæsti og Ræðvendni.

3.] Í Lífi til annarra breiðfari og ofullkomnari, eftir þeirra Aldurs Mæta í Christo, Ph. 3. 10.

15. Col. 1. 28. Matth. 5. 48. 2. Cor. 7. 1.

Pegar vier nu leggiam Aftundan að að hálða Guds
Góðdæði, hvað giorum vier þá?

Vier giorum Góðdæðum.

Hver eru þau réttu Góðdæði?

Eigi alleinasta utvortis Gudtræknis. Aðhafnir,
Ríttisáttis og Ríttisáttis Verk, heildur og so inn-
vortis, þær heilögu og goodu Hæringar, sem Guds
Andi verkar hjar endursæddum Guds Børnum
eftir Reglum Fagnatalsins, eðki þó af því, að Fag-
natals þviingi þau til þess, heildur klemur það af
þvi, að Trúvinn og Næð Guds, sem þau þiggja,
heildur þeim fátíðvilluglega til þessa, að verða meigi
til Dæðar Gudi, enn Gagns Næðingnum.

Gal. 5. 22. Aðstær Andans er Ríttisáttis, Fagnatur,
Fridur, Fátíðmæði, Gliggleifi, Góðgæta, Trú, Góð-
væð, Hreinféti.

† Er þá Bætur, Almatur, og foddan Aðhafnir Heið-
inglaða og þeirra Góðdæðu Christu lista
eignig Góðdæði?

Eðki eru þau fyrir Gudi sannarlega góð þvi hvað
sem eigi fraktklemur af Trúnni, það er og so Gýnd.
Er það aldangis naðsynlegt að giora sannarleg Góð-
dæði?

Jæ, það er að vísu naðsynlegt fyrir alla þá,
sem villia verða fátíðvillur; Þvi það er eitt af
þvi, til hvers Jesus hefur oss endursýnt, það fram-
klemur af Trúvinnar Næðturn, og þar með auð-
færst þu nija Gliggleifi.

Ebr. 12. 14. Eftirfígir Fridnum við hvern Man, og
Fátíðmæði, en hvern það eingið fátíðmæði að fátíðmæði.

En

Eñ eru þa Goðdverkið naudsþynleg so sem ein verkandi-
Orðsok til að gjöra oss riecttlöata og saaluhoolpna?

Nei, þar til duga vor bestu Verk alldæilis eckert,
sem fyrr er sagt. Phil. 3. 6. 7. (Eg var) eitir

Wandlætinguðni Ossfooknari Sagnadarins, verandi (fiakls)
Ektir Rjettlætinn i Lögmaalenu O Straffanlegur. Eñ
hvad mið Avíðingur var, það hefi eg Christu vegna fyrir
Skada reiknad.

Fyrir hvad verð? Madur þa riecttlöatur og saaluhoolpið?

Alleinasta fyrir Tröna, sem tekur að sier Guds
Naad i Christo. Rom. 3. 28. So höldum vier

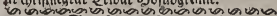
nu það Madurinn verði Rjettlöatur ann Lögmaalsins Ver-
ta, fyrir Tröna alleina.

Er þa Trövið so mikils verð i vorum Christiðdöomi?

Jaa, hun er það allra dijmætasta, því ann hefiar
er omögulegt Gudi að þocknast. Ebr. 11. 6.

Hvar fin eg þa i miðnum Catechismo frelari Uppstæðing
um Tröna?

I þeim öðrum Partinum, sem hondlar um vor-
ur Christilegrar Trövar Hofudgreinir.

Saa Määr Parturinn.

Verður Madur Saaluhoolpið fyrir það, þo hann kuki
Trövargreinirnar?

Nei, því Diosfullið þeckir þær lijka. Jak. 2. 19.

Þöc Rismunur er millum Trövar Hofudgreinaña og
fiaklsrar Trövariñar?

Trövariñar Hofudgreinir eru utvortis fyrir Mañ-
inum sa Sannleike, sem hann skal tröva og medtaka fyrir
ir Sannindi. Eñ Trövinna fiakls er innvortis i Mann-
inum það Traust og Tuleikann, med hveriu hann tekur
að sier oll þau Sannindi, sem inni eru falinn i Trö-
variñar

arinnar Hofudgreinum.

Hvar um handla Ermarinnar Hofudgreinir ?

Um Guds Veru, Vilja og Verk.

Er þa ein Gud til ?

Jæ, vissulega.

Það giefur þér Vissu um það, hvert Gud er til, með því þu sér hann ekki ?

Víst kan eg að sjá hann ; Þó það sé eigi með lík-
amlegum Augum, þa sé eg hann samt í Huga min-
um, í minni eigin Samvitsku, æ Ekspunarverki
allrar Veraldar, og í Þioofi heilagrar Ritningar.

† Hvernig fræða þessir Slutir þig þar um, að þar sé
ein Gud til ?

1.) Samvitskann, sem er Doomsþófi Guds í
Hiartanu, kienir mæ þad með heimuglegum Otta,
þa eg giori það sem illt er, enn með nokkurskonar
Yndi og Hugfrod, þa eg giori það sem gott er.

Rom. 2. 15. Þeir (Heidnu) beviða, það Logmaalsins
Verk séu skrifud í Þeirra Hjortum, Með því Þeirra
Samvitka Sjálf Ver Þeim Vitni, og þar með þeir
þær sem sín æ milli munu aðlaga sig, edur aðfala in-
byrdið.

2.) Ekspunarverk alls Heimsins og hans Vid-
halld, vitnar um það sama daglega fyrir mæ.

Rom 1. 19. 20. Með vita, að Gud er til, það er þeim
Opilbert, þvíad Gud hefur Þeim það Opilbert:
Með því að Guds Osynlegir Slutir sækst, það er
hans eplisfor Krafti og Gudoomi, Þegar Með Sjata
þar að, æ Verfunum, sem að er, æ Veraldarinnar Ek-
spun, so að þeir þafa einga Afstun.

3.) Su heilaga Ritning talar líooslegar hær um,
og heilagur Andi innfiglar þann Sannleik, fyrir
Drold

Dedid, í Hiortum þeirra tröndu.

Joh. 1. 19. Eingliu þesur nockurn Tijma Gud fienan, sa Engietur Saurin, sem er í Fodursins Skauti, Hn þesur oss Petta Klängiort.

Er þa su naatturlega Þecking, sem ein Heidingi kan ad hasa um Gud af Skonsemi sinu, Sambistunni, og Skopunar, Verki Heimsins, ecki noog til Sælubialpar?

Nei, því hun veit alls eckert af Christo og Guds Nað i honum, því Holld og Blood birtir það eigi, Matth. 16. 17. Þo kann hun ad sina Veg til ad leita frammar estir ad þeckia Gud; og það giorir hun, ad þeir sem henni vilja eigi sæta, hasa einga Affokun aa Doomsins Deigi.

Hvad er Gud?

Hann er ein andleg, Dendanleg og Dransakannleg (Omælanleg) Vera, sem er alnaattug, alvijs, allstadar naðlæg, good, heilog, myskunsem, Sannleiksfull og riectlaet.

Þesur þa Gud hverki Eiskama nie Mind, med því han er andleg Vera?

Nei, því (einn) Andi þesur hverki Holld nie Bein. Luc. 24. 39.

† Þvi talar Ritningin þa um Guds Augu, han's Hendur, ellegar adra Limu?

Þ því hagar sier Andi Guds estir manligum Skilningi, og meinar fyrir þessa Limu Verkanir og Eiginnlegleika Guds; So sem fyrir Augun han's Vijsdoom, fyrir Hendurnar hanns Kraft, etc.

A hvad minir mig Guds Andlega Vera?

A það, ad Gud, sem er einn Andi, hann er i Anda og Sannleika ad tilbidiast. Joh. 4. 24.

Hvad

Hvad skilur þu fyrir þa Guds Eiginlegleika, sem hiet voru fyrir framán upptaldir?

Hanns Almætti er, að hann giet alla hluti gjörði; Alvitka, að hann sier og þeckir alla hluti: Allstadar Næslægd, að hann er hvergi innluktur, nie utibirgðr, heldur allstadar næslægur; Gæðska, að eckert er illt i honum, og að hann vill oss hid besta; Myssunsemi, að hann aumfast yfir Eynd vora; Heilagleiki, að öll Eynd er længt fræa honum; Sannleiki, að hann kan hverki að lroga nie svíjka; Og Rietslæti, að hann vill straffa þad vonda, enu unibuna þad gooda.

Hvad gietur Madur tekid sier til Amia ingar af Yfirvegan Guds Eiginlegleika?

Madur æ ad bligðast fyrir hanns allstadar Næslægd og Alvitka; Estirfilgia hans Heilagleika; Læta sier gænga til Hiarta hanns Gæðsku og Myssunsemi; treista uppæ hanns Almætti og Sannleika; og læta hanns Rietslætis Þhugun halda sier fræ öllu vondu.

Hvada Huggun gietur Madur tekid sier af Yfirvegan Guds Eiginlegleika?

Þar af hófum vier stoora Huggun, að Gud, esto ir sinni Allstadar Næslægd og Alvitka, sier vora Naud; getur hiaþað oss, af því hann er almættugur; og vill þad gjöra, því hann er myssunsamur og goodur; og með því hann er sannordur og rietslatur, er þad víst að hann giorir þad, þegar vier i Tronni hiartannlega leitum til hanns.

Hversu margir Gudir eru til?

Eckintann einasti einn Gud.

5. B. Mos. 6.4. Heyr þu Israel, Drottinn Gud vor & Einn Einnigis Drottinn.

Hvernig hefur þu Guddomlega Vera upinberad sig i Ritningariðar Orðum?

So sem ein einasta Vera, Fadir, Sonur og Heilagur Andi, hverlet þó allir eru eitt, og kallast þu heilaga Þrenning (Þrij-Eining).

1. Joh. 5.6. Þrist eru sem Vitnisburðinn gíefa á Himni, Fæðirinn, Orðið og Heilagur Andi, og þeir þrist eru Eitt. Matth. 3. 16. 17. Cap. 28. 19. 2. Cor. 13. 13.

Kúnum vier með vortri Skinssemi að stíla að Gud se eitt, og þó eittig Þreifur?

Nei, því þó það se eigi i móti vorri Skinssemi, geingur það þó langt yfir hana; þar fyrir er það ein Hofud-Greif Tróvarinnar, enn ekki Skinssemi innar, og Gud væri eigi Gud, ef vor Skinssemi gæti stílað að öllu, hvernig hann væri.

† Er þu þá þau Orð: Gud Fadir, Sonur, og heilagur Andi, einasta þrin aðgreind Rósn, edur Eiginlegleikar i Gudi, og ekki neitt annað?

Að vissu er það meir, enn einber Aðgreining Rósnanna edur Eiginlegleikanna, því stíð hverri Persoonunni leggst nokkud það til stíðdeilislega, sem eigi stíðmur öðrum við.

† Hvar i er þessi Aðgreining iðisfalið?

Ekki i Berunni, sem aður er sagt, heildur i vissum Persoonulegum innvortis Þerkum, sem koma hverri einni Persoonu við ut af fyrir sig; sem er: Fæðirinn, sem er af eingum, gíetur Soninn frá Elyfið; Sonurinn verður gíetur af Fæðurnum; og heilagur Andi frá gíetningu af þeim báðum. Allt

þetta

Þetta eru diröpsettir Ervarinnar Leindardómar,
sem vor Skýsenti eigi sér rannsakad. Sía Psal.
2.7. Joh. 15.26. Rom. 8.9.

Er Gadiríki eldri edur öpparlegri en Sonuríki, og Son-
uríki eldri edur öpparlegri en heilagur Andi?

Nei, þeir þrír eru eitt: og þess vegna er einginn
þeirra í Veru og Tign, ædri nieðrædri, heldur enn
annar, heldur eru þeir fullkomlega jafnir.

Hvad fyrir Verf eru það önnur, sem tileinkast sérdeillis-
lega hverjum fyrir sig?

Fodurnum tileinkast Skopuninn, Syninum End-
urlausinn, og heilögum Anda Helguninn; þó eru
þeir allis samverkandi þar í, og einginn af þeim er
utilútkur í þeim Verfum sem víðvíska Heiminum.

Hvar er talad í Græðunum um Skopunina?

Í Fyrstu Greininni.

Uf af Fyrstu Grein Ervarjættning-
arinnar.

Hvad er að skapa?

Það er að gjöra eitthvad af einu edur öhentugu
Efni.

Ebr. 11.3. Fyrir Etna undirskendum
vör Heimik gjörðan vera fyrir Guds Ord, og allt það
hvad sýnilegt er, er Orðid Af Engu.

Hvad hefur Gud skapad?

Himin og Jörd og allt það sem þar er inni, so sem
Sool, Tungl, Stjörn, Planetur, Hofudskiepnur,
Ölr, Fugla, Fiska, Orma, og Ötal Gjörda af öð-
rum Hlutum, sem þiena til Guds Virðar, en öss til
Nýtsendar, þott vör ei þeckium það allt. 1. Mos. 1.

Var Gud marga Daga að skapa Heimik?

Í Sex Daga, og að þeim siotta skoop hann Mann-
ik.

inn.

Heldur Gud þeim hlutum en nu við Magt sem hafi
skoop i Öndverdu ?

Jæ vissulega. Ebr. 1. 3. Hafi Þæt Hela Hæ-
ti med sína fróftuga Orði. Ps. 104. 27. 30.

Til hvers eiga þessi Sannindi að uppfæra þig ?

Til þess að bjarga Gud i öllum hlutum, og for-
færa siðalsann mig honum, með öllum hlutum, sem
af honum eru, og fyrir hann viðhalldast og standast.
2. Cor. 10. 31.

Er það þá Gud aléina sem viðheldur öllum Mönnum,
og forþorgar þá ?

Jæ, sérdeilis með þá Rennirni af Guds Hæ-
di og síni Upphældis Medöl, hvert sem það er Ma-
tur eður Dröfður, Klædi eður Skæði, etc.

† En gæta eð þeir Rísta siðlsir veitt sér Upphældi, og
forþorgað sig ?

Nei, eð eit Augnablik, því þeir hafa eðert utan af
Hendi Guds, sem gæf og tæf þurt þá hafi vill; Und-
ir hannis Blíða og Blessan er það allt saman komið

1. Cor. 3. 7. So er nu hverli sá nokkud sem plantar, né
hafi sem vökar, heldur Gud sá sem Friðsþunna gæfur.

Viðheldur Gud líka Ögudlegum Mönnum ?

Jæ, því hann lætur sína Sool uppreña yfir vonda
og gooda, og lætur rigna yfir ríttlaata og ranglaata
Matth. 5. 45.

Fyrir hvertum ber Gud heilt ámböggjum.

Fyrir sínum tröudum Börnum.

1. Pet. 3. 12. Águ Drottins lista til þeirra Ríttlaatu.

† Eltir þá og viðheldur Guds Þorsönn öllum hlut-
um öðrum i heilum Helminum ?

Jæ.

Þess. Siörn. B. 17. 28. Þráð þess lifum,

G 2

Þrátt

hrærunst, og erum 3 Hðnum.

† Stioornar Forsioon Guds Mönnum lifa í þeirra Syndum?

Guds Forsioon stioornar eingum til að syndga, því það glórir þeirra eigin vöndur Vilie, þvert á móti Guds Vilia: Enn Gud umliður, að þeir syndgi, hann setur þeirra Syndum Takmark, og stioornar so, með sínum Vijsdómi, Afdrifum Málefnaða, að allir Slutir verða að þiena þeim til góða sem hann elska. Rom. 3.28. og þetta sínum vier á Dami Jósephs.

Er Guds Stiepnur eða Slapadir Slutir margslags?

Þeir Hofud tvönnslags, sýnilegar og ósýnilegar:

Hverjar eru þær veglegustu ósýnilegu Stiepnur?

Englarnir, og merkir þetta Nafn Sendiboda og þar fyrir verður það lifa tillagt Christo, þeim ofkappaða Engli, sem sendur er af sínum Föður, og uppiðberaðist oft í Gamla Testamentinu. Saa 1. Mos.22. 11.2. Mos.3.2.

Það margslags eru Englarnir?

Tvönnslags, góðir Englar, sem eiginlega eiga þetta Nafn; og vöndir Englar, sem annars eru kallaðir Döflar.

† Það eru þeir góðu Englar?

Þeir eru heilagir, vissir flóttir og offlugir Andar, sem ætíð losa Gud, og gjöra það hað þeim befalet, og þioona sierdeilis þeim tröudu, Ebr. 1. 14.

† Það eru þeir vöndu Englar eða Döflarnir?

Þeir voru í Öndverðu af sama Tæge sem þeir góðu, en eru fyrir Dramb og Öblijdni frá Gudi farnir

vit, og eru orðnir bæði Guds og Manna orrustu
Dómir, hyerra Hljósi ad er Helvísti.

1. Pet. 2. 4. Gud hefur eigi þyrmt Eglanum, þeim
sem Sýndgubust, heildur hefur Sýrpt þeim með Hleð-
ium Myrkranna til Helvístis, og yfirgefið þa, það þeir til
Dómsins vandrættu.

Hverjar eru þær heildstu Skiepnur meðal þeirra syni-
legu Skiepnanna?

Mannirni.

Þvad er Madurinn?

Ein mæg vegleg Guds Skiepna, og einn Herra
þfir öllum öðrum Djeum.

Eru margir verulegir Þartar einrar Máðstiu?

Tveir, sem er, Sæl og Þiskami.

Þvad er Sæl Máðsin?

Hun er einn Þsynilegur og Þdaudlegur Andi,
sem er aðskilianlegum Kröstum gjæddur, sierdeilis
með Mann-Þitnu til aðskilia, og Þilianum að
utvelia, edur hafna.

Þvad er Þiskami einrar Máðstiu?

Sælariðar Þvö og Hljósi, samsettur með að-
skilianlegum Þinum, utþvinn með sínum Skilm-
ingarditum, sem eru: Þepninn, Þioonninn, Þm-
eckurinn, Þmaninn og Þisfinninginn.

† Hvert er veglegra Sælið edur Þiskamið?

Sælinn er miklu veglegri en Þiskamið, þó hun er
ein Þdaudlegur Andi, og kað að hafa Samkvæmi
með Gudi; Hun stioornar Þiskamanum, og hvert
sem hun fer, þængad fer Þiskaminn um síðir hvert
sem er til Himnaríkis edur Helvístis.

Þversu marga Mæn staphaði Gud i Þndverðu?

Einn Karlmann af Gardar-Þeiri, er nefndist A-
dam, og eina Kvinnu af Adams Rífsbeini, þá hann
soaf, sem kalladist Eva. 1. Mos. 2. 7. 22.

Stoodst þá eins á fyrir þeim fyrstu Mönnum þá þeir voru
fyrst Skapadir, sem nú sitir öðr Míðium þeirra?

Ney, þeirra Stand var længtum farfella.

Er þá Mönnum Stand margfalt?

Fersaldt, sem er: 1.) Sakleysisins Stand 2.)
Sondarinnar Stand. 3.) Ræðarinnar Stand.
4.) Dýðarinnar Stand, fyrir þá sem sæluhóop-
ur verða, enn Jörðæmingarinnar Stand fyrir þá
sem förtapast.

Þvad er Sakleysisins Stand?

Þá Mædurin var í hinni ædstu Farsæld, æn Syn-
þa og Móttæti, Skapadur riectt eftir Guds Mynd.

1. B. Mos. 1. 27. Gud Skapadi Mætti Eftir Eftir
Gud, eftir Guds Míð Skapadi hann hann, og þá Skap-
adi þau Karlmann og Kvinnu.

Þvad var þessi Guds Mynd í Mönnum?

Yfir Hefud: Ein Visking og Sínslagsins Sam-
hljóðan víð Gud stælfann: En siet í lagi var þun
Licos Guddoomsegrar Vitsku í Skilninginum,
sem þecti Gud riecttlega, og allt þad, sem hann haf-
di Skapad: Ein oflug Elfa í Vilianum, sem hieft
siet fast völd Gud: Eftirlænganirnar og Sinnisins
Tilheingingar voru í heilogu lagi, Viskaminn með
sinnum Vinum brofðadist þa og riecttlega: Og þar
siet var lyka í Samvitfunni eitt Fridar og Foga-
nadarsfullt Himnariiki.

þ Bar Mædurin þessa Guds Mynd ei ferðeillit í Sælni?

Ad viðsu , þo hafði Eijkaminn þar af og so stoor
 Griædi , sem var : Fullkomin Heilbrygdi , Odaudi
 leiki og Þírðrottinn þfir ollum Skiepnunum ; Hanns
 Heimili var hin veglega Paradíjs , sá lystilegi og
 Avaratarsami Allðingardur.

Er nu eingið Madur framur i þessu Sallleysis Standi ?

Nej, þvi i midur ! Þad fienfir Reynislañ , ad Adam,
 og med honum oll hanns Børn, eru falliñ ur Sall-
 leysisins Standi i Syndarinnar Stand.

Spel. B. 2. 23. 24. Gud skapadi Mañiñ til eiliffs Eijfe
 og giordi hann ad einu Bislæti , og ad hann skyldi vera lijk-
 ur því sem hann er. En þfir Djosulñs Þfund er Dæ-
 ldiñ komiñ i Þrimiñ.

† Hvernig stiedi þall vorra fyrstu Foreldra ?

Þau licu Slægd Djosulsins tæla sig til ad eta af
 Skilnings-Triesins Averti , hvert ed var þad ein-
 asta sem Gud hafði þeim streingilega bannad.

† Var þaa svo Synd so hæstalega stoor ?

Jaa viðfulega ; Þvi hun var innifaliñ eigi alleim-
 asta i þeirre urvortis Nautn af Eplinu, heldur fier-
 deilis i því , ad þeirra Hiortu mootvillinglega víku
 fæa Gudi til siælsfra þeirra , Heimjñs , og Guds
 Dvinar Djosulsins ; Og þad þa þau voru so aa sig
 kominn , ad Guds Mynd gaf þeim fullkominn
 Kraft ad standa aa mooti öllu Illu.

† Hvar hlaut þa af þessu Syndasafi ?

Allt Illt ; Guds Mynd tapadist, enn Djosulsins
 herfilegasta Eijking og Þfiræd komu i Stadinn ;
 Þordiorfun bædi Sælar og Eijkama ; Þader i stu-
 nu Mañi ; Daudiñ, sá andlegi, lijkamlegi, og eilifi.

1. B. Mos. 2. 17. A hverium Degi sem þu etur af því, þa skaltu Dauda þega.

† Hversu hefur þa Sondiñ sierdeilis utleikid Mañ-
sins Sölu?

1. J Hun hefur blindad Skilninginn, sem er orðifi aðhælfuleiti blindur í þeim Hlutum sem Mannin-
um víðvíkja, og sioonlaus í því sem Gudi víðvíkjur:
Jaa, æfros til allrar Vissu og rángra Dooma,
um þad sem Gudi tilheyrir.

2.) Hun hefur soipt Biliann sínum Heilagleif,
og giordt hann Ha turs fullann við Gud.

3. J Hun hefur fordiarsad Tilhneigingarnar og
Sinsins Dræringar, og þar með einnig Frid Sam-
virkunar. Rom. 8. 7. Hóðlega að vera síðadur æ
Giandstapur í gegn Gudi. Eph. 4. 18. 1. Cor. 2. 14.

† Hvernig hefur Syðiñ sief í lagi utleikid Mañsins
Lífama?

Hun hefur giordt hann syndugann, naudliðan-
di, sorgeingilegann, dauðlegann, og Dreilandi Me-
msendum undirorpinn.

† Hefur þar fallui Maður þa í sínu nátturlegu
Standi ekkert Siðalsfræði til þess gooda?

Eðli til þess andlega Gooda, því þad er honum
öldung's æ mooti: Enn Siðalsfræði hefur hann til
goodra Hluta, þeirra sem Nátturunnar víðvíkja, og
urvortis goodra Jökana, so sem að lesa og syngja,
og ferðast til Rófkju.

Er þa Guds Mjúd soleidis burtnumiñ og lópud vegna
Sondariñar?

Jaa.

Þannu vier þana aðdrei meir?

Ju

Ju, Guds Børn, er endursædast og endurnijast til þessara Mýndar, fæ hana aftur, þó hun sie eigi fullkominn hier i Heinn, enn æ Himnum munu þau hana öldungis fullkomna æ sier bera.

Hvert eru allir Men orðnir hluttakendur i þessu fyrsta Syndasalli?

Jaa, vissulega. Rom. 5. 12. Syndið er fyrir eik Mæð komið i Heimið, og Dauidið fyrir Syndina, og so þesar Dauidið til Allra Mæða sier iðþrengt, af því ad allir hafa svadgad.

Áf hverium er nu Syndið og allt það Alla iðkomid i Heimið?

Áf Dioffinum, og af því Mæð urinn misbræfabe sinn Friðvilia.

Er Gud þa eðki Orðsöl til Syndariðar?

Nei; Ad hugsa það, edur tala, væri Eijgi-full Gud, löstun. Sir. 15. 12. Þu þarfst eðki ad seigia: Hafi eg rængt kient, so þesar hafi soikid mig, því hafi þarf Eijgis O Gudraðins vid.

Get Gud þa eðki hindrad Syndasallid?

Eðki nema hann þesdi soipt Mennina þeirra Friðvilia, og æ mooti sinnum alvijsa Afsetningi um breite þeim soleidis i adrar Skiepnur, hveriar eðki geatu sijnt nockurt Hlijdnis Merki.

Hvad hafa Men forðienad med Spad síns Friðvilia?

Gud s Reidi og Obljdu, tijnmannlegann Dauda, og eilijfa Fordæming.

Eiga þa allir, sem æfrast halda i þeirra Syna Standi, og nættarlegri Spillingu, ad lijða soððan Straff eilijflega?

Jaa. Joh. 3. 3. Mæma so sie, ad Nockur verðe ad Mæna sabbur, hafi hafi eigi ad fæa Guds Riisti.

Vil Gud þa láta Meina tortísnast so eilíflega?

Nei, hafi þesur af sinni Myssunartíka Elsku ályftað að taka þa aftur til Ráðar, og koma þeim er Syndarinnar Standi i Stand Ráðarinnar.

Joh. 3. 16. So Elstadi Gud Hérinn, að hafi gaf ut sín eingetiú Son til þess, að allir þeir sem á hafi trúa fyrirfarist eigi, heldur að þeir hafi Elíft Líf.

1. Tim. 2. 4. Gud Vil að Allir Men verði Sálu, hoolpnir, og til Bidurkíeningar Sálstífnas komist.

Hvad er Ráðarinnar Stand?

Ein Sálubíalpleg Sameining og Forlífun við Gud, sem, fyrir Chrísti Sakir, endurtæðir með sínum Anda þa syndugu Sálu, fyrirgeifur henni hennar Syndir, íklæðir hana Chrísti Ríttlæti, freijar hana frá Syndarinnar og Satans Snorum, og daglega endurnijar hana til Lífingar sínar Mind, ar aftur. Eph. 2. 4. 6. Gud sa auðugur er af Myssun, fyrir sína miklu Elsku, með hverri hafi elstadi ofs, þa þeir vorum dandir i Syndunum, þesur hafi Sjórdt ofs lífandi i Chrísto, (þviad af Ráðinni erud þeir bíalplegir vordnir,) og þesur Uppsalid ofs með honum, og SÉtt ofs með honum i himnesti Aðhafi i Chrísto Jesu.

Hver þesur þa utvegad Mönnum Guds Ráð, so að þeir mættu aftur sá Uppreisn af Fallinu, og komast aftur i eitt Sálubíalplegt Stand?

Það þesur alleina Guds eigin Sonur Jesus Chrístur gjort, hver strax eftir Syndafallid var fyrirheitin, og i Uppfyllingu Tímanns sendur öllum Heimi til Sálubíalþar og Uppreisnar af Fallinu.

Róm. 5. 17. Þvi ef Dandi ríkti vegna eíkar Syndar fyrir eíú, miklu meir munu þeir, sem ólast Ráðarinnar og Sáfukar þfirflóótanlega Rægd til Ríttlætífnas, Allia

i Líf.

Þið skau fyrir það eina Jesum Christum. 1. Mos. 3. 15.
 Hvar læri eg þa nafvæmara að þekja og elsta þekja
 djurmæta Endurlausnara Jesum Christum?
 3 Annari Greininni, sem heitast er um Endur-
 lausnina.

Uti af Annari Grein Trúvarjæfningar- tinar.

Hvað er Jónhald Annarar Greinarinnar?

Þekking og Lærðómur um tvær Rætturur þeir-
 rar einu Persónu Christi, um hanns þessallda
 Embætti, tvöfallda Stand, og sérdeilis þa djernæ-
 tu Endurlausn vora fyrir hann.

Ríður mig mikil að því að þekja Christum?

Já, þó það er ekkert að það nafn gíftuð Mönnum
 í hverju öðru birtar sölu- hoolpnum að verða. Eb. P. 4. 12.

Og það er Eflist Elif, að þeir þessi þig allina eini sá-
 an Gud, og það þu sendir Jesum Christum. Joh. 17. 3.

1. Joh. 5. 11. 12. Gud hefur gíftuð öðru eilíftu Elif, og
 þetta Elif er í þannum Gudi, hver sem Guds Son hefur, sá
 þessi Elif, hver hann þessi eigi Guds Son, sá hefur eigi Elif
 Hver er Jesus Christus?

Guds og Manns Sonur, sánuð Gud og Mannur.
 Er þa Christur tvær Persónur?

Nei, 1. Tim. 2. 5. Þar er ein Gud, og Einn Mannur
 algæðari milli Guds og Manna, sem er sá Mannur Christi-
 us Jesus. Enn í þeirri einu Guddoomlegu Persónu
 Christi eru tvær Rætturur, nafvæmlega sá-
 einadar, sem er sú Guddoomlega og Mann-
 doomlega Rættur.

Hafa þessir tvær Rætturur allíð verið sameinadar í
 Christo?

Nei,

Næð, þá Guddoomlegu Mætturu hefur hann af
Fodurnum fræa Eilífsd. Ps. 2. 7. þu ert mín Son,
í DAg sæddi eg þig. Enn þá Mándoomlegu hefur
hann uppá sig tekið af sinni Móður Mariu.

Gal. 4. 4. Þá Uppfölling Tíjmans var kominn utsendi Guð
sín Son Fæddan af Móðinu, og legmælinu undirorpinn.
Hvar af beviisar þu að Christu sé ein sánn verulegur Guð?

Það beviisast, af hans eilífri Fæðing af Fodurnum,
og af hans Guddoomlegum Eiginlegleikum og
Verkum. Þar að auk vitnar Ritningin um það
med líkosum Ordum, sérdeilis:

1. Jóh. 5. 20. Þier erum í hinum sannarlega hans Syni
Jesu Christo, þessi er Sannur Guð og eilífi Lif.

Þiðtur þu ein framar beviisad, að Christus sé Guð og
Mætur í eidi Persoonu?

Joa. Jóh. 1. 14. Orðin vordu Góð og buggdi mý of.

Róm. 9. 5. Hverra Gedur eru og þeir, sem Christus er
ut af kominn eftir Góðinu, sá sem að er Guð yfir öllum
hlutum blessadur að eilífi.

Hvers vegna vordu Guðs Sonur að vera sánnur Mætur?

So að hann kyni vegna vor Máðanna, að smæla
Daudans Þeirku, í vorri dauðlegri Mætturu.

Hvers vegna vordu hann þar med að vera sánnur Guð?

So að hans Dandi og Færnferingar Blood,
kyni að hafa Dendanlegan Kraft til að fridþægja.

† Er Jesus af Nazareth sá sánn Messias og fyrir-
heitni Heimans Endurlausnari?

Joa. því öll þau Ríðiteikn sem Ritningin leiðir
til um þann sanna Messiam, finnast hia Jesu af
Nazareth. Hann er sæddur af Juda Verkviiss. 1.
Mos. 49. 8. 10. og af Davids Verk. 2. Sam. 7. 12.

J Bet.

3. Bethlehem Davids Borg, Mich. 5. 2. Af Menus
 Ef. 7. 14. Sicut framar Dagg. 2. 7. 9. Dan. 9.
 24. Já, allt það aðnád sem spæð er um Ríðurlæg-
 ing og Upphefð þess sönnu Messíæ, hlýðir öldungis
 og alleinasta uppá vörn Jesum af Nazareth. Ps.
 22. Ef. 53.

Af hverjum var Jesús fæddur?

Af Mariu, einni hreinni og heilagri Jungfrou, sem
 að sennu var trölofud Joseph Jesu Fostur. Fod-
 ur, enn fiendi þó eingann Mann.

Er þá þá ei gistið og fæddur af jöndugu Sæði?

Nei, þó þó Maria heidi Uppruna Söndina: síni
 Nátturu, þagieft hun þó ekki að Erfd til Christo-
 um, heldur var hun i hanns Gietnadi utheimsud
 fyrir heilagann Anda. Luc. 1. 35. Heilagur And-
 mun koma Þú þig, og Kraftur hias Hærsta mun þir-
 steggia þig, af þó, að það þib þ Elga sem af þier mun fæd-
 ast, skal nefnast Söndur Guðs.

† Hvernig ká Madur að færa þer i Rót Umþekking-
 i Jesu heilagu Náðdóms-Teikningar?

Sæ yndislegi Samleiki fær huggað oss, með
 Fullvissu um alvarlega Elfu Guðs til vor anntra
 jöndugra Manna; um það, að vier síum sönnu rlega
 og fullkomlega Friðþægdir; og um þá stóra Gof-
 ugleika og ypparlega Begjend, sem vor Náttura
 ur upphafið til með Sameiningunni við Gud i Pers-
 soonu Christi: So að vier þess vegna eigum þó hel-
 dur að hreinsa oss af Saurugleif Hóldsins og
 Andans.

Þrad þijð þau tvö Rósa þijns Bræðara?

1.) Nafnið Jesú þíðir Frelsara.

Matth. 1. 21. Hun mun Soa fæða, og heit Nafn stalla-
tu Jesú kalla, þvið hán mun Frelsa sitt Föolk af þeirra
Eiðum.

2.) Nafnið Christur er sama sem Messias, og þíðir Smurdur.

† Med hverju var Christur smurdur?

Med heilögum Anda og Krafti, Post. G. b. 10.
38. Og það æn Mælingar, Joh. 3. 34. Su Guð-
doomlega Mættur að meddeildi þeirri Mændoom-
legu sína Guddoomlega Eiginlegleika, i því Auga-
na blíki, sem su Persoonulega Sameining milli be-
ggja Mætturanna fíede.

† Eftir hverri Mætturunni var Christur smurdur?

Eftir þeirri Mændoomlegu, því su Guddoom-
lega hafði alla hluti frá Eplísf.

† Þvíkadi Christur alltið sína Guddoomlega
Eiginlegleika?

J sínu Míðurlægingar Standi sagði hann mídur
að þvík þa, að undanteknu því, þa hann með
Kraftaverkum vílði sýna, hver hann var.

† Hvers vegna skóldi vor Frelsari vera Drottinn
Smurdur, og hafa Guddoomlega Eiginlegleika?

Til þess, að hann kynni að framfæðma so sitt þres-
fallða Embætti, nefnilega: Það Kiennimannlega,
Sýðamannlega og Konunglega; því til söddann
Embætta voru Menn innviðgdir med Smurning i
gamla Testamentenu. Þetta hann þresfallða Emb-
bætti nefnist annars hafs Medalgaungu Embætte.

J hverju er tilfalið það vörðla Prests Embætti
Christi?

J því að hann hefur eitt sinn síðlsann sig að
Krossinum

Krossinum Gudi offrad fyrir vorar Syndir, og hann bidur enn aðan Afslæts fyrir oss, og blessar oss.

Ebr. 7. 24. 26. En þessi, fyrir því hann eilíflega blísur, þá hefur hann oforgeingilegað Aðfennuðskap, þar fyrir hann hann og eirnis þá ætíð Sæluþoolpna að gíora, sem fyrir hann koma til Guds, og hann lifir æfíðlega, og Þúdur fyrir þeim; þviad síðan Þískup Skóldunr vlet þafa, sem sem væri þeilagur, sallaus, ofledadur, syndugum fráskilið, og þærri en þad Himnið er.

Þvar i er iðifalid Eðristi Spæmaðlega Embætti?

I því að kenna oss Guds Vilja til vorrar Sælu hialpar; þad gíordi hann forðum i eiginu Persosonu síkalsur, enn nu gíorir hann þad fyrir sín Anda og sína Þienara.

Joh. 6. 14. Þessi er saðar, lega sem Spæmadur, sem i Heimnið skal koma.

Þvar i er iðifalid Eðristi Konunglega Embætti?

I því að stioorna, viðhalda, og vernda sína trwada fyrir þeirra Dvinum.

Þesur þá þessi Kongur og so eitt Kongt-Ríki?

Jæ, enn þad er eitt andlegt Ríki, sem er hanns Rorkia edur Naðar Ríki þier að Þordunni, ur þveru hann slotur um síðir sína Trwada til Dýrðarinnar Ríkis að Himnum.

Joh. 18. 36. Mitt Ríki er eigi af þessum Heimi.

Eil hvær að Þírvogan Eðristi Embættis að uppseta þig?

Eil að elsta hann, sem minn æðsta Prest og Endurklausnara; að trwá honum, so sem minnum Spæmanni; Að heidra hann og hlíða honum, so sem minnum Konungi. Þar með kanna eg og lífa að þafa stærstu Huggun af hanns Embættum.

Þvernis taka þeir Trwada Þafa af Eðristi?

Þelt

Þeir kallast Christnir, þad er, smurdur; því hann
hefur smurð, þa með sínum Anda.

1. Joh. 2. 20. Þiér hafid Smurningena af þeim sem
heilagur er, og þeckid allt.

Eru aðir Men i þessum Christna Landum þviliskir
Christnær?

Masnid hasa þeir að sonnu, enn Smurningar-
ennar Anda og Naad vantar þa flesta.

† Eru þa þeir sáð-Christnu og so smurdir til andlegra
Rieimana, Konga og Spæmana?

Jaa; og þad audsýna þeir; sem Rieimene, i því, að
fornfæra sig Gudi, giesa sig Gudi til Þisonustu,
að blessa og bidia fyrir sér og öðrum; sem Kong-
ar, i því að stjórna siælsfum sér fyrir Guds Anda
Siælp, samt einig i því, að stríða æ móti sínum
andlegum Dvinum; sem Spæmene, i því, að kienna,
umvanda, æ minna og hugga siælsa sig og aðra.

† Na þa hver ein Christn, sem ein andlegur Prestur,
tala uppá sig opiðbert Rieimans Embætti?

Nei, þar til heyrir Guds Kallan, fyrir Yfirvald-
sins Tilhlutan; enn þad er allra Christna Kall og
Skulda, að kienna, hugga, og uppbyggja hver annan
i daglegri Umgeingni, og þa Tækisæri giesst.

1. Thess. 5. 11. Forir því Meni hver yðar annan inbyrd-
is, og Elidrietti hver annan IMbyrdis, so sem að þiér ein-
ig giörð. Og i 24. B. Þiér bidium yður, kiærir Bræður,
að þiér Mænid Orædvanda, Hluggid Hlæðulitla, um-
liðid breiða, verid þolinmoodir hver við annan.

Ebr. 3. 13. Mænid Þiér Siælsa alla Daga, so sein-
gi sem þad i Dag kallast, að þar eingin æ medal yðar for-
herdist af Svifræði Syndariðar.

Þvert af þessum þremur Embættum hljða eiginlega til
þorri

vorri Endurlausn ?

Hanns ypparsta Prests Embætti, est'r hverju hann er vor Fridþægingar og Falsmadur; þogietur einginn medtefid Christum, sem sinn ypparsta Prest, og ordid hluttakandi i hanns Endurlausn, utann hann medtaki hann einnig, og folgai honum so sem sijnum Spæmanni og Kongi. 1. Cor. 1. 30.

Med þvi ad Christi ypparsta Prests Embætti er Grundvollarin til vorrar Sælubialpar, þa seig mior ænæsanlega og skilianlega, allt þad sem heyrir til Lærðoomi vorrar Endurlausnar ?

I þessum Lærðoomi hafi eg ad þeckia glögg, þan sem hafiur endurlest ofs : Þa sem hann hafiur endurlest ; Þad Medal sem hann endurlesti ofs med ; Þad vonða sem hann hafiur endurlest ofs frá, og til hvers hann hafiur villi ad ofs endurlefsa.

Er eigi þetta utmaalad i Catechismo ?

Jw, þess stytsta Innihalld er innifalid i þessum Ordum ; Ad hann sie minn Drottin, sem mig glat ad ann og fyrirdæmdann Mann hafiur afrekad. etc. (Sia adra Grein Ervarjætningarennar.)

Hver hafiur nu endurlest ofs ?

Vor Drottinn JEsus Christus, Guds og Maríu Sonur, sannur Gud og sannur Madur, hafiur endurlest ofs, estir bædum Naatturumum.

Sk. Þof. 20. 28. Gud hafiur utvegad Söfund med sínu eigin Bloodi.

Hafa þa eigi Þadirin og H. Andi endurlest ofs ?

Þeir hafa ad sönu elskad ofs, og fransilgt vorri Endurlausn. Joh. 3. 16. 1. Cor. 6. 11. Enn þeir kunnu efi ad utrietta Endurlausnar Þerfed
H i siast

fiælst, sem fíedi með Þínu og Dauda.

Því gætu þeir það efi?

Því Fadirinn er alleina Gud, sem eigi kann að deyja so er líka heilagur Andí; Enn Sonurinn er sannur Gud og sannur Maður, sem er dæminn og hefur uthellt sínu Bloodi, fyrir vorar Syndir.

Hveru hefur Christur endurleyst?

Mig aumann, glatadann, og fordæmdann Mann. Hveru Þíssu hefur þu þar um, að þu fíert endurleystur? Eg hefi þar þessa Þíssu um, að allir Men eru endurlestir, og eg so einnig líka í þeirra Tölu.

1. Tim. 2. 6. Christas Jesús hefur fíalsað sig utgífid fyrir Alla til Endurlausnar.

† Þeíssa þu mæir en nu frammar, að allir Men fíeu endurlestir fyrir Christum?

Rom. 5. frá 15. til 21. Þers, Kiennir Postulí St. Þaall það með morgum Ordum, að Uppreisningin, edr Híalspín, í Christo naadi allt eins víjda til, eins og Fallid og Fordíorfunin í Adam, sem er, til allra.

1. Joh. 2. 2. Haa same er FOrlífun fyrir vorar Syndir, en eigi einasta fyrir vorar (það er þeirra tívödu) heildur einig fyrir Allrar Bættariðnar.

Item. 1. Tim. 4. 10. Gud er Fíelsari Alla Manna, en Fíerdeilis Endvadra.

† Hefur þu Christur líka endurleyst þu, sem með Þdrunarleyst og Bantro steipa fíer fíalsfíer í Fordæminguna?

Jaa. 2. Pet. 2. 1. Þeir afneita Drottin sem þu hefur endurleyst, og munu þfíer sig leida snögga Fíordæming.

Med hveru hefur Christur endurleyst oss?

Hverki með Gulli né Sílstri, heildur með sínu heilaga, dírmæta Bloodi, og með sínum ovidurfoemlega og saklausu Dauda; jaa, efi með Þínnu alleina

alleina, heildur og so med síni Hliðni og Logmæls
sins Uppfylling. 1. Pet. 1. 18. Vitid, að þið erud
eki með forgeingilegu Gulli edur Silfri Endurleyfist
í fræ yðru Hiegðoma Athafi, estir Fedraða Uppæfene-
ingi, heildur með Dyrmatu Bloodi Christi, so sem þiðs
vleskaba og saklausu Lambs.

Róm. 9. 19. Þviad lifa sem fyrir eins Máns Dhljdnat
eru margir syndugir vordnir, so verda og fyrir Eins Hl-
jðni MArgir Rættlæstir.

† Var þa so stórr Raubsyn æ, að bræka so dýrmætt
Medal til vortar Endurlausnar?

Jæi, því Christi Fornfæringar Blood var ómiss-
andi til Dreinsunar vortar og Fridþægingar.

Ebr. 9. 22. An Bloods Uthellingar Riedur Engið
Þvirgiefning.

Fræ hveriu illu þesar Christur ofss endurleyf?

Fræ Synd, Dauda, og Diosulsins Balldi.

Hvernig þesar Christur frelsad ofss fræ Syndiði?

Med því mooti, að: 1.) Er Syndariðar Seft
og Straff burettekid. 1. Job. 1. 7. Bloodid Jesu
Christi Guds Sonar breinsar ofss af Allri Syndi.

Col. 1. 14. Í hverium vier þasum Endurlausnena fyrir
þans Blood, sem er Syndaða Þvirgiefning.

2.) Að Syndariðar Magt og Yfiræd eru brost-
ið; Jæi, Syndariðar Root verdur umi síðir upp-
rætt i Daudanum. Róm. 6. 14. Syndið mun eigi
fnaa að drottna yfir yður, með því að þið erud eigi undir
Logmælinu, heildur undir Ræðiði.

1. Pet. 2. 24. Christur þesar vorar Syndir BOrld æ
sijnum liflæma uppa Fried, so að vier i Fræ Syndun-
um deyðdir, lifdum Rættlæstinu, fyrir þvers Beniar þið
erud heilbrögðir vordnir.

† Ræn eg eki nooglega að vera frelsadur fræ Straffe

Syndariðar, þó ega hie bundið undir þessum Þárdrottinn
 Nei, það sína aður framfærðar Ritningarinnar
 Greinir; og allir yðrunarlausir fara villt í því, að
 þeir raangfæra Evangelium, og þann Hætt, að þeir
 vilja nista hiet það til hollðlegra Friðheita; en eigi til
 Frelsis frá Syndiðil siðlsei (höftri þeir vilja þioos-
 na i andlegum Dauda) heldur frá Syndariðar
 Straffi, frá hverju alleina, þeir vilja freijast fyrir
 Christum.

Hvernig þesur Christur endurleysti oss frá Daudanum?
 So að sá tilmánlegi Daudi er ordinn Þingamur
 til Þessins, enn sá andlegi Daudi þesur mist sína
 Magt, og þann eplijfa Dauda er eigi meir að ottast
 fyrir þá tröudu. Joh. 11. 25. 26. Ega em upp-
 rísað og lifandi, hver þann tröur og mig, so mun þessa þott
 þann heve, og hver þann lifir og tröur og mig, sá skal Ald-
 rei Dæpa.

Hvernig þesur Christur frelsaði oss frá Döflinum og
 þann Ríki?

So að hann þesur elinga Magt yfir oss, heldur kunn-
 um vier að veita honum Mootstöðu, og þursum
 ekki að hræðast hann, þegar vier ottunst Gud.

Ebr. 2. 14. Uppá það, að þann Moatinn tæki fyrir Da-
 undan þess þeim sem Daudans Magt hafði, það er
 Döflinum, og endurleysti þá, sem fyrir Dagn Daudans
 hlutu afi ölla þess i þessan að vera.

Eil hvers þesur Christur endurleysti þig?

Uppá það ega þessi vera þann áginnlegur, og so sem
 eign. Eign, lifi siðlædt undir þann Balði, i þann
 Ríki og þiooni honum.

† Þesur þá Christur Endurlausnar Verf þier ældungis
 eckert

effert lesfi ad þjóða Syndiá , Döflinum og
Bersúðni , edur ad vera þeirra Eign ?

Nei , það er ad stela frá Christo , minnum rietta
Herra , því hann hefur so dýrt kauft siet til Eign. r.

Luc. 1. 74. 75. Ad vier lesfir ad Gendi. Övina votta ,
þjóðudum Hónum æn Otta , alla vora Lífsgaga , i
Hélagleifa og Réttlæti , sem honum þoknast.

Rom. 6. 18. Því þér eruð frelsaðir af Gendiá , þá
eruð þér orðnir Réttlætis þjóðustu. Nei.

Lit. 2. 14. Jesús Christus hefur fálfað sig giefid ut
syrir oss , uppá það hann endurlesfi oss i Hæa öllu Ö-
riettlæti , og Hæisfadi siet fálsum fólki til Eignar ,
það Hólgæfð væri til goodra Verka.

Er það þá ad fíá æ þeirra Børnum , ad Christur
hafi þau endurlesfi ?

Nei , því þau hafa æ nij burtfeldt sig Guds Ö-
vinum , Syndinum og Döflinum.

Hefur Christur vor Endurlansuari alltið verið i einu
sama Standi ?

Nei , hans Stand er tveíslags , sem er : Midur-
lægingar Stand , og Upphafningar Stand. Um
bæði talar Paulus. Philipp. 2. 6. 11. Hver þó hann
væri i Guds Willa , hieft hann það þó ekki fyrir Rann ,
Gudi lufur ad vera , heldur Wíladí hann sig fálfað , og
toof æ sig Wínd eins þjóðs , varð lífur öðrum Mön-
um , og ad Heyðan fundi sem Wídur : Lífslæfði fálfað ,
að sig , og varð Hæyðugur öllu til Danda , íæ , öllu til Kr-
öfins Danda. Því því hefur Gud Upphafid hann , og
gaf honum Wísa , það yfir öllum Mönnum er so ad i Wísi
Jesa , stula sig Wígia Wí Ríe þeirra sem æ Him-
num , og æ Jörðu , og undir Jörðunni eru , og allar Twa-
gur stula vidurkíða , það Jesús Christus siet Drottin , til
Dýrðar Guds Róðers.

† Þvad er Christi Midurlægingar Stand ?

Það er það Stand, i hveriu hann estir síni Mann-
doomlegu Nátturu, lagdi af að bræfa fullkomlega
og sífellt þá guddoomlegu Eiginlegleika, sem Mann-
doominum voru meðdeildir, og tók uppá sig Þio-
ns Mynd, so að hann, með sinni Hljómi, kynni að
forlyka oss við Gud.

Þvad er Christi Upphafningar Stand?

Það Stand, i hveriu Christur (þá hanss Þína
var endud) var estir sinni Manndoomlegri Nátt-
uru, upphafinn, til að bræfa fullkomlega og sífellt,
Guddoomlega Eiginlegleika og Tignargæði, til
að gjöra oss Sluttakandi i þeirri Sálhjálp, sem
hann oss utvegadi.

Þvad mærg Atvici eru i Christi dimpu Míðurlægingu?

Su Þóttulega Ervarjatning upptelur Fim, sem
er: 1.) Fættæflega Fæding, 2.) Þjónna, 3.) Kr-
ossfestinguna, 4.) Daudan, og 5.) Grestranna.

† Þvi uppþriadi Christur sitt Lífsmi með þeirri fæ-
ttæflegu Fæding i Stallinum?

Að hann sem fyrst ævísadi það, að hann sækti ei
estir Níðium og Metordum Verallðarinnar, heldur
vildi hann alleinasta audga oss með sinni Fættæft.
2. Cor. 8. 9.

Þvad var það sem Christur leid?

Allir hanss Lífss Hagir voru frá Ungdoomi fullir
með Fættæft, Foragt, Ofsofn, Ervidi, og Dnæði;
Enn að síðurslu var hann særlega þjónur undir
þeim Rómverska Landshofdingia Pontio Pilato,
sem liet hann hvdstrijfia, hæda, þyrnifrija, og illa
með hann hondla.

Leid

Leid Christur alleinasta utvortis æ Eijfamaxum?

Nei, hanns allra stærsta Kvol var su Helvitiska
Sælar Angist vegna vorra Synda, þværra hin
þunga Byrði utpressadi af honum Bloodsveitann,
og kom honum til að seigia: Drygg er Sæla mín
allt til Dauda. Matth 26. 38.

Hvar fyrir leid JEsus so mikil Hármlæli?

Begna, vorra Synda, og ofs til Sæluhælspar.

Es. 53. 7. 8. Sæharlega þa bar hann Þort Kæuf-
dæmi og Þorum ÞJnum blood hann uppæ sig, ÞÞrit
ÞÞorra ÞJsgjörða Sætur er hann særdur, og fyrir vorra
Synda Sætur er hann lemsradur, Þegningin þun liggur
æ honum, uppæ það ÞÞer þesdum ÞÞidni, og fyrir ha-
nns Þeniar erum ÞÞer ÞÞilbrigdir orðnir.

Hvernig þagadi JEsus sier i síni Þilnu?

Miog þosinnmoodlega, so sem eitt Lamb sem leidist
til Slætrunar Þeckins. Es. 53. 7.

Þvad er Christi Krossfesting?

Eitt miog Kvalasullt, forsmænarlegt og þolvad
Dauda Straff, sem þrevkæd var við allra stærstu
Þðaða Meñ. Gal. 3 13. Christur þesur leyft ofs fra
Þolvan Þegmarlsins hann Þið hann varð Þolvan fyrir ofs,
(þvi skrifad er) ÞÞlvadi sie sæ, hver sem æ Þrie þængir.

Er Christur sænarlega dauð æ Krossinum?

Jaa. Luc. 23. 46. JEsus þalladi þærru Røddu og
sagdi: Þadit! Þ þñinar Þendur sel eg minn Anda. Og er
hann hafði þetta sagt, gaf hann upp sin Anda.

Hafði foddan Daudi JEsu Christi stóran Kraft til að
utvega ofs vort Eijf og Sæluhæls?

Jaa, allra stærsta Kraft, þvi þar með var Daud-
in, so sem Syndarinnar Þerðlaun, þetaladi af vor-
um Þedalgangara, og vier fyrir hann lausit giefur.

Rom. 5. 10. Væð erum við Gud forliiftir fyrir hans Sonar Dauda, þa væð vorum en Öðinir.

Hvæð er Christi Greftran?

Efke væð nokkur Raðsfyn æ hefi, með því hann ætladi ei æð væð dauður til leingðar; Helldur væð hun Bætnisburður um, æð hann væri faðarlega dauður, og eitt Huggunarrikt Minis Teikn, æð væðar Syndir eru niðurgrafnar, væðar Grafir helgadar, og þeirra Riddioður frá þeim tekin.

Hvernig æð Raður æð ælita Christi Lif oft, og alla Þæning i þessu Ríðurlægingar Standi?

Æð nokkur leiti, og fierðeilis, so sem eina Forskjun fyrir oss, og æð nokkur leiti, so sem Heilagleikans og Þolunnæðingar Estirðæmi, i Lifnadinum og Þijnunni. 1. Pet. 2. 21. Christus þesur eilíg lifið fyrir oss, og oss eitt Estirðæmi estirlætid, æð þier skýlduð estirfilgia hans Føðsporæ. 1. Joh. 2.6. Joh. 12.15. Matth. 10. 31. Cap. 11. 29. Luc. 9. 23.

Hvæð kom eftir Greftranina, so sem það fíðarsta Atríð i Christi Ríðurlægingar Standi?

Hans Upphafningar Stand, og til þess hlijða lifka Finn Atríðe, sin er: 1.) Hans Ríðurstigning til Helvigtis, 2.) Uppreisn, 3.) Himnasörin, 4.) Setann til hægri Handar hina Føðurnum, 5.) Afturkomann æð dæma Lifendur og Dauda.

Hvæð er Christi Ríðurstignina til Helvigtis?

Það, æð hann skömu fyrir hina Upprisu kom til Samastadar þeirra ferdæmdu, hroosadi Sigreyfir Satans Makt, og þreðikadi fyrir Öndunum.

1. Pet 3. 18. 19. 20. Christus er deyðður eftir Holðinu, en Lifandi gíð: ði eftir ÖRðunum, i þeim sama er hann eilíg i þurt geingín, og þesur þeim ÖRðunum þreðikad, i Fíat.

i Fístrunum, hveitir forðum Daga elgi tröðu.

Hvæð er Christi Upprifa?

Hun er, að hafi á þridia Degi eftir síð Dauda, hefur tekid astur sitt Líf, forklætt að sinn Eijfama, og i honum syndt sig opinnberlega.

Gb Post. 2.24. Gud hefur Uppreist JEsu, að Upp-
lestum Daudans Róðum, fyrir því að það var Omög-
legt, að hafi stóldi af honum hallðið vera.

Hvæða Rótfsemi hefum vier af Christi Upprisu?

Allra stærstu Rótfemd. 1.) Til Stadfestu vorri
Tró, að fullkominn Betalingur sie utlagdur fyrir
vórar Syndir, þar ed vor Medalsgangari er vor
Daudans Fæingelsi floppinn.

Róm 4. 25. Eæ er fyrir vórar Syndir var ofurseld-
ur, og fyrir vors Ríettlætis Satir uppvaktur.

2.) Til vorrar andlegu Upprisu og heilags Grafs-
ferdis i einum niium Lífnaði; Og að síðvestu:

3.) Til þess, að vorir Eijfamir skulu Saluhöf-
nir upprifa.

Róm. 6.4. 5. Lífka sem Christur er Uppvalin Ríka
Daudum fyrir Dýrd Góðurhins, lífka so skulum vier gang-
ga i einu niu Lífnaði: Því fyrst vier erum með honum
plantadir til LÍfs Dáuda, þa munum vier og Uppris-
na lífka verða.

Umgiestst Christur að Fasnadi hier á Jordani eftir
sína Upprisu?

Nei, þa hafi i Fístrutger Daga hafði hier umgeim-
gisti m3 síjnum Lærifóeinum i aðstíhanlegum Opín-
berunum, og talad fyrir þeim um það sem heyrði til
Guds Ríkis, veif hafi burt ur Beróldiði að sími-
legri Málægd, og foor upp yfir alla skapada Him-
na til Guds Dýrðar Himins, og hafs Hættignar

hægri Handar. Post. G. B. 1.9. Og er hafi sagði þetta, var hafi þeim æðlendum Uppnumin, og eitt Eðl Eðl hafi upp, i Blurt fyrir þeirra Augum. Ebr. 9.24.

† Hvert Sagn höfum vier af Christu Himnasfer?

1.) Þa Huggun að Jesus er farið hiedað ad til bwaðs Stad i síns Fodr himneffa Hwsi, og vill taka oss þængad til sín. Joh. 14.2. I míns Fodr Hwsi eru margar WErur, eg fer hiedað ad Tilbwa yði Stad.

2.) Þa Arinning, ad vier skulum hafa eitt himneft Sinnislag, jaa, List til ad fara hiedann og vera med Christo.

Col. 3. 1. Erud þier nu Upp Aftur Afneir med Christo, þa Eðlud þess hoad þar Upp: er, þar ed Christur er sitandi til Guds hægri Handar.

Hoad merkir Christu Seta til Fodursins hægri Handar?

Ad Christur estir sinni Mannðoomlegu Mættu, ru, med fullkomnu og ævarandi Herradæmi, drott- nar og stioornar oilum Hlutum.

Eph. 1.20. 21. Gud uppvakti Christum af Dauda, og Setti hafi til Sjáar Hægri Handar æ Himnum, yfir allað Hofdingstap, Ballðstíett, Magt og Herradoom.

† Hvert Sagn höfum vier af Setu Christu til Guds hægri Handar?

Þar af vitum vier oss til Huggunar, ad hann, i Hæfæti síns Guddoms, stioornar sinni Ræfæti, sefar sína Dömi, bidur fyrir oss, sendir oss sinn heilaga Anda, og med þessa mooti vill hann i sínu Upphafningar Standi glöra oss niotandi þess, hann hefur wæggad oss i sínu Midurlægingar Standi; Hvar i moot vor Skýllda er ad heidra, tilbidia, og hlýða so hæte-tignudum Hofdingia.

Ps.

Psal. 110. 1. Drottinn sagði miðnum Drottni, set þu þig til mínar hægri Handar, þængad til eg legg þína Öðini, til Skarar Föðra þína, Rom. 8. 34.

Er Christur eigi framur næslægur þier að Jorðunni?

Jw, með frófstugum, enn þó Ösynlegum Hætti.

Matth. 28. 20. Síand, eg ER Með JÐur alla Daga, allt til Enda Veraldar.

Nær vill hann í aðad Síu astur koma synilega til Veraldariðar?

A kjdarsta Degi, sem alleina er Gudi kunnur.

Post. G. B. 1. 11. Þessi Jesus, sem upptúmið er frá yður til Himins, Öllu KÖma, lifa þó sem þier sæad hann til Himins uppstara.

Luc. 21. 27. Þa munu þeir síð Mánstins Son KÖm- andi í Skynnum með stórum Krafti og Dýrd.

Hvernig mun það tilgænga að Döms Degi?

Allir Menn, bæði þeir sem þa lifa, og hinir sem ædur voru daudir, og þa astur uppvakar, skulu stadnamast fyrir Christi Dömsstool, og þeirra Hugrenningar Örd og Verk dæmast efur Guds Ördi, Döflarnir skulu þa og dæmast.

Gb. Post. 17. 31. Hann hefur Dög Ölfett, að hverjum hann vill ÖÖma alla Jorðarkringluna með Ríttvísi, ÖÖrir eina ÖÖ, fyrir hvern hann hefur það og æloftad.

1. Cor. 4. 5. Dæmid ei fyrir Túma, firr en Drottinn kemur, þá er auglissa mun einig það í ÖÖrkrunum er bulid, og ÖÖüßer ÖÖra ÖÖÖÖ Hiartaana, og mun þa hverjum sem einum ÖÖÖÖÖ ÖÖ af Gudi.

2. Cor. 5. 10. Þier hljóotur allir að öföðberast fyrir Dömsstooli Christi, uppá það, að hver ein öðlist efur því hann hefur aðhæst í ÖÖkamans ÖÖÖ, þá það ÖÖÖ öða ÖÖÖ.

2. Thess. 1. 6. 7. 8. Það er ríett þíð Gudi, að ÖÖÖ- urgiallda þeim ÖÖÖÖÖ, sem yður ÖÖÖÖÖ veita, en yður, þier sem ÖÖÖÖÖ liidid, ÖÖÖÖÖ með öß: Þá er

Drott.

Drottinn Jesús mun opínberast af Himni, meður Eðla-
tum síns Króstar, og með Edd síns Loga, Þessad ad gíefa
vör þá, sem ecki þekka Gud, og vör þá, sem ecki eru hlíðug-
ir Evangelio vors Drottins Jesu Christu.

1. Cor. 6. 2. 3. Vitid þier ei, það vier munum vör Engl-
unum dæma?

Joh. 12. 48. Þad Ord sem eg taladi, það mun dæma
þá æ eísla Degi.

Er það nu noog, ad þu veitsti allt þetta um Christum,
og heldur það fyrir satt?

Nei, ecki utann frá Heilagi Andri auglísi Christ-
um í mínu Hiarta fyrir eina lífandi Trú, og helgi
mug so í Samleikanum.

Ut af þridnu Grein Trúarjafningarfíar.

Trúir þu æ þá heilegu almennilegu Christilegu Kyrkju?

Nei, heldur trúir eg, ad ein heilög almennileg
Christileg Kyrkja sé til.

Trúir þu þá æ heilagan Anda?

Jaa, æ Heilagann Andar trúir eg, eins og æ Föð-
urinn og Soninn, því hann er með þeim ein Guðs-
doomleg Vera.

† Bevísa þu mér, ad Heilagur Andar sé ein Guddooms-
leg Persóna?

Þad bevífast, ecki alleinasta af þeim Guddooms-
legu Eiginleikum og Verfunum, sem honum
tilleggiast oftlega í Rúnungunni; Heldur og so, af
því hann verður utþrickilega nefndur Gud.

Ob. Post. 5. 3. 4. Auania, því uppsótti Andstotið Hi-
arta þitt, so ad þu villdir lífga ad Heilögum Anda?
Eigi þesur þu logid ad Mönnum, heldur ad Gudi.

1. Cor. 3. 16. Vitid þier eigi það þier erud Guds Mást,

eri

eri, og hvad Guds Ord vil bygge i os? 1. Joh. 5. 7.

† Ppi falloſt bañ : Eiñ Mudi ?

Beana þess, að hann með Gúddoomsligum Hatti
so sem Guds Munns Andi (Ps. 33.6.) fræðingeing-
ur færa Eplisd af Rodur og Spni.

Joh. 15. 26. En þá sá Huggariú flemur, hvern eg mun senda yður af Rodurnum, sem er Saut'elsfús Uadi, hver af Rodurnum frængeingi, þá mun bera Vitni af miet.

Begna þvers fallast þar: Gellagurandi?

Eigi alleinasta þess vegna, að hann er stílsfur í sinni Bern heilaour; Hellsdur og so þar fyrir, að hann frakkvæmur; Moðum Helgumar Berkin.

Spører du bær bestu Beranir Heilað Munda?

Við falla, upplifja, helga, og viðhalda.

Er nokur þors á að þekja þessar þrilags Ánda Þers-
gnir í Svölun?

Ja, því eftir því m.a. hvar einn prófa sig síðast,
hvert hann sé réttilegur Vinur Guds Ríkis.

Guad er bæn Guds Rødder ?

Ud hañ med sinu Dedi hærir Maðaða Hiortu;
opimbetar þeim sína Ræd, sierdeilis forir Evangel-
ium, frambjrdur hana alvarlega, og giefur med
Evangelio Kraft til ad medtaka hana.

2. Tim. 1. 9. Gud hefur oss hicalplega gírt, og RANað med hElaðri RANað, eðl estir vorum Verðum, heðdur estir síni Rorithvæðu og RANað.

Hver sáur Híalpar, Redel brimlar Gud til ad uppve-
ja og falla Reu til ad leita Sæluhíalpariðar?

Hier til berofkar hafi Stundum Plæningar, Stundum Belgjörninga, Stundum aßarra Eftirdæmi, og foddann fleira, fem Menn kynna að færa fler til Shugunar.

Giegna og so allir Með þviliskri Guds Kallan?

Nei, margir standa ær mooti þeirri Heilags Anda Ráð, sem lúndað geingr og undir björ þá, og þess vegna niota þeir ei hellur Ráðarinnar Ráðar.

Gietur Ráður mootstaddir lista Guds Kallan?

Joa. Eb. Þof. 7. 51. Þier Sæddid jafnað i R. O. þi Heilögum R. O.

Es. 65. 2. Eg utrietti minnar Þendur allað Dagið, til einskis O. Hljúðs R. O. Vils.

† Hver meðtekur þá Guds Kallan?

Þeir sem meðtaka Orðid með vilngu Hlarta, og færa Ríðit i Þolinnmæði; þá er, þeir sem ydrast og trúa: Evangelio, hvert að er Kraptur Guds til Sæluþjálfar, enn eigi nema hía þeim sem trúa. Rem. 1. 16.

Þá Ráður nu eigi mootstendur Evangelii Kallan, þessu gief: þessi Róm hía siet, hvað verkar hun þá i Hlartanu?

Hun verkar Upplýsing, þá er, eina lifandi Þeckings og öbluga Sænsfæring um þann Gudsdoomliga Sænsfæ, ið i hvern Ráðurnu fær þá fyrst sið og smækkad hann réttilega. Joh. 7. 17.

† Er einskis ogudlegur Ráður ekki upplýstur, af því hán er skýr og froður i Ritningunni?

Nei, hann er enn nu Mærkanna Barn, og þessu eigi Ríðsanna Þodur. 1. Sam. 2. 12. SÞnir Eri þó a illi Skæltar, þeir HÞrdar ekki um Drottin.

Jer. 2. 5. ÞRæstarnir hugjodu ekki, hvern er Drottin? og hvern RÞrdon, skættu ekki um mig, og HÞrdararnir Blættleidda RÞldid frá mætt.

Joh. 8. 54. Hvern þier SÞgid yðvarn Gud vera, og Þeckid hán þó Egi.

1. Joh. 2. 3. 4. Þar af vitum vier, þá vier þeckum hán

ef ad vier vordveitum hans Bodbord ; hver ed seigir : Eð þessi hann, og heldur efi hans Bodbord , sá er Yngari , og i þvilikum er eingið Sannleikur.

Eph. 5. 8. Þier vornd forðum Mjrkur , en nn erud þier Lioos i Drottini , gængid so sem Børn Lioosins.

Seia mier þaa eignalega Misinnu sem er æ milli man-
ligs Lærdooms , og Gudlegrar Upplifingar ?

Saa manleigi Lærdoomur verdr lærdr med manlegri Skinseni og Yðkun Guds Ords, hvers Krafti verdur þa i mootti stadid. En su gudlega Upplifing verdr fast fyrir það sama Ord , af heilögum Anda, sem þa nemur stadar og bjr i Söluhi. Saa manleigi Lærdoomur er efi nema i Heilanum , og eintoom Historiu Þekking : Su gudlega Upplifing mntekur Hiartad, og er samañ vid hana ein lifandi Remsla , ad soddann allt sie satt og Söluhiatplegt. Fyrir þann mannliga Lærdoom blifst Radur samt i sinni Bondsku : En su gudlega Upplifing býriar ad taka i burt Moottþrooa Bilians.

Hvad skilst fyrir það Ord : Helgan ?

Þegar meint verdur med þoi fleira en eitt, iñibinda það i sier þetta þrenn, sem verdur hvert odru ad filgia : Endurfæðinguna , Riectlættinguna og Endurnijunguna. Áñars merkir það oft alleina daglega Endurnijun.

Hvad er Endurfæðingiñ edur su nija Fæðing ?

Það sama er hun sem Meddeiling einnar lifandi Ervar, edur Uppvakning af þeim andlega Dauda, Umvendan og Slutningur frá Mörkrunum til Ljoskins, frá Döfufulsins Valli til Guds.

Eph. 2. 4. Þa vier vorum Dædir i Syndunum , hefur
Gud

Gud Gort oss tilfandi i Christo.

† Seig mer en þa sturlegar hvað Endursæðinginn er?

Hun er eigi (eins og Nicodemus meinti) að Madsurinn skuldi hverfa aptur í síðar Moður Líf, þa hann væri orðinn gamall, og sæðast so að niðu; Heldur er Endursæðinginn einn andlegur og innoertis Gjórnungur Guds, í Hiarta Mannsins, sem sæðist að niðu, þegar þar í skapast (með þeim Hætti sem vier gietum eigi skilid) eitt nýtt gudlegt Edli og Hættalag: 3 Ekilningnum nu Upplifing: 3 Biliannum ein nýj Eftirlaangan, Gyrd og Kraftur, og so alldeilis nýtt Líf í þeim sem annars var andlega dauður, hvert ed Ritningun kallar mitt Hiarta, og nýjann Anda, eina nýja Manneskju, ellegar nýja Skiepnu.

Es. 36. 26. Eg vil gífa yður eitt Nýtt Hiarta, og ein Nýja Anda í yður, og eg vil burt taka Stein Hiartadinn yðar Hótti, og gífa yður eitt Rótlegt Hiarta.

Joh 3 6. Hvað af Hóldinu er fædt, það er Hóld, og hvað af Andanum er fædt, það er Andi.

Þvítt hver Mæðal verfast Endursæðinginn?

Híaa Ungbörnunum skied: hun fyrir Vatn og Anda í Skírnar Sacramentinu, enn húa þeim Fullorðnu (sem vegna Andvaraleysis eda Illgæmis Gynda eru fallnir frá Skírnar Mæðinni, og Endursæðingar Standinu) sæst hun aftur að ný fyrir Guds Orð, sem er það oforrotanlega Sædi. 1 Pet 1. 23

Er þa sldungis nauðsynlegt til Sæluþjálfariðnaðar að verða endursæddur?

Jes.

Joh. 3. 3. Mema so sic að nokkur verði að

Ríðu í Eddur hán Rán Eigi að síaa Guds Ríski.

Gal. 6. 16. 3 Christo Jesu dugir hverki um Miskunn
nie

nie Þgirbróð nokkad, heilbur MJJ Sæpna

Hvar af sær Madur þekkt að hafi þu endursæddur ?

Af alvarlegri Umþreiting hanns Hiarta, og af þeim niðu Gæsum Ræðarinnar, sem giora hann að einni þekktanlegri niðri og annari Mannefkiu.

Hvad er það sem Madur óðlast eiginlega með Endursæðingunni, það sem hafi hafði ei aður ?

Hann óðlast þá sonnu lifande Trú, sem umfæðingur og að sér tekur Christum, og í honum Sonarlegan Urvalningan Anda með Ríetti til Guds Ríkis, samt Lyst og Kraft að giora Vilja Guds.

Joh. 1. 12. 13. So margir sem hafi Mætoofu, þá gaf hafi þeim Magt Guds Børnum að verða, þeim er að hanns Ráfa trú, þeim sem ekki af BLOODINU nie af HOLLDSINS Will, nie Ráfsins Vilja, heilbur þeim sem af Gude eru Børnir.

Hvad er þu sama lifandi Trú sem giefu verði með Endursæðingunni ?

Trúinn er, þegar ein ydrandi Sæl innflíyr og leitir sér Lífnað til Guds Ræðar, í Christi Forþiensustu, hveria þu tekur að sér með Estirlængan, og til einfar sér hana, og treystir með öruggu Trausti þar uppá.

† Hvernig utmálar Lætherus þá sönu Trú ?

Trúinn er eitt lifandi öruggt Huggunar Traust um Ræð Guds, þu er eitt Guds Bætt í oss, sem giorir oss umfæðingalega, og sæðir oss að niðu af Gudi, deis þu gamla Adam, giorir oss að öldungis ódrum Mannefkiu, að Hiartanu, Huganum, Sifislaginu, og öllum Kroftunum, og sætir með sér Heilagann Anda. O! Hversu lifandi, kröftugur, megru g

ur og kostgjæfinn Gyltur er Ervinn!

Sían Formála Vísitíðna til Rómberia.

Það margir Partar tilheita þa eiginlega þeirri sönu Erv ?

Þeir, sem eru : 1.) Lifandi Þekking um Gud og hans Vilja, sem opinnberadur er i Ordinu.

Joh. 17.3. Það er eplust líf, að þeir Þekki þig allena eða jafnan Gud, og það þa sendir Jesum Christum.

Rom. 10.14. Hvernig skulu þeir Trúa á þan, af hverjum þeir þafa eigi heyrt ?

2.) Lifandi Samfunning og Samfæring um Samleik þess, sem Madur veit af Guds Ordi.

Joh. 3.33. Hver ed medtekur þans Vitnisburð, sa Trúsgilgar það að Gud sic Sannur.

Ebr. 11.1. Ervinn er Þragot Trást þeirra Gluta sem Madur vonar, og Erar EJ um það sem hann sicer ecki.

3.) Einlifandi Tilnefna Guds Náðar i Christo, samt Traust og Huggunar Athvarf til þeirrar sömu, hvert heildur hun audsynir sig i brennandi Laungun og Hrongri eftir Christo, ellegar i stærri Fullvissu um Náð og Roosend i honum.

Matth. 5.6. Sæli eru þeir sem Hlagra og Þrösta eftirþætlatinu, þvíad þeir skulu saddir verða.

Rom. 9.33.34. Hver vill Aðala Guds Utvalda ? Gud er hier sem Trætlatu. Hver er hann sem ÞOrdami ? Christur er hier sem ÞAld þesur, jafn miltu heildur sá sem upp astur er ÞAld, hver ad er til þagrihandar Gudi og bidur fyrir oss

Þvar fyrir kallast þesse Þekking, Samfæring og Tilnefna, ein lifandi Erv ?

Begna þess, að þessir Gyltir eru ecki allena verkadur af Guds Ordi, sem er Líf og And, heildur og einnig lauta þeir sig finna lifandi og þróstuga i Hiar

riana

ttanu, en þad giorir ecki su dauda Trw,

Hvad er daud Trw?

Su dauda Trw er raung Ertan, sem ydrunar-
lausir Syndarar smijda sier siaksum, ad þeir mu-
ni faa Guds Naad, jasnvel þo þeir vilie ei umvend-
ast, og leita Naadarinar med þvi riecta Lagi, helld-
ur eru allir hinitir somu, þar þo Trwarinar Ecli og
Eiginnlegleiki er ad umbreita Mannenum.

Jac. 2. 26. Lifka sem Lifkamin er æn Andans daudur, so
er og eikig Trwinn æn Verfana Daud.

Hafa þa þeir Ydrunartlausu ringa saka Trw?

Nei, alldeilis einga, þvi þa þeir kunni allt Guds
Ord, halldi þad fyrir satt, og huggi sig þar vid, þa
er þo þeirra Trw daud, og þeirra Alsigfomulag og
Hættalag sordæmanlegt, so leingi sem þeirra Trw
er ecki ad finna nema i Helanum, (Lærdoominum)
og hun fienur ecki i Hiartad, eda deydur þann gam-
la Adam, og endursædir þa til ad verda ein nij
Manneskia.

Al hvortu get eg þa þecht hvort min Trw er lifandi
edur daud?

Al frostugri Verfan hennar i Hiartanu, sem er
Kiærleikurinn til Guds og Naungans, Hatur til
Syndarinar, Sigur æi Heiminum, riectileg Bræ-
un Naadar Medalsanna, og fleira soddann.

Jac. 2. 18. Son mier Trw þinna af Verfæm þinnum.

Luc. 6. 43. Ecker Gott Eric ber Gullit A Dørt, og ecki
ert Gullid Eric ber G Dodað A Dørt.

Ob. P. 15. 9. Gud Hæmsadi þeirra Hiortu med Trwinn.

1. Joh. 5. 4. Alit hvad af Gudi er sædt, þad yfirvihar
Heimin, og vor Trw er Yfirviningin, hver Verðding

hefur vísirufid.

Er þa þu sáha Erro ætíð og hica vllum eins sterk?

Nep, þvi þa Bantrvín stríðir á hana, þa er hun stundum miog veik, sem ein skíalsandi og titrandi Hond, sem varla vogar að taka til Raadar Guds, edur tleinka sier hana. en vill næ til hennar með hias rtanlegri Gynd og Eftirlangan.

Matth. 9. 23. Eg trvi, Herra, hicalpa þu míni Bantro.

† Latur þa Gud sier lúka jafnvel veikta Erro?

Jaa, þa hun er son og Skjlaus, þo hun sie veik; Sem þa kann best að siast á þvi, að Madur hafi alvarlegt Hatur á Syndunum og hafi længe eftir frekari Erroar Storking, jafnvel þo Dorsung Erroarinnar sie ekki þa að finna.

Matth. 5. 3. 6. Sælit eru þeir sem i Mda eru Bldadit, þviad þeirra er Himnarísti, etc. 1. Joh. 3. 19.

Hvada Gagn hefur þa Madur af þeirri Erro, sem hafi odlast með Endurfædingun?

Allra stærsta Gagn, þvi Ervín alleina er það, sem hondlar Christum, og glöir Syndarann riecttlætann, það er, Sluttakara i Jesu Christi Riecttlæti.

Rom. 5. 1. Með þvi vier erum nu Riecttlæstir ordnit fyrir Erroa, þa hofum vier Ríð vid Gud, fyrir Drottín vora Jesum Christum.

Hvad er þa Riecttlætingin?

Hun er hín allra næsti Avort Endurfædingarinnar, og er inifalín i þvi, að sa þriemí Gud, af einfíærri Raad, atþektar fyrir sinum Doomi, ein sáñðsandi og trvadañ Syndara fríjañ bæði fca sinum Syndum og þeirra forbientu Straffi, og tilreiknar þonum astur a mooti Christi Riecttlæti. Jaa, hafi al

listur

sítt hað i Christo eins og hað hefði allðrei syndgæd.

2. Cor. 5. 21. Hað hefur það, sem af eingri Synd vissi Þeir OSS að Synd Gjörð, uppað þad Þær gro-
um i honum þad Ríttlæti, sem fyrir Guði gildir.

Rom. 3. 28. So höldum vier nu, þad Máðarið verði Ríttlæti æn Lögmaalsins Verta. Þeir Tröna aðeina

Gal. 2. 16. Med því vier ritum, þad Máðarið verður ekki Ríttlæti fyrir Lögmaalsins Vert, heldi fyrir Tröna æ Christum Jesum; So ritum vier og einig æ Christum Jesum, uppa þad vier Verðum Ríttlæti fyrir Tröna æ Christum, og ekki fyrir Vertu Lögmaalsins, því fyrir Vertu Lögmaalsins verður ekkert Hóld rietsferdugt. Sæ Rom. 4. 28. Phil. 3. 9. 10. Eph. 2. 9. 10.

Er þa söðað ein riittlæti Sæl i einn hvalplegu Af-
komulagi og betra en ædur?

Þar vissulega, því hun er þa komin i nænare Zeing-
dir við þa þeir eina Gud, sem bjrt i Hiartanu, so
sem i sinu eigin Mustri. Hun er þa i Christo aud-
gud med andlegri Blessan, þeim himnesku Siæð-
um, med Ometanlegum Evangelii Tignargæðum,
med Máðarinnar og Sæluhælsparinnar riðug-
legum Audefsum og Siærsnoddum.

Psal. 32. 1. 2. Sælu eru þeir hverjum Þiætroðs-
urnar eru Þiærgiesnar, þeir, hværa Syndir að eru huld-
ar. Sæl er sá Máður, hverjum Drottin tilreisnar ekki
Syndna, i hværs Anda þad eingin Klæd er,

† Hverjar eru þa slíkar Evangelii Máðargæf-
ur?

Þær eru: Christi Riittlæti, Syndaða Þiærgies-
ning, Sonarleg Utvælning, Guds Þodurleg Un-
sorgun, Ersta Riitturin, Friðr við Gud, þad saun-
arlega Trövnadar Traust, sæti Smecki Guds El-
sku, Adgængur til Guds Máðar, Þiærfung til að

bidia hafi, Fullvissa um Næð Guds, um Bænheyrslu og Hjalp i allre Næð, sierdeilis um fróstruga Guds Verndan fyrir öllum Dvinum synilegum og Dögnlegum, Forsneckur þess eilífa Ljfsins, Gledi i Heilögum Anda, Stjórnar, Upplysing, Tilladan og Kraftur þess sama Anda, Frelsi frá Stráfi og Þfírræðum Syndarinnar, frá Guds Reid, frá Logmálans Bolvan og Krogan, frá Satans, Helvíttis og Dautans Mækt, frá Betöldinni og vöndri Samvitsku, og [Vissa um þad] að allir hlutir, jafnvel þær bitrustu Þúflir, skuli verða Tröwudum að goodu; Ein lifandi Bon umi Sæluhjálpina, hvar æstir fylgir su eilífa, Dufsegjanlega Gledi og Dýrd i Himnum.

Eph. 1. 3. Blessaður sje Gud og Fadir vorð Drottins Jesu Christi, sem oss hefur blessað með allshattabri Mælegri Blessan i Himnestum Sjáðum, fyrir Christum.

Eph. 3. 8. Mier hinum síðarsta öðra Heilagra er gíefin þessi Næð, þad eð lúngiardi meðal Heiðina Píooda þad ÖRáksakanlega Rífdoom Christi.

Rom. 10. 15. Hversu fríðir eru Fatur þeirra sem Ríðidí boda, þeir eð boda þið gooda.

† Smáðar hver ein Ríettlaatur ætíð og ein míoð þessar Næðar, Sæfur?

Ney, sierdeilis i Sorg, Freistingum og Asteijðum; Þar fyrir skal ein tröwatur Madur kítast við, með Framför i Tröwni, að tilenka sje þær með stærstu Umhöggiu, vardveita þær með Otta og Fagnadi, og frá þar af Þyst og Kraft, að larta sje fara frakt i þeirri daglegu Endurníjan, eður Helgan, sem fylgist með Ríettiætingunni.

Eph.

Eph. 1. 16. 17. 18. 19. Eg lat eigi of Þæfir að glöra
 fyrir þú , og að minnst þú i miðum Bænum : Það
 Guð vors Drottins Jesu Christí Þjófdráttar Þaðir , gíft
 þú Þjófdráttinn og Þjófdráttinn Alda , til þáns
 eigi Þjófdráttinn ; Og upplíft Áugu þvoars Eftir-
 lags , það þér meigid vita , hvíli að þú þú Þú , sem þér
 erud tilkalladur , og þér þér þú Aldomur þáns Þjóf-
 dráttar Alderðar , til þáns Heilagra : Og þér þér þú
 þú Þjófdráttinn Eftir þáns Alderðar við oss , þér
 sem tróum eftir Þér þáns völduga Eftirleikis. 2. Cor.
 4. 3. 4.

Það er eigiþing Eftirleikinn ?

Hun er iduglega að afklæða sig þeim gamla Ma-
 nni , edur læta af Synnum , og íklæðast aftur
 þeim nýja Manni , edur læta sér daglega framfara
 i þvi Góða , so sem i Upplýsing og Þjófingu Guðs ,
 Tró , Þó , Ríðleika , Alderð , Hógværi , Þó-
 tinnmæði , Afneitan sálfs síns , Þjófing til Þá-
 ræfins og Guðs Orðs , Kraft til að standa á móð-
 ti Synnum , og Eftirleik eftir Helgunum.

Eph 4. 22. So Áleggid i fró þú eftir þér Þreitni
 þí þá Samla Mátt , sem þú forðarfar i Synnum Villu-
 dráttinn. En Eftirleik þú i Alda þvoars Eftir-
 lags , og Alderð þú Alda Alda , sem eftir Guði er
 Skapadur i sálfrægu Alderð og Heilagleika.

Þú fellaft þessi Eftirleik , Þáleg ?

Þú hun er eigi strax fultómni , eins og Alderð-
 inginn , hefur eigi þér með daglegri Alderð-
 að eftir þá alla vera Eftirleika ; Og þá þér
 Guðs Alderð , Sinni og Alderð og þér þá þáns
 endurleik þú Alderð

Phil. 3. 12. Eftir það eg þá þá þér þér þér , edur

se þegar Gullfomiñ, og siunda þar eftir, hvert að egi giæti einið höndlað, eptir því að egi em af Christo höndlaður.

Hver er sá síðarsti Belgjörningur Heilags Anda við Mánið?

Það er Þidhallidid, því þa hann hefur helgað oss með Endursæðingunni, Rættlættingunni og Endurniðaninni, þa viðhellsdur hann oss og so i allskonar Freistingum, i sannri Trú, allt til Enda, ef vier eigi fellum frá mótviliuglega.

Phil. 1. 6. Sá sem i þú hefur upphýrt þad gooda Verkið, hann mun það og einið Gullfoma allt til þess Dags Jesu Christi. 1. Pet. 1. 5. Cap. 5. 10.

Hvernig viðhellsdur Heilagur Andi þeim trúndu?

Með því hann innvertis sannfærir, edur ævistar, Fræðir, leidir, og huggar þeirra Hjörtu.

Hvad er Heilags Anda Samsærlugar edur Viðtunar Embætti?

Að hann giorir Samvitfuna viðfæma, so að hun f. unast með særri Tilfinningu, jafnvel við hin ar minstu Syndir, hvar af að fæmur su sama Hjartans Andmykt.

Joh. 16. 8. Þa Talsmadurinn fæmur, mun hann Særa þa þeim u fyrir Sönd, og fyrir Rættlæti, og fyrir Dömi.

Hvad er Uppfræðingar Embætti Heilags Anda?

Að hann, með Guds Orði, æ meir og meir opnar og upplýsir Mánið s Skilning, og stadfestir Samleikann i Hjartanu æ móti öllum Villudoem.

1. Joh 2. 20. 27. Þær hafið Sörninguna af þeim sem Heilagur er, og þessid allt, etc.

Hvad er Leidriettingar Embætti Heilags Anda?

Að hann með síni heimuglegri Umvöndun og Viðvörðun hellsdur Mánið frá því að synda, enn upp

örvar, tilladar, og hvetur hann til þess Góða.

Rom. 8. 14. Þeir sem Guds Andi kveidir, eru Guds Börn.

Gal. 5. 16. Gagnid i Andanum, þa munud þier ekki fullkomna Helldins Gyrndir.

Hvad er Huggunar Embætti Heilags Anda?

Ad hann, sterdeilis æ Freistingar Tjimanum og æ Meyðarinnar Tjima, minnir emn sañ·Christiñ æ Guds Mæðarríka Híastod, giefur honum ad smacka Evangelij Huggunar Kraft, og viðheldur honum so i Þólinnmæðinni med lifandi Bon.

Rom. 15. 13. Gud Bonariñar Gvli. Þur med allum Kagnadi og Kandi i Tróði; So ad þier hafid guog-leaa Bon fyrir Kraft Heilags Anda.

Rom. 8. 16. Saa sami And i ber Vitnisburd med vorum Anda, þad Þer erlun Guds Børn.

Þegar Guds Andi nu so helgar Mæñina, og viðheldur þeim, hvad kallast og eru þeir þa?

Heilager, edr heilagar Mæñestjur. Eph. 1. 1. Þeim Heilogu, sem ern til Epheso, og Tröudu i Christo Jesu.

Ps. 86. 2. Vardveit þu Eæl minna, þvi eg em þiñ Heilagi.

Hvar er þessa Heilaga od fíña?

Þeirri Heilogu, Almæñilegu, Christilegu Kyrkiu.

Hvad stilst þier fyrir Kyrkiu?

Ecki eitt Hvos sem er bigdt af Frie og Steinum, heldur er su Kyrkia eitt Samnepti, Samband og Sameining Heilagra Manna i Andanum.

Era sodðan Kyrkiur edur Samnepti mörg til?

Ecki utañ ein, sear er almæñileg, þad er, eigi bundiñ vid nockurt víjst Plats, heldur er hun utdreifd um alla Veröldina, hvar hun er nu stríjdandi, en skal i Himminum Sigri hroosa.

† Þvi kallast Kyrkian, Christileg?

Því hun met kiennir Christi Værdoom, og hefur
Christum siælfan fyrir sitt Hofud og Herra alleina.

† Er það þá ætíð sönn Christilega Kyrkja, sem vidur-
kiekir Christi Masi, og kienir sig við hann?

Nei, ei vitan hun kienni þar með Christi Ord D-
falsad, og broski þau H. Sacramenta estir hannað
þansetningu, og er þetta Kyrkiuðar Kienir-Teikn.

Joh. 8. 31. 32. Ef þið þekkið Eftir Mig þá þið þið,
þá erud þið minir Værðveinar.

Verda þeir þá allir Sæluhoolynir sem lifa og deyja
í þeirri sönnu Kyrku?

Nei, ei allir Linnir þeirrar synilegu Kyrku, heldur
ur alleina þeirrar osynilegu verda Sæluhoolynir.

Matth. 22. 14. Margir eru Kalladir, en Fåir uðvaldir.
Eg meinti að ecki væri nema einasta ein Kyrkja, hver er
þá Wismunur um þessa þeirrar synilegu og osynilegu?

Hun er eigi utann ein, enn í þeim utvortis og syni-
lega Hoop eru tvönnslags aðstæðilegir Linnir, sem
eru Hæsnararnir, og þeir sönnu Christnu.

Þeir eru Hæsnarar, og aðeina utvortis Linnir?

Þeir sem af einberri Medkiennning hroopa:

Herra: Herra! En giora ecki Vilja Þedurssis, sem er
Simnum er. Matth. 7. 21.

Þeir eru sönnu Christnir og riectilegir Kyrkiuðar Linnir?
Þeir sem í Ervði giora Guds Vilja, so þeir hallda
siet við Drottin, og eru eia Andir með honum. 1. Cor. 6. 17.
Rom. 8. 9. Hver hann þekki ei Christi Anda, sa er Eftir Mig.

† Kæn Nadur ætíð að þekka þessa hina síðari frá
þeim fyrri?

Dröttinn þekkir ætíð syna, enn fyrir Mañana
Augum er for Wismunur ecki ætíð opnuber; Þar
fyrir kallast Kyrkiann osynileg, af því hennar Linnir
þykjaft

þýliost i þeim stóora utvortis Hoop Hrafnaranna
† Meiga saá, Christnir hafa Samfelag med Hrafn-
urum?

Ecki i þeirra Bændsku, því Dóosid hefi eigi Sam-
felag við Þyrkríd, ellegar Christur við Belial; en
i Kauphöndlan, Erfidi og aðari söddaði naufsynlega-
ri Umgeingni gíeta þeir ekki komist hía því, því að-
ars vóru þeir að ríma Heiminn. 1. Cor. 5. 10.

Hafa þa þeir saá, Christnu nokkurt nafraamt Samfel-
lag sín á milli Jábírdis?

Jaa, því þar þeir allir eru Einsir á einum Eyskama,
Greinir á einu Trie, og Børn fædd af eins Fodur
Sædi, þa hafa þeir broðurlegt Samfelag og Hs-
utdeild i Sorg og Gledi, i andlegum Gæsum og
Belgjörningum, i Bænum og Fyrirbeidslum, i Træ-
vinni og Bón þeirrar eilífsu Arfsleifar.

Eph. 4. 3. 6. Verid kostgæfnir að hallda Eýdrægni i
Andanum fyrir Býnd Fíðdarins. Eín Eyskami og eín Va-
ði; so sem þier erud kalladir uppá eina Bón yðar Kallan-
ar. Eín Drottín, eín Træ, eín Elirn, eín Gud og Fadir
allra, saá sem að er yfir öllum, fyrir alla, og i yður öllum.

† Setur Guds Kyrkja geingid til Gruka?

Su ofsnilega og almenilega Kyrkja forgeingur
eigi, heldur verður héní halldid við af hénar Hofdi,
Christo, á móti öllum Helvítana Portum; Þó-
liður Gud oftlega, að Tyrannar og Villumenn
eyðileggja hana i vissum Etodum.

Hvad er nu eftir i Þridiu Greinini?

Þrennt, sem er Gondanna Fyrirgiefning, Holld-
ans Upprifa, og það eilífsa Eys.

Þetta fyrirgiefur Spadinnar?

Eiaalsfur

Slættur Gud , sem Syndin er drijad á móti.
Marc. 2. 7. Hver má Syndirnar Þeirgíefa nema
Gud ein.

Hvað er , að fyrirgíefa Syndina ?

Það er að afmá og burtaka alla Syndariðar
Sekt og Straff , so að Syndarinn reiknist so fyrir
riettlaatan , sem alldreigi hefði hann sondgad.

2. Sam. 12. 13. Mórtin þesur i Bluttetid þína
Gud , þu skalt Efti Dæpa.

Vilt Gud á þá hætt fyrirgíefa Syndina ?

Já, so opt sem nokkur umfrendir sier og tróir E-
vangelio, vill Gud fyrirgíefa þonum Syndina af
einsfiærri Náð , fyrir Christi Verðfullðan, hver
ed með sínu Bloodi á Krossinum þesur fullu bætt
fyrir allar Betældarinnar Syndir.

Eph. 1. 7. I hverium vier þofum Endurlausnina fyrir
þáns Blood, sem er Syndana Þeirgíefning.

Hverium Mótum vill Gud fyrirgíefa Syndina ?

Öllum sanþærandi og trúdum Sælum, en eige
þeim ydrunarlausu og vantrúdu.

Post. S. B. 2. 38. Þorid Þirboot, og hver yðar ein
læti stíra sig i Rafne Jesu Christi, til Þeirgíefningar
Syndana. Ezechiel. 18. 21. 22.

Hveriar edu: hvað margar Syndir vill Gud fyrirgíefa ?

Allar Syndir, þær stærstu ásamt með þeim sm-
ærstu, þær Syndarið snir sier að eins af Hiarta.

1. Joh. 1. 7. Ef vier Stungum i Ljófinu, lífa sem
þá siælsur i Ljófinu er, þa þofum vier Samfelag in-
byrdis, og Bloodid Jesu Christi þáns Sonar, ÞReins-
ar oss af Öllum Syndum.

Med hveriu Medali veitir Gud Mótunum Þeirgíefa-
ing þeirra Syndar ?

Med

Med sínu heilaga Evangelio, hvert hann hefur gífsid Magt og Mindugleika til sínum Þienurum að predika hieð æð Jordunni, í sinn Stad, fyrir öllum Jðrandi, til Gondanna Fyrirgíefningar.

Luc. 24. 47. Að Predika láta í sínu Nafni Jðran og Gondanna Fyrirgíefning æð meðal allra Þjóða.

Hvert er það Meðal æð þora Síðu, fyrir hvert þier öðlast Gondanna Fyrirgíefning?

Eckert annað enn Tröu, sem meðtefur Christum, og í honum Ríttlætid, af einfiærri Með.

Ob. Þosi. 13. 28. 39. Þú bodast fyrir þéan, Gondanna Fyrirgíefning, og af öllu þvi, af þæriu þier gætuð eigi ríttlættir vorðid í Mósis Lögmaali, en hver þan Tröu æð Þéan, sá er ríttlættur.

Þienar, eð þessi Læðoomur, um Fyrirgíefning Gondanna, til Andvaraleysis?

Margir að sönu misbröka hann þar til, og falla í þvi stærri Fordæming; enn Guds Børn uppræst víð þessa Með til Elfsfulls Þacklætis og enn meiri Guds Otta. Ps. 130. 4. Í þæ þier er Fyrirgíefningin so að Með Öðist Þg.

Hvad er Lífamans edur Hollesins Upprísu, sem Þridia Greinin handlar um frænveigis?

Að, fyrir Guds Kraft, samteinglast ástur æð þeim effta Þeigi Lífamir allra þeirra dauðu Sælum, sem þær bluggu í aður, og upprísa sumir til eplísteat Gledi, enn sumir til eplísteat Þínu.

Joh. 5. 28. 29. Su Stund mun koma, æð hverri, það allir þeir sem í Gröfunum eru, skulu þeyra þans Röð. Og þeir munu þa Ræðgænga sem goott gíerdu til Þf. síns Upprísu, en þeir sem illa gíerdu til Dömsins Upprísu. Joh. 6. 40. Dan. 12. 2.

Gíetur

Getur þetta mögulega stíed ?

Jaa, því Gudi, sem af eingu skapadi Jördina, og þan fyrsta Man af Jorðunni, er eingin Hiutur Umögulegur. Luc. 1.37.

† Er naudsvallegt að trúa Upprisu þeirra dæda ?

Jaa, fyrir Sakir Guds Rættlætis, sem bæði laun-
nar og straffar ; því til þess horfir bæði Bon þeirra
Ervudu, og Skíelfing þeirra Ogudlegu.

1. Cor. 15. 13. 14. Ef Upprisa Frámlidená er eðfi, þá
er Christur og eðfi upprisin. En ef að Christur er eigi upp-
ástur risin, so er vor Þæðifun dælt, þá er og yðar Eðfi
Dælt.

† Munu Lífamirnir i Upprisunni verða einz æðig komn-
ir og hafa sömu Eiginlegleika sem nu ?

Nei, þeir munu þá hafa andlega Eiginlegleika og
vera odaudleigir, oforgengilegir, hæfir til að með-
taka annaðhvert himneska Gledi, eður Helvigtis
Þijstir eplijflegana.

1. Cor. 15. 42. 43. 44. Það verður það Matturlegur
Lífami, en mun upp ástur risa Uðlegur Lífami, etc.

Hvert fara þeir upprisan Lífamir þiðan með Söulun-
um ?

Eftir það broid er að halda Döminn, fara þeir
Jordæmdu i eplifann Helvigtis Ead, Kvælr og
Þijnu, enn þeir Utvöldu i það himneska, eplifsa og
sæla Líf. Matth. 25. 34. 41. 45.

Hvæð er það eplifsa Líf.

Eitt fullkornid Samkvæmi með Gudi, þá þeir
Söluhoolpnu, at Sölu og Lífama fullkornlega
fríjadr frá Syndinni og öllu illu, móðta vendan-
legs og óumræðilegs Þagnadar, Fridar, Gledi og
Þegjendur

Begjærdar, og lofa Gud med öllum Utvöldum
Englum óastætanlga. Psal. 17. 15. 1. Cor.
13. 12. 1. Tess. 4. 17. Rom. 2. 6. 7.

Hvad er sá eplísi Dandi?

Skámarleg og Angistar-full Utstrofun frá Sælu
Guds; Enn í h. mar Stad gniðstandi og breið-
andi Elds og Orma Kvela Sælu og Pískarna.

Matth. 25. 41. Harid burt frá mæi bálvader í Eplísa
Eld, þá fyrir brú er Fiandanum og hans Arum

Hveriet komast í Helvíttis eplísa Danda og Þínu?

Allir sem lifað hafa í Syndunum af ærsettu Ræði,
og eru í Þdrunarleysi, Bantro, Andvaraleysi,
og rængri Etlan um Guds Ræð, burt daudir;
og þeir kallast eplísfega UÆ Skufadir frá Gudi.

Hvad er þessi Utstrofa?

Ad sá alvísi Gud, hefur, ecki af nokku fortaks-
laust ærsettu Ræði, heildur vegna Mannanna eige-
inn mootþrooannlegar Þvermoodíku ælftad, ad
utstrofa þeim og fordæma þa alla, sem hann hefur
frá Eplísd fyrir índ, ad hannis Ræð villdu físfell-
lega ecki sunna, heildur forsma, og blífa í þeirra
Þdrunarleysi og Bantro til Enda.

Joh. 3. 18. Hver æ hafi trúir dæmíst eigi, en hver hafi
Eðwir Eigi, hafi er nu Þegar Dæmdur, þvía hafi
trúdi eigi æ Ráfa eingietins Guds Sonar.

Hveriet verða Glut-takandi í Gledi og Sælu eplíse
Eíse?

Allir þeir sem sannarlega hafa trúad æ Christ-
um, lifað Christilega og stadið í því stöðugir allt í
Enda; og þeir kallast UÆ Balldir.

Hvad er Utvalpingi?

Ad

Ad Gud hefur til ættlad alla þá til eylijs Lijs, sem hann hefur fœa Eyllisd fyrir-sied ad mundu vilia medtaka þá fœmbodnu Næd, trúa æ Christum, og i þeirri Tru stöðugir standa til Enda.

Rom. 8.28. 30. Viter vitum, ad þeim, sem Gud elska, þiena allir Slutir til hins besta, þeim sem estir Þver-
hyggiuði Kalladir eru. Þviad hveria hann hefur ædur fyrir-
irhugada, þá hefur hann og Elstikad, þad þeir skuldu verda samliðkir hans Sonar Jmnd, so ad hann fœalsur sie Grungetningur æ medal margra Brædra En hveria hann hefur Þvirhugada, þá hefur hann og Kallad, en hveria hann hefur kallad, þá hefur hann og Rættlæta gjerdt, en heeria hann þesi rættlætta, þá hefur hann og dædlea gjerdt.

Utt af Drottinnlegri Bæn.

Hvad æ ad vera iðugleg Þðfun eins tröads Christins
Mans?

Ad hasa sijna umgeingni med Gudi i Bæninni og heilögum Hugleidingum, vidlika sem þá Madur umgeingst og talar einlæglega vid Vin sinn. Psal. 19.15. Eph.6.18.

Hvad er þad ad bidia?

Þad er ad tala einfaldlega vid Gud i sinu Hjar-
ta, utausa siði Estirlængan fyrir honum, kvarta fyrir honum um sijnar andlegar og lykamlegar Naudsyniar, og afiñsta Gruði Sælariniar, fara einhvers æ Leit med alvarlegri Raungun hiaa hon-
um. 1.Tim.2.13.

Hver æ so ad bidia?

Allir Men, og jafnvel Smæborninn. Psal. 8.3.
Þvi þad er eigi alleinasta ein Skulda sem besolud er i öðru Bøddordinu, og jannars ofstlega, ad oss
þa sit

hæfir að bidda, heldur er það og einnig ein Mæd og Belgjörningur, að vier auðvirkuleigir og ohreinir meigum og borum að bidda. Luc. 11.1.13. Cap. 18.1.8. Psal. 50.15.

Steta þa allir Men bedid svo að Gudi fæ þæileat?

Nei, ekki þeir Ydrunarslausu, því þeirra Bæn er Gudi Andstygð; Heldur þeir sem annað hvort eru umvondtir, eður eru að Umvöndunar Beiði.

Joh. 9. 31. Vier vitum að Gud Hefir Eigi Söndu-
ga, heldur það, ef nokkur er Guds Dyrkari, og gjörir
estir þáns Vilja, þá Hefir Hann.

Hvern að Radur að tilbidda?

Alleina þann þriðja Gud, sem allirnir kafa að þæns
þeyra og veita það sem vier estir Öskum.

Hvar að skal Radur byggja sína Bæn?

A Jesu Christi Forþienustu og Forþoon hvar
Göðurnum. Joh. 16.23. Sannlega, sannlega, seigi
eg yður, ef þeir bidda Göðurnir nokkurs í mínu nafni þá
mun hann gefa yður það.

Hvernig að Radur að búa sig til Bænariðar?

Radur skal í hiartanlegri Jöran taka fyrir sig ein-
laga Afsetning að vilja þjóna Gudi, og móðstrey-
ða alvarlega allri Sönd, vanda sínu Hiartalagi
frá veraldlegum hlutum, þeirfa um sína stóru
þrengjandi Maudson, setja hær fyrir Sönnir, að
sæ heilagi og myssunsami Gud er þar nælgur, og
snúa so, með Andverpunum um Bænariðar An-
da, allri síni Sölar Estirlaungun til Guds, so hær til
eins ríkfuglegs Uppsprettu Brúns allrar Glæfu.

† Hvernig að ver Bæn og Samtal við Gud að vera
lögud?

R

Hun

Hun æð ad fle i sonarlígu Trausti með Gudsþæni
 Audmíkt og Fortíðunarsonu Hiartalagi. Þar
 af verður einnig að koma Audmíkt og Þotung i Líf-
 amans Skífi og Hættalagi, fyrir þeim Allsmeg-
 ugasta Gudi, eins og gjörði Guds eigin Sonur,
 og þessagra Dæmiseru til.

Psál. 95. 6. Kúnd, láttum oss tilbíðia og Ríðurfrí-
 wpa og framfjalla, fyrir þeim Drottne sem oss hefi gjörðt.

1. Tim. 2. 8. So vil eg nu þad, Meðmenn bíðie i alle
 um Stöðum, og upphæie Heilagur Hendur UR Ríði,
 og Þrónglunar.

† Hvenær og þvar æð Madur að bíðia?

Alltíð og allstáðar, þessðst i Einrómi.

Luc. 18. 1. Hann sagði eina Estírlíking til þeirra þar
 uppá, að Með skýlðu Jafnað Þíðia og eigi aflæta.

Matth. 6. 6. Ræt þu bíðst fyrir, þa gætt ið i þuð & Þess-
 Hwðs, og Þí Þyrnum astur, og bíð þu Góður þíu i Þess-
 vnum, og Gætt þíu sá i Þeynum siet, mun þiet þad epíu
 þesslega astur gjálða.

U Madur að bíðia eftir Þænaþófunum allena?

Lífa af Hiartanu og með eigin Orðum.

Sieta Börn og einfalt fólk vel útskjrt sína Hiartans
 Þæna með sínum eigin Orðum.

Jæ, þvi vð Gud kæn Madur að tala eins og eine-
 fallðlegar, ein við Meðina, og þar að auki giesur hann
 sínum Börnum Ræðariðar og Þænaðar An-
 da Zach. 12. 10. Rom. 8. 15. 26.

Hvæð margslags er þæ Þæni?

Þvæðslags: Su Þíðvortis; þa Hiartad talar all-
 eina i Andvarpan og Estírlaungun, og hoogþærliga
 upplíptie siet til Guds; þetta kallast íðugleg Þæn,
 er þæði mæ og æð að þæsa i frammi miðt i Erfði og

Umfösum. Er Urvortis; þa Múurinn talar af
Nægd Hartans, og ær vissum Timum feaþber
sína þænka og Eftirlöngumr inæð Diðunum.

Mað. 19. 15. Þat þier boðnað Oðrædur míns Mu-
nðs, og Málid míns Hjarta fýri þier: Drottín mín
Krelfari og mín Endurlausnari.

Psalm. 55. 17. 18. Eg vil skalla til Gut, og minn Drottinn heilsa mig: Uán R. Boud, Dr. Orgna og Dr. Iddeigt vil eg koma og græta, þa mun þa þessa minna Kausi.

Dan. 6. 11 Daniel fæll ær síjn Ræle ÞRísværðinum ær
ÞEgienum; þaðst fyrir, lofadi og þaðfadi síjnum Guði
Psal 119. 164. Psal 38. 10. Es 29. 16. 41.

Figurum vier alleina ad bidia forir fiallum ois?

Nei, vier eigum ad bidia fyrir öllum ; og þó það væru vorir Dvinir; en siet i Laga eigum vier ad bidia fyrir Vfirvalldinu , fyrir R enifedrunum, so eg fyrir vorum andleaum Bræðrum og Systrum.

Jac. 5. 16. *Bediedt* Wer *Drut* *Drum* had hier heil-
bragdie verdid.

Matth. 5. 44. B' Idied syrit þeim er yður G'ora G'K.
ada, og Ökjoofa veita.

Шүү брэд сэгнүүх ргет ар Бгбгд ?

Ecki alleinasta um lífamlegar Gæst, so sem Upp-
 hellði, Frið, Heilbrigði, hvers vier eíðum að bidia
 með þvi Forordi: **EF ÞU VILT, DRÖGÞI!**
 Heilur hjerdeilis um andlegar Gæstur, so sem:
 Fyrirgefning Syndanna, Eitrið Ervarinot, hres-
 int Hjarra, goðað Undirbrenning til Daudans og
 epli-fa Ealubialp. Þo hæfir ekki aan Forords að
 bidia um þær andlegu Gæsturnar, sem ekki eru all-
 deilis nauðsynlegar til Ealubialpar, so sem að ko-
 mast frammar í andlegt Bolæði, sinna hiaa hjer stöo-

ra Dörfung Ervarinnar, edur mikla andlega
Gledi, og so fleira. Matth. 6.9. Luc. 11.1.

Hver er su allra fullkomnasta og besta Bæn?

Su heilaga Bæn, **FADIR VOR**, sem **JE-**
sus siðalsur hefur fiendt synum. Lærissveinum og öll-
um oss ad bidia med. Matth. 6.9. 13. Luc. 11.2.4.

Hvernig sundurbeilist best Drottinlega Bæn?

3 Fingaringinn, **Sio Bæniarnar**, og **Midurlægid**.

Hvad er Fingangurinn?

Þad örugga Ervar Andvarp: Fadir Vor Þu
Sem Ert A Himnum.

Þei verður Gud ávarpadur i Bæniñi sem ein Fadir?
Gud vill med þessu Fodur Nafni tilleida oss og
lofa, ad vier trúa skulum, etc. Les Fræðinn.

Kuða þeir Þdunarlausu ad hafa þad Ervar Traust, ad
falla Gud á Himnum síñ Fodur?

Hann er ad sonnu allra Fadir estir Skopuniñi,
Bíðhallðinu, hañs næðarsamlegum Bilia til od-
niñ venda þeim, og frelsa þa; þo kuða þeir Þdun-
arlausu ekki ad falla hañ Fodur, so seingi sem þeir
ekki Endurfæðast, og odlast ein sonarlegann Anda,
þei annars er þeirra rietti Fadir i Helvíti.

Joh. 8. 44. Þei erud af Föðurnum Fanda, og estir
Gorðum yðar Föðurs þa vilied þei gjöra.

Hver kañ þa ad falla Gud, Fodur síñ?

Þau Endurfæddu og sonnu Guds Börn, ja snvel
þo þau siu veik. Gal. 4. 6. Med þvi Þer Eruð

Þörn, hefur Gud sendt Anda síns Sonar i yðar Hjer-
tu, kallandi, **ABBU**, fiæri Fadir!

Hvar spri er sagt: Fader vor; En ekki: Fadir miñ?

Þei sierþvör Christu Madur á ad bidia i Eins-
ingu

innu Andans og Nardariðar, með hinum öðrum, og fyrir hinum öðrum. so sem fyrir siðsum hier.

† Þvar fyrir kolum vier Gud þann Gudur, sem er að Himnum?

Til að upplýpta Hiartanu, og því heildur að upp-
örva Þirdingarsfullt Tírnadar Traust til þess
allra Hæsta, sem hier og megnar alla hluti.

Matth. 6. 32. Þvar Himneskur Fadur veit (að) þier
þurfið alls þessa við.

Eru margar Bænir í Fadur Þor?

Sio, af hvernum Fjórar þær Fyrstu hlíða upp,
að það gooda sem vier-bidium um, enn Þriðar sjóð-
are hlíða uppá það Alla, sem vier afbidium.

SYNOPSIS.

Helgisti þitt Nafn.

Þvad merkir Guds Nafn?

Þann Eiginlegleika, Orð, Sacramenta, og allt
það sem honum hierdeilis tilheyrir. Sioa 2. Þed.

Verdur þetta Guds Nafn heilagra af því, að vier bid-
ium þess?

Guds Nafn er sanarlega í siðsum hier heilagt, enn
vier bidium hier, að það mætti og so þróa of helgast.

Hvernig helgasti Guds Nafn?

Þa Gud s Orð kænisti flætt og hreint, og vier, etc.

Matth. 5. 16. Þattid so þdvert Þioss liða fyrir Moð-
unum, so að þeir siði þdar Góðverk, og Þröðli Góð-
ur þdar að Himnum.

Hvernig verdur Guds Nafn vanheligast?

Með raungum Þærdómi og Ogudleauedur Þr-
æsnisfullu Þnforni; Þvi hver sem ódruvsi flættir
edur lifir, etc. Rom. 2. 23. Þu þroosar þier af

malinu, og vonirðir Gud fyrir Þátröðslu Logmálsmis.
Ejch 36. 22. 23.

Kan ein Þrunarlaus Syndari rett að bidda með þessari
því þu Bæn?

Nei; Efti af saðarlegu Hiarta, því hann er siðs-
ur sá sem l. starca vanheide r þett i heilaga Nasn.

AMMUN BÆN.

Tilkomu þitt Ríki.

Er Guds stjórnun þú: Ríki e marasafnd?

Þrefalldr, sem er: 1.) Ratturunnar Ríki, i hver-
iu hann með sínu Almætti stjórnar öllum skopud-
um hlutum eft r sínum Billa.

2.) Raddar Ríki, það er Rorkian, edur Sam-
nepti Halagra, hvor hann stjórnar sínum trvud-
um Bornum fyrir sinn Heilaga Anda i Ordinu og
Sacramentu um.

3.) Er Dirdarinnar Himneffa Ríki, i hveriu
þeir sem Christo tilheftra, skulu elijflega rýfja með
honum i fullkominni Sælu og Gledi.

Um hvert af þessum Ríkium biddum vier i Áðari Baniði?

Um Raddarinnar og Dirdarinnar Ríki.

Hvern og kemur Guds Ríki til vor?

Þegar vor Himneffur Fadur giefur oss sín, etc.

Kan ein Þrunarlaus Syndari vel að bidda með þessari
Áðari Bæn?

Nei, efti af saðarlegu Hiarta, því hann er hrædd-
ur við Heilags Anda Stjórnun, amast við Guds
Ríki, og lifir af Afsetningi i Satans Ríki.

† Hefur Satan þá lifa eitt Ríki?

Ja, þessrar Bevalldar Gud og Hofdingi er fr-
opiugur i Bornum Bantvartinnar og undir hans
Stjórn.

Sticornan standa allir sem eigi eru endursæddir,
allt þatngad til þeir umvendast.

Eol. 1. 13. Sá ed oss þesur frelsad af Þórvalldi Þórf.
raña, og þesur oss iúsett í Ríki síns elstulega Sonar.

† Hvar af þessum þeir sem eru í Þíofulsins Ríki?

Þar af, að þeir þröna Syndinni, og gíora Þíof-
ulsins Bilia, so sem væri hann þeirra Derra.

1. Joh. 3. 8. Hver sá Syndina Gíorir, er af Þíof-
inum.

ÞRÖNA BERN.

Verde þín Bilia, so at Þorðu sem at
Hinni.

Hvad er Guds Bilia?

Guds Bilia er vor Helgan spreir Tröna og Rí-
arleikann, eftir Lögmaninu og Evangelio.

1. Joh. 3. 23. Þetta er hans Þodord, það vier Tröum
æ Rañn hans Sonar Jesu Chrísti, og elstum hver annan,
so sem það hann gaf oss Þodordid.

1. Thess. 4. 3. Það er Bilia Guds yðar HElga.

Skiedur þessi Guds Bilia alltid og hiað allum?

Nei, því þar sem Guds Ríki kemur ecki til, þar
skiedur ecki hanns, heldur Þíofulsins, Heimsins
og Holldsins Bilia.

Hvernig skiedur þa þessi Guds Bilia?

Þegar Gud býndrar oss Íll Ríud og B. etc.

Skietur þa Bilia Rañnsins ecki neitt Gott, ef hann ma vera
fíalfrædur?

Nei, því vors Hollds Síðislag er Frandskapur í
gíegn Gudi; hverki þessum vier það sem oss er Re-
yndar nýtsamlegt, nie hofum Rænu at að leita þess
nema Gud upplífsi vorn Skilning, og hneiaí vorn

Vilja til að leggja ofþ undir þad sem hann vill vera
læta, því hans Vilja alleina er vísðoomsfullur, ,
goodur og fullkominn.

† Gietur Guds Vilja stíð hie æ Jorðunni af Moðun-
um, eins og hann stíður æ Himnum af Englum?

Jæ, þó hann verði eigi so fullkomlega, þa gietur hann
stíð samt með so hiartanlegri Einlægni, með Gledi
og Alvörugiefni.

Er það noog að vier i Hljóðunni gíorum Guds Vilja?

Nei, ofþ býriar og so að líða þolinnmodlega það
sem Gud vill vera læta, og gíefa ofþ öldungis und-
ir hans Hónd, líka sem ein stíður leggur sig i Væf-
natans Hóndur. 1. Sam. 3. 18. Eli sagði : Hann er
Drottinn, hann gíorir hvað honum er beft.

Gíeta Beraðdarinnar Bórn með saðarlegri Hiartans
Alvöru beðið með þeirri Príðin Bæn?

Nei, því þau stríða af Afsetningi móoti Guds
Vilja, og vilja að hann hagi stíð eftir þeirraðar-
legum Vilja, og sýndsamlegu Gíergræði.

ÞRÖÐU BÆN.

Gíef ofþ i Dag vort daglegt Braud.

Hvað stíli stírir daglegt Braud?

Allt það sem vier með þursum til þessa Lífs Biar-
gar, etc. Og er eigi alleina beðið um, að vier meig-
um óðlast þetta, heldur að það meigi blestast ofþ.

Því kallast allt þetta Braud?

Því Braudid er það almennasta og nausýnlegs-
asta Medalt til Líkamans Biargar og Upphellðis.

Hvers vegna bíður þu um Daglegt Braud?

Því eg æ vera ænægður m. d nausýnlegt Upp-

heldi

hellði, æn þess að fleppast eftir vörðloðanlegu.

1. Tim. 6. 8. Mætt vier þessum Gæði og Klædnad, so lættum oss Mægia.

Því er tilloft þetta Orð : 3 Dag ?

Því eg mætt ei ala Dñ arians Morguns, hellði lætta hverjum Degi nægia sína Þrauning. Matth. 6. 34.

Því seigir þú : Gief oss Mætt Braud ?

Begna þess vier inílykum einig vörn Mæunga í Bæninni, líka þess vegna, að vier eigum að bidda, að vier mættum eta vort eigid Braud, enn ekki stols íd Braud með Mænglæti og Leti, af hverju Orðsakaft að ganga æ Bonarvöl.

2. Thess. 3. 12. Skilum biðdum vier og æminum þætt fyrir vörn Drottis Jesum Christum, það þeir erfídi með Spaklæti, og eti sitt eigid Braud. 1. Thess. 4. 11. 12.

A þá sœ sem biður um daglegt Braud að erfíða líka fyrir því ?

Jæ.

1. Mos. 3. 19. 3 þíns Andlitis Sveita staltu neita þíns Brauds.

Mæ þú Mítti þá ekki vera sldungis Idulans ?

Mei, fyrst hafi vill eta, þá æ hann að erfíða, það er, glóra nokkud Gott, hvað sem vera kafi, til Dýrðar Gudi og Gagns Mæungannum.

11. Pet. 4. 10. Þjóni hver sdrum, hver ein með þeirri Gief, sem hafi þessur sldast, so sem GÖDdir Forstöornar Mæn margvisslegar Guds Mædar.

3 Mætt Bætt.

Fyrirgief oss vorar Skuldir, so sem vier og fyrirgiefum vorum Skulldunautum.

Hvað fyrir Skulld eður Gialld er það, sem vier biddum Gud að fyrirgiefi oss ?

Borar Syndir með þeirra forþientu Streffi,
tíjmanlegu og eilífu.

Vil Gud fyrirgefa þa Skuld aan Betalings?

Christus hefur betalað þá sjóðarsta Þening fyrir
te oss, sem ei kunnum sjálfr betala: þar þeir bidium
vör i hans Nafni um Næð og Fyrirgefning.

Hefi Syndari þótt að bida daglega um Fyrirgefning
Syndara, þegar Gud hefi einosið teið þá til Næðar?

Já, líka so sem vör þurfum daglega Brauds
við, so þurfum vör og líka Næðar og Fyrirgefning
ingar með; Því vör, því miður! söndgum daglega
af Bréiskleika, jafnvel þó Guds Börn syndgi eigi
framar af Afsetningi edur Illgöngu.

Ps. 19. 13. Hver ták að formelka hveru oft þá mis-
göngu? Fyrirgef þu mér mín Hættulegað Bæst.

Hveru lösum vör Gudi i þessari Bæn, þa vör leitum
Fyrirgefningar til þóss?

Að vör optur aa móot viljum fyrirgefa og for-
ta vorum Skuldunautum, það er, öðrum Mönnum,
sem brotið hafa i móoti oss, jafnvel þó vör forþien-
um ekki þar með af Gudi Syndara Fyrirgefning.

Col. 3. 13. Allidid hver eina, og ef að nokkur hefur
Kægu-Maal móot öðrum, þa fyrirgef þu það hver öðrum
iþyrdis, líka so sem Christus hefur Fyrirgefð yður, so
Kallid þér einig.

Luc. 6. 37. Fyrirgef þu, so mun yður fyrirgef þér.

Kán þa sá Hatursfulli og Hefndargiarni að bida með
þessari Gímtu Bæn þér til nokkurs Gagns?

Nei, því með því það er eigi satt að þá fyrirgef
þeim sem giórdi þá hönnum i móoti, þa biddi þá, að
Gud vilje ekki heildur fyrirgefa þér sínar Synder,

og þad stíedur eigi heilðr; En Reidi Guds bliifs þfir honum, líka so sem Reidi hañs þfir Mærganum.

Evr. 28. 1. 2. Hver sijn Sjalfur þefair, æ þeim mun Drottin Aftur þefna, og þannum eiañg hañs Svandir asturhalda. Þorrigies þíannum Mæunga, þad sem þaþ þefur misgiørðt við þig, og Þið síðað, so munu þier og líka þínnar Svandir verða þorrigiesnar.

Matth. 6. 15. Ef þier þorrigiesid ei Mænunum síñ Þrest, þaa minn þdar Þadir Ef þorrigies þi þdar Þrot.

STÓTTA BÆN

Eigi leid þu oss i Freistni.

þreistar Gud nokkurs Mæñs?

Hann er ecki einn Freistari til þess Þonda, þvi þad er moostæðilegt hanns Heilagleika Jac. 1. 3.

Eru þar þa meir en einslaqs Freistingar til?

Jai, sumar eru af Gudi til Góðs; en þinar til lífs eru af Döflunum, Heiminum, og voru eigiñ Holldi. Þvad eru eigiñlega þær Freistingar sem loma frá Gudi?

Þær eru nokkurskonar vísst Afíggkomulag, andlegt edur líkamlagt, sem Gud lætur Menn i rata, til þess að reina þaa, og læta síaa, hvert i þeirra Þiarta er sonn Erro, Rærleike edur Þólmumæde.

† Seig þa nokkud til Dæmis uppaa soddan Freistingar?

So reynist og freistast þaa ríski, með sínum Ríksdoomi, hvert hann sie mystur-samur; Saa Þaataki, mý þinni Orbyrgð, hvert hann sie ænægðr; Saa mektugi, með þinni Makt, hvert hann sie lítillatur; Saa vesæli með þinni Eynd, hvert hann sie þólmumoodur; Saa sem hverki sier me þinnur Þuggur, er þar með reyndur, hvert hann gietir trwad, eingul að síður.

† Þekkir Gud ecki æn þessa Þiarta Mæñs?

Ad vísu þeckir Gudhanns innstu Þainka ælei-
ngdar ; Enn hann vill Madurinn verði siðalsum
siet og öðrum riect kunnugur.

Joh. 6. 6. Þetta sagdi hann af því að hann villdi regna hann,
þviad hann vísai vel , þviad hann villdi giera. Eia Estir-
ðæmi Abrahams, 1. Mos. 22. 1. etc. Israels Fools i Eyd-
merkni , 2. Mos. 16. 4. Ezechia, 2. Ebron. 32. 31.

1. Bædium, vici þa i Eistru Banihi, að Gud freisti vor all-
deilis ecki ?

Nep, því það er öss ofstlega miog nyttsamlegt.

Jac. 1. 2. 3. Þradur minnit elstanlegir ! Reistid það
þvirið Allan Þvgnud, nær þier i margvíslegar Freisting-
ar salid, og vitid það þdar Ertv verkar Polismædi.

Þvad er þa Meining þessarar Bænar ?

Ad siðalsur Gud villdi eigi freista vor fram þfir
vort verka Megn : Heldr audsyna sig tröfastann
og giesa söddan Enda æ Freistinguni, að vier farum
þolod ; Og þa hann liidur það , ' að vorir Þvinit
freista vor , þa setie hann þeim riect Tækmörk.

Þvriert eru þeir Þvinit, sem freista vor til þins Þonda ?

Þeir eru : Þiosfullinn , Heimurinn, og vort eigið
Holld og Blood.

Þvriert freistunir vier af þessum vorum Sæluþiðspat
Þvinum ?

1.) Þiosfullinn, siet riect Freistari, innstietur von-
dum Þugrenningum, eins og öðrum glooandi Þil-
um. Joh. 13. 2. Þiosfullinn hafdi E Endr i Þar-
ta Jnda Simons Þicharieth að hann soiki Þesum.

2.) Heimurinn, edur Heimsins Þorn, freista med
Þgnan, Þillockan, hneiflanlegum Eftirdæmum og
illum Munnaðum , sem spilla gooum Eitum.

Orðst.

D-dst. i 10. Son min, þegar Jellir Skallar Loka þig þa síla þeim ekki.

3.) Þort Holld og Blood, eða ill Rættura, sem hinn naalægasti og hæskasamlegasti Dvin, freistar þor með illum Grendum og Þostingum sem i Hug-önn koma. Jac. i. 14. Hver ein þessast, nær þau til-tergisti af síni eigin Synd og lofðadur verður.

Hvad, ær þu að giera, sem freistadur verður til þess Þonda?

Hann skal vaka, bidda og stríða með þeim andlegu Hervorum moet: þessum Hæskalegu Dvinum.

Eph. 6. 16. 17. 18. Uín fráni alla Hluti, þa höndlid Ermarihár Skjöld, með hverjum þier kúndi tot að slæk-ða og Eldleg Skenti þess eitrada Dvinar. : Og gripid Hialm Hialþræðisins, og Sverd Andans, hvert að er Gud's Ord, og Þjodid iduglega i öllri Randþrúft, með Bænum og Beidni i Andanum, og þar til Várid með öllu Stadsefse og ætalli fyrir Heilögum.

Er ekki Þantrw. edur hæðilegir Þænkur og Þyrantir uní Gud, hæskasamlegar Freistingar af Disfinum og Mánins Hiarta?

Jw; Enn hver-er-trwadur, sem þefur Andstogg ær þvi, og stríðir þar ær moeti, af fremsta Megni, mæ hugga sig þar v.d, að Gud sner honum er það eigi Sialfræði, heldur er það ein særlæg Þræning, þu er og að síðustu verður til Sæluhialpar Nota.

Gietur Madur eini sialfur leidd sig i Freistin?

Jw, þar þau ei flirr og fordast allt Tæf særi til þess illa, heldur les skadlegar Þætur, unígegnst ugglauft með Hemins Børnum, edur tekur sner, frámsfir sitt Embætti, þa Hluti fyrir Þendur, sem kúna að lada hann til Synda og hneipla hann.

Hvad

Hvad er Hneigli?

Ein Afstetting, sem liggur í Beiði fyrir vortri Sælu, og kann að verða henni til Falls.

Er Hneiglið mangslað?

Tveíslags. 1.) Giesið Hneigli, sem öðrum verður giesið, með syndsamlegum Orðum, Arðum, Afhöfnum, Forsömun þess sem gíðrast skal edur og m.ð Misbrókun sinna Friðheita, sterðeils þá það Fíður af þeim, sem í þeim þremur Hofud-Stiðtum eru þeir aðra bódnið til goðdrar Fyrirminðunar.

2.) Tekið Hneigli, sem rainglega er tekið af því sem er saklaust og gott. Matth. 18. 7. Því sit Heiminn fyrir Hneiglanir. 1. Cor. 8. 13. Rom. 14. 3. v. s. f.

Matth. 15. 12. 13. 14. Þá gengur hann Lærisveinar að honum og segdu: Þvístu, að þá er þeir Þharískar þeir, þú það Orð, hneigludust þeir? En hann svaradi og sagði: Já Plantan, hverja mið Himneitur Fadir plantar eigi, mun uppræst. Lætið þá fara, þeir eru Blindir og Blindra Fíðtogar, es blindur leidir aðan blindan, þá Alla þeir bændir í Söfina Joh. 6. 60. 61.

ÞRÖUNDA BÆN.

Hellður frelsa oss frá Illu.

Er mangslað það Jaa, sem við hie af biðum?

Fernslað, nefnilega, so mikil sem æhræir Sælu, Líf, Veru og Góð; Og þar Diefullin er illur, Jaa, Orðsof til alls hins Illa, þá biðum við og í þessari Bæn móti honum.

† Hvað er illt, sem snættir og stadar Söolina?

Síðalf Spindinn, sem er Rótt alls Ills, nagandi Samvitka, Forherding, Dröjnglan, og eplíf Helvítis Angist.

† Hvað

† Hóad er Jált, sem suertir og skadar Líflamañ ?

Altrahanda Svifdóomar, og aðrar til sinnans-
ar svarar Kvalr, af Þröngri, Kullda, Faængelsi,
Landfloetta, og öðru þessháttar.

† Hóad er Jált, sem suertir og skadar Þeru vora og Góð ?
Rán Tíjmanlegra Audæsa af Vinum et? Þíðo-
fum, Ells-Brúni, Batns-Bódi, svígvirdilegur
Armoödur, Hædungr og Efkóm.

Hóad eigum vier þessu ad aðbíta af öllu þessu Jíta ?

Það sem Jált er, aðhrærandi Sálma; Því ef vier
hofum Frid við Gud í einni goðdri Samvitku, þa
kunum vier ad hughreista oss í öllu öðru Mootlæti,
því það er þa fyrst ein heilsusamlegur Kross.

Af hverju er Krossinn heilsusamlegur ?

Því hann nidurdempar Syndina, Sialfræði
Hóldsins og Eufuma til Heimsins; Uppvefur Eft-
irsláungru eftir þeirri Himnesku Rósemd, æfir, reys-
nie, og styrkir Tröna, og heilar Averti, Bænna,
Þíroegun Guds Orða, Audaríft, Þólinnmæði,
Reynslu og Bónna; Hann lætur Guds Ræð og
Almætti merklasti vorum Breyfkleika, giorir oss
samlyka Jesu Mínd, og leggur so Þeiginn til þess
stærri Regsemdar. Þost. Gíornb. 14. 22 Oss býrjar for-
ir Málgar Þíllngar in ad gænga í Guds Ríki.

† Eru ei þeir Daudlegu Lídum Krossberendur ?

Nei, einginn er Krossberari, nema þess Kross-
festa Jesu Eftirfylgari; Enn sá Daudleigi hefur
ad sonnn margaar Þíllgur, sem hann oftast nær
giorir síer sialfsum. Þíal. 32. 10.

† Reigum vier þa öfka oss Daudans ?

Efti

Ecki af Þólinnmæði, heildur af Leida ær Syndinni,
 og Ervarinnar Eftirlaungun til þeirrar fullkomnu
 Samemingar við vörn Hiartfiera Endurlausna
 ara; Enn þó so, að vier með Þólinnmæði befólum
 það hans Vilja. Phil. 1.23. Eg hef þó þrad að
 fræstiliast, og þíá Eristo að Væra.

Hafa þau Óvinnvendru Heimsins Börn nokkra Orsel
 að ofta sjer Daudans?

Nei; þó þá þau giera það, yfirvega þau ei hvað
 þar eftir skal fræm við þau koma, og hversu herfleg-
 ur að er sá Kvalastadur, sem þeirra Sælið kom-
 ast í með Daudanum.

Hver fær þá Sæluþjálflegu Dauda?

Sæ sem deyrt í Drottinn; Það er, í riettu Ervar-
 innar Samfelagi við Hærrann Jesum.

Óþiðber. B. 14. 13. Sælið eru þeir þá Rámlidnu, sem í
 Drottinn Dæpa í fræ þessu. Já, Andíð seigir, að þeir
 þóji af þeirra Erfið, en þeirra Verk fylgja þeim eftir.

Eru þá eigi allir sælið sem kalladit eru so, þá þeir eru
 daudir?

Nei. Spel. B. 3. 1. Sælið Riðtllætra eru í Guds
 Hendi, og eingið Vilna snertir þær.

Hverna blíoodar Riðurlagid af Róðir vor?

Þvið þitt er Riðid, Matturinn og
 Þiðrdinn, að Enliðfu, Amen.

Hvar fyrir minni þú biðandi Sæla þessara Blata síð-
 ast í Bænni?

Begna þess, að það er fröfugt Meda til Uppor-
 vunar í Erðni og Boninni um Bænheyrsluna, að
 minnast æ Guds Ríki, Magt og Þiðrd.

Hvað merkt það Orð: Amen, sem seinast er til lagt?

Þetta

Þetta okunna Ord mekkir Jaa, vissulega, sann-
lega; það skal verða.

Þá Madur þa að vera viss um, að hann verði bættur,
og öðlist það sem hann bidur um?

Jaa, því Gud hefi befallað að bidda, og lagt Befal-
ningum sínum fyrirheftid til, so það skal stíga að hann skal
bættur og sfs. Amen, Amen, þetta skal þér allt viss-
ulega gífast. Eijka so verðum vier vissir gjörðir þar
um af fyrirboon Christi, Heilags Anda, og allrar
Christilegrar Kyrkju.

Luc. 11. 9. Þú biddur, og mun þú þess gífast, og leidd að,
og mun þú þess gífast, leidd að, og mun þú þess gífast
lofid verða. Psal. 50. 14. Ef. 65. 24. Joh. 16. 24.

En stídur það þa alltið?

Jaa, nema Madur biddi í moori Guds Billa, edr
um það sem hann stíga of ei þienanlegt; þa veitir hann
of ei eigi það sama, heldur annað betra í þess Stad.

1. Joh. 5. 14. Það er su Dórfung sem vier höfum til
hans, að ef vier þú þess höfum Ef þess þess þess, þa
þess hann of. 2. Cor. 12. 8. 9.

Þess Gud þa þess þess þess þess þess?

Stundum, en eigi aðallt; því þa hann vill að vier
iddum of í stadfastri Tru, Bon og Þess þess, þa
þess hann þess þess undan um Stundar þess,
og lætur hana koma í riðtann Þess. Sica Hab.
2. 3. 2. Pet. 3. 9.

Þess þess nu þess: Þess að að koma þess til þess
að bidda þess þess?

Guds Skipan og fyrir heit, þess þess eigi þess
og þess þess þess þess þess þess af þess þess
þess so og að þess þess þess, og Gud verða
þess þess

Þirkadur og lofadur fyrir Bænheyrsluna.

Ut af Skjrnar Sacramentinu.

Þvad er eitt Sacrament?

Þader fierdeilis heilög Handtiering (heilagt Verð og heilög Þíoenusta) innsett af Gudi, i hverri hafi med synilegum Medölum framþiðdur, veitir og stadfestir sína ofsynilegu Náð og himnesk Giæði.

Þvad mörg voru Sacramentia i Gamla Testamentinu?

Tvo; Umrifurninn og Þæsta-Lambid.

† Þvad stilar þu fyrir Umrifurnina?

Gud skipaði Abraham, að allt Karifyns af háls Sæði skuldi endilega umrifierast eftir Fæðinguna, og meðt. fast med þvi móoti i Sattmála við Gud. Þo reisdu Gyðingarnir sig rænglega uppæ Umrifurn þeirra i Holldinu, þar þeir voru eigi að Híartanu umr. Kornir i Andanum. 1. Mos. 17. 1. 9. etc. Rom. 2. 28. 29. Jer. 9. 26.

† Þvad stilar þu fyrir Þæsta-Lambid?

Þæsta-Lambid var tilsett af Gudi að Dogum Mosís, til Minis um Utleidslu Israels Fólks af Egyptalandi; med þvi var og þeirra Tró stadfest um Messiam, sem koma ætti, hver ed mundi læta slætra fier eins og einu Lambi. 2. Mos. 12. 1. 10. 1. Cor. 5. 7. Ebr. 11. 28.

Ern mörg Sacrament i Nya Testamentinu?

3 Stadinn fyrir Umrifurnina og Þæsta-Lambid, þefur vor Drottinn JEsus innsett önnur tvo i þvi Nya Testamenti, sem er: Su heilaga Skjrn, og það heilaga Kvöldmæltiðdar Sacrament.

Ern

Erú allir kristnir skyldugir að tiðfa þau H. Sacrament?

Jæ, þeim býriar að þacka Gudi fyrir þóttuð
Náðar Náðol, og eingannvegin að forðna þau
nie fyrirlesti; Enn meiga þó eigi, æn sannar Jd-
runar og Erwar, hafa eitt fæðuslegt Traust á þeir-
ra Bröfun, eins og þeir fyrir hana einungis kofu
verða Sæluhoosþnit.

Hver Nismunur er að þessum tveimur Sacramentum?

3 Skiarnar Sacramentinu verður Manneskiaf,
so sem i gegnum einar Dyr, lætist inn i Guds Rorf-
in, og samteingd Guds Náðar og heilagra Sam-
fielagi: Enn fyrir verðuglega Bröfun Altaris
Sacramentisins stadfestist og styrkist hennar Sæl
i því gooda, sem áður var uppþriad.

Er þier margt að athuga um Skiarnar Sacramentid?

Þrennt, sem er: Hvað það er? Hvað gott Gud
veitir oss með því? Og hvar til það skyldar oss?

Hvað er Skiarnar Sacramentid?

Skjrninn er ekki einsamallt Vatn.. Les Fræðin.

Hvað er þun þa meira?

Hun er það Vatn, sem samann er reyrdt og etc.
Er þa margslags verulegt Esai i þeirri Heilögu Skirn?
Evensslags, nefnilega: Vatnid og Guds Ord,
samlagad Batninu.

Hvað fyrir Vatn er það?

Það er rétt nátturlegt og almennilegt Vatn.

Hvort er það Ord sem samlagad er Batninu?

Það er Jesu Ord: Matth 28. 19. Marc. 16. 15.
16. Farid ut og kénid öllum Ploodum,
og skjrid þær i Nafni Födur, og Sonar,

og Heilags Anda.

Hvad er Járhald þessara Orða?

Tvennslags; Sem er Skipan að skíra og læta sig skíra, so og líka Fyrirheitid um Sáluhjálpina handa þeim sem eru skírdir, og sannarlega trúa.

Hvernig er farid að skíra?

Máni er diift í Vatn, eda þvi er auð yfir haf; í Mafni Guds Födur, Sonar, og Heilags Anda.

† Hvar fyrir nefnist þeirrar Heilogu Preðingar Mafa við Skírnina?

Það hefur Christus so skipað, til þess, að aavísa þar með, að sá skírdi kienst þá í næfæmt Samfæmi, og Sameining við Gud, hefir þonum til, og er teiknadur með hanns Mafni.

† Hver æ so að skírast?

Allar Þjóðir (so hefur Christus skipað í Jhsætningar Ordunum) og líka Ungbörninn; Það er, allir Mennt að einum fræfæmum, sem vilja kómast inn í Guds Bosn, og verða Sáluhólpnir.

Hver mæ skíra?

Þá Maudsyn krefur, mæ það gíra hver Christinn Madur, enn reglulega verður Skírnin framinn og veitt af Guds Plenum, sem eru Verksioðnar Mæ yfir Guds Leynardoomum. 1. Cor. 4. 1.

Hvad Gagn og Rpsemd er að Skírnin?

Það hun verkar og fræfæmir í oss Fyrirgiefning Sýndanna, fræfæ oss fræ Daudanum og Dofnum etc. (Les 2. Spurn: í Sac. Sk. Þ. 13)

Hver er Reining þessara Orða?

Þessi: Að Skírnin gírir oss rósafaldt Gagn; fyrst fríar hun oss fræ miklu Illu, þá næst veitir hun

hún ofi ástíð Gott.

Hvert er fírbæilis það Jörða Jla sem Skirninn frelsar ofi frá?

Syndin, frá hverri hún frelsar ofi; Það er, að fútt verður giesid bædi Sekt og Straff Uppruna Syndarinnar og þeirrar Gíranlegu, einig Magt og Vfiræad Syndarinnar verða nidurdempud, fyrir Christi Kraft, i þeim sem skjerdur er, jafnvel þó Syndarinnar Root tafist eigi burtu til fulls.

Rom. 6. 4. Þvi erum vier og einig með þónum GRest radir, fyrir Skirnina i Daudann, uppa það, að lifa sem Christur er uppvakið frá Daudum, fyrir Dírd God- urþns, lifa so skulum vier ganga i einu Níla Lífserui.

Hvab er það áháb illa, sem Skirninn frelsar ofi frá?

Daudinn, þvi allar Þíanningar, og sá síðarsti Bidskilnadur hladað frá þessu Líf, er þeim, sem eru skjerdir og trvadir Christur Menn; ecki nockurt Straff edur Skadi, heildur Abati, blessadur Krost, og einn Saakuhíalplegur Heumflutningur og Inn- gangur i það eilífa Líf, þar sá andlegi og eilífi Daudi hefur tapad allri sinni Magt yfir þeim.

1. Cor 15. 55. og 57. Daudi! Hvar er þín GModdur? Helvísti! Hvar er þinn SGaur? Gudi fíu Þackir, sem ofi hefur Sigurinn gefid fyrir Drottinn þórn Jesum Christum.

Hvab er það Þridia Jla sem Skirninn frelsar ofi frá?

Diesfullinn, hver ed tapar sinni Makt á þeim sem fyrir Skirnina eru komnir frá Mörkrum til Ljóssins, og frá Andfótans Balldi til Guds. Post. Gíorn. B. 26. 18. Col. 1. 13.

Þesur Christur ecki frelsad ofi frá Syndinni, Daudann og Döflum: Hvernig tileinkast þa Skirninni

ad þun hafi frelsað oss frá þessu ?

Begna þess, Skirninn er það Medal, fyrir hvort þú ert kominn í Samfélag með Christo og niðurt um hans Belgjörðninga. Rom. 6. 3. 4.

Gal. 3. 27. So margir af þú, sem eruð skirðir upp á Christum, þú hefur hlæðst Christo.

Hvað Gott rættvegar Skirninn oss í Stöðina þess Jóns sem þú frelsar oss frá ?

Ellist Þú og Sálhjálp, sem eigi kann annað enn fylgjast með Fyrirgjörning Sýndanna, þú þess sem skirðir eru og trúa.

Marc. 16. 16. Hver þú trúa og verður skirður, þú skal hoolpinn verða, en hver eigi trúa, þú skal fordæmast.

Þú hverju er Sálhjálpinn innfallinn ?

Þú þú að sameinast við Gud, og niðurt Guds, þú hann er sá æðsti Góði, og svo verulega Sæla. Joh. 17. 21. 27.

Verða þú allir Sálhólpnir sem eru skirðir ?

Nei, ekki allir, heldur þeir skirðir sem trúa, þú Christur segir, að hver sem ekki trúa, skuli verða fordæmdur, jafnvel þó hann sé skirður.

Er það þú mögulegt að Smábörninn hafi Trúna ?

Já, þú þú geta tekið á móti Berkan heilags Andas, jafnvel þó þú vitist og fornemist eigi

Luc. 1. 25. Þegar í Mörkvidi mun þú uppsýstur verða af Heilagum Andas. Psal. 22. 10. 11. Psal. 8. 3. Matth. 18. 6. Cap. 19. 14.

† Fordæmst þú Ungbörn sem deya ædur en þú hliota Skirna ?

Eingraðvegið, þú þú forakta eigi, heldur missa þú Medal Mæðarinnar, sem Gud hefur að sönu bundið oss við, enn eigi skaðfarna sig, þú líka gætt

ur hann gjörðt ein Sæluhóspinn æn Skírnar.

Matth. 18. 14. So er Eigi Vilie Þúdur yðar sem æðmunnur er, að eða af þessum Smánu tapist.

Med því það er so stórt og mikilsverðt hlutur að fella Með frá Syndinni Daudanum og Döflinum, og gífa þeim það eilífa líf; Seig mætt þa: Hvernig fann þa tæð að framfæra so veglega hluti?

Varðid mætt eða slíks orka, heildur, etc. (Les Fr.)

Því kallast Skírnin Endursæðingar-Þaug?

Því að Skírnin er Endursæðingar Meðal hía þeim Ungu, eins og Dæðid hía þeim Gómlu.

Eð hvar sýrir kallast Skírnin: Ein Þaug, eður Þatn-Þaug í Ordinu?

Það er talad í Eftirlýking; Því so sem nýsæðð Børn verða laugud og þveigin af líkamlegum Saurendum, so verður Sælin með Skírnar Þaugun þveigin og hreinsud af viðbóðslegum Syndarinar Saurindum. 1. Pet. 3. 21. Skírnin er eða Blót-tætt Hóldsins Saurugleika, heildur Sættmáli goðdrar Samvitstu við Gud.

Því kallast Skírnin í þessum Ordum; Eð Sættmáli?

Af því í henni framsetiast Spursmál nokkur, og verður innginginn einn víss Sættmáli, þegar Gud gjörir Þoford við Manninn, og Madurinn gjörir ástur æðmótt Þoford við Gud.

Hverju Góðu losar Gud Manninn í þessum Skírnar Sættmáli?

Allum þeim mikilsverðu hlutum, sem vier hófum ædur heyrð, sem er: Friðan frá Syndinni, Daudanum og Döflinum; eð hlutskipti í eilífu lífi, eður Barna-Ríetti og Arstoku í Guds Ríki.

Hverju Góðu losar Madur þa Gudi ástur æðmótt í

Skiðrnar Sættmálanum?

Þessu; Ad hann vilie afneita, afseigia, og í móot-
standa Döfslinum, og öllum hans Verfum; Sem
er: Þrældoomur Syndariðnar, og öllu hans At-
hæfi, nefnilega: Hoffragt þessa Heims; so og, ad
hann vilie trúa æ Gud Födur, Son og Heil. Andi.
Er það mögulegt ad halda þessa Sættmála goðdrat
Samvitiu?

Jæ fyrir Guds Ræd er það mögulegt fyrir þa
troudu, sem vaka, bidia og stríða daglega æ móoti
Döfslinum og hans Athæfi.

Phil. 4. 13. Eg þörma alla Gluti fyrir þu, sem
mig máttugan gíörir, sem er Christur.

En hvaða þau troudu Guds Börn eigi öflega af
Dreifileika?

Jæ, því miður! Þo falla þau eigi þar fyrir út
Rædar Sættmálanum við Gud. Rom. 8. 1.

Hvernig stíður það þa, ad Rædurinn fellur frá sínum
Skiðrnar Sættmála?

Það kann ad fíe, annaðhvort:

1.) Med þeim Hætti sem lírtid ber æ, og eigi for-
merkist, med Andvaraleysi, þegar Skiðrnar Sætt-
málin er eigi alltid hafður fyrir Augum síer, eftir
þvi sem Arinn fíolga, Rædar-Verfunum heilags.
Anda er móotstadið, sonn Bænækni og riett Yfir-
vegan Guds Orða forsoomast, og þa Rædur gíef-
ur tapt ad vera athugasamur um sitt Híarta, og
hættir æ því, ad stríða við þa andlegu Ovini, og
Síðislagid verdr so síðan hvað af hveriu eftir Ber-
alldarinn er Hættalagi Berallblegt, Hiegoomlegt,
Dandlegt og Holdlegt, hvar til Foreldrarinn eru
almæni.

almenilega, og þad oft med stoorri Afstandan, hin stærsta Orðsof. Ebr. 3. 12. 14. Rom. 12. 2. 1. Joh. 2. 15. 27. Jac. 1. 27. Cap. 4. 4. Ellegar:

2.) Þad skiedur, so meir ber aa, edur meir estirtak anlega, þa Madurinn fellur i opinberar og urvortis drottandi Syndir. Juvilians, og i Skalkapor. Eph. 4. 29. 30. Ef. 3. 16. og so framv.

Pegar einhver hefur nu so med Horkuleysi eðr Jlgvenis Syndum rofid sin Skjennar Svattmála: Er þa eingar Raðar framar að vænta fyrir þan?

Jro, aa medan enn er Kostur aa að yðrast, med því Gud aa Raðarinnar Tjima kallar alla Syn- duga til Yfirbootar. Jer. 3. 1. 6. 7. Ef. 55. 6. 7. Ezech. 33. 11. 2. Pet. 3. 9.

Skal sœ þa skjraft appaa niſt sem vill umvenda sier?

Nej, aungvaasveiginn, því sœ Skilmáli sem rofin var aa Mannsins Siðu, stendur enn þa orastadur aa Guds Siðu, og hanns Trygd verður eðfi að eingu fyrir Mannanna Bantriv. Rom. 3. 3.

Hvad er þa su umvendan, fyrir hveria eða Syndari kiemst astur aa nij i Guds Rað og Svattmála goodrar Samvitku?

Að yðrast eða umvendast, er að kunnast i Hiarta sinu við sínar Syndir, sem Madur drijgt hefur, og alla Banart sínar Syndumspilltu Mætturu, læta þær ganga sier til Hiarta, brellast af þeim, og hata þær, og að hafa innilega Estirlængan estur Guds Rað i Christo, og setia sier alvarlega i Siðni að betra sinn Lifnad.

Hversu margslags Umvendun eða Yðrun er til?

Evenslags, þeirra Follru, og hinna er Standa.

Hvad er Þóran þeirra Follru !

Þegar su Manneskja sem fræa Guds Ræd er fallinn, og i Syndinni er daud, verður fyrir Guds Kraft astur uppvakinn til þess andlega Lífisins fyrir Tröna, forlífud við Gud, og þannig öldungis umvendum og umbreitt.

2. Tim. 2. 25. 26. Og straffid þa sem Þrælættir eru, ef að Gud gleði þeim einhveru Eini Þeirboot, Sæuletaka að vidurliða, og Endurbúttar verda ut Döfalsins Enoru, af þeirri þeir fængadir eru eftir hafs Viliá.

Jer. 3. 1. 5. 7. Eph. 2. 4. 5. Post. Giarn. 26. 18.

Hvad er Þóran þeirra sem standa ?

Þa þeir tröndu bera daglegt Angur fyrir þeirra umlidnu Syndir, og en þa vidlodandi Avirdingar, bidia Gud Fyrirgiesningar að þeim i Jesu Nasni, og einsetia sier að beyða allar vondar Gyndir.

Gal. 5. 24. Þeir sem Christo Tilhefja, þeir Róssfesta sitt Hóld með þess Gyndum og Tilhæringum.

2. Cor. 7. 1. 1. Joh. 3. 3.

Eiga Men endilega að vita þessa Miskun ?

Jaa, til að burtedrijsa Andvaralepsid fræa Heimsins Børnum, sem meina, að þau ydrift og umvendir sier daglega, sierdeilis þegar þau ganga til Skrifsta, þa þau sieu enn þa andlega daud, og ein Hugfotsins edur Hiartans Lagfæringar, og hafi eigi lagt rieltann Grundvöll til Þróunarinnar fræa dauðum Verfum. Ebr. 6. 1.

Hversu margir eru Partar sañrar Þróunar ?

Þeir, sem er, først Angur og Fregi fyrir Syndirnar, þar nærst, Trölinn að Drottinn Jesum, hverrar

rar Aðsøtur að er su nija Sliðni.

Sietur Madurinn eigi smáð æ, og huggað sig við Jesum Christum, nema hann fíni aður spæri til Angurs fyrir Syndirnar?

Nei, su Trú sem skal henda Christum, hliutur að uppvækjaft með því, að vier finnum til vors synðuga Symbarhags, því annars erum vier einir af þeim, sem meina þeir síu hraustir og heilbrigðir, er eigi þurfi Lækingar við. Matth. 9. 12.

Þvad er sáharlegt Angur og Trégi fyrir Syndirnar?

Andleg Særing og Hrelling sem sundurkreitur Hiartad, og lætur því so sem svijda, Já, kreististundum Trar og Græt ut af Syndarans Augum.

2. Cor. 9. 10. En Hægd, sem er af Guði, verkar Þúran Trí Hælspræðis, þvers eingaþ þdrar, en þessa þeim Hægd verkar Daða. Matth. 26. 75.

Þvad floort æ soddan Angur og Trégi að vera?

Guð sialfur hittir þann rietta Mæta, estir sier þvers Syndara andlegu og nætturlegu Tilstandi; enn að minsta Kosti hliutur það alvarlega að hrella oss, að hófum með Syndunum tapað Guðs Náð, og so eigum vier að vera hræddir við Syndina, sem sialfann Dofusinn, þvad sía er af Dæmi Davids í öllum hans Trunar Psalmum.

Þvar af æ að koma soddan Angur fyrir Syndirnar?

Ecki alleina af Kvijda fyrir Syndarinnar Straffi (því þa er það eins og Achabs Hæfni, 1. Kong. 3. 21. 27.) heldur sierdeilis af Hatel til sialfror Syndarinnar, og af Þfirvegan Guðs Elstu og Belgisörninga, þa Madur sier sít skilfílega Opæklæti, við so goodann og Vigðfuriskann Guð.

Þvad

Þvad er til Ræða, fyrir ein þræðaði og angræðaði
 Syndara, so að þaú kúni að ríetta við og falla
 eigi í Þróinglan?

Hann skal jæta sínar Syndir, og leita Guds
 Náðar í Christo, með Tronni.

† Fyrir hverjum æ Madur að jæta Syndir sínar?

Fyrst fyrir Gudi, sem alla hluti veit að sonnu, ein
 rotheimtir þó þviljka Audmýkt: Þar eftir fyrir sín-
 um Náunga, ef Madur hefur misgjörðir við hann;
 Hier til hlúdir og, að þeir, sem hafa sturlað Sofn-
 uðin mý opinberum Hneiglunum, forljfi sig við hann
 ástur æ mý með opinberri Medkíenningu; og að
 síðurstu skal Madur jæta sínar Syndir fyrir
 Sæluforgaranum.

Jac. 5. 19. Játi þú þor þú þu Syndir og
 bíð þú fyrir öðrum, það þú heilbrigðir verðir.

† Hverjar Syndir æ Madur að meðlíka?

Efti allar Þreífleikans Syndir, sem eru, þó mý-
 ur! fleiri ein vier síalsir afvitum, heldur þær sín þvilj-
 ga, naga, og orðlega gjöra Samvitfuna; þó æ ei
 að gjöraft hier af nokk? Þapíft Samvitfuna Krogan,
 so sem það þyni ei að fyrirgjefast, sín Madr í Kristad-
 íft efti um síer í Lagi; heldur stíedur söddann síer-
 deilis Medkíenning allina vegna sínar stóru Mý-
 sendar, þar ed Sæluforgarinn (þa Syndarinn
 so opnar fyrir Lönun sitt Hiarta, og so sem rothens
 síku Hiartalagi fyrir honum), fær Hentugleika til
 að koma hanns Samvitfuna til Híalspar, æ móoti
 söddann Syndum, með mýflu betri Undirviisan,
 Ráðlegging og Huggun; og æ Ríenifaditín þess-

ari heimuglegri Medfienningu einnig að leynd.

Psál. 32. 3. 4. 5. Þá eg villði hafa Þágab, þá urðu míná Bein Máttlaus, af míni daglegri Beinán. Því að þíin Hónd var Mátt sem Dag þung ofir mjer, so að míná Velsan upphorðaði, so sem að Sumar þornar, Sela. Þar forir Medfien eg þier mínar Söndir, og DReg Efti Dullur að míni Mjögjörning. Eg sagði: Jálta vil eg Drottini mínar Þirtroðslur, þá GÞirgass þu mjer þáð Þrisverfað mínar Söndar, Sela.

Hvæð hlýðir nú frammar til saðarlegrar Þirboðtar edur Þdrunar?

Sæ Annar Þartur Þdrunarinnar, og sæ sem mest riðdur að, er Trönn að Christum, hvæð umtædur er höndlad í Þridiu Greininni.

Seig þu mjer þá og so þier hvæð að þie Trönnar riðtt Verfaður og Adferð þíá einum Angurfullum Syndara?

Þegar einn fræðfallinn Syndari gornist að leita Guds Máðar, og komast aftir í síni Skjennar Sættmæla, þá finur hann eigi strax í sínu Hiarta Kraft þess fullkomna Athvarfs og Trönnadar. Trausts sem hann leitar til þíá Gudi, heilður birist Trönn þíá hönnu með Þvöngri og Þörsta, þáð er, Estirlaungun estir Christi Riðttlæti.

Hönnig fær hann þá fræðara Traust og Þörsung Trönnar?

Þegar hann biður og les með Estirlaungan, og ofirþegar Orð Evangelij, þá loðast hann og laðast til af Þesu Aftsemdar Þilbodi.

Matth. 11. 28. Komid til mín allir þier sem Erðidid, og Þluga erud Hladnir, eg vil Erðurnara odur.

Kann þá Sættmæli Skjennarinnar lista að koma þier til Suggunar

Huggunar og Ervarsstyrkingar einum Syndara?

Jæ, vissulega; Þvi þar ed Sættmælin af Guds Alfustendur oraskadur, þa standa og Ræddar Dyrnar opnar, sýrir þeim Syndara sem ydrast og leit- ar Ræddar; Jæ, Gud stendur allan Daginn með innbreidda Arma Elskuðar, til að taka æ móti og fadma að þer astur æ nij þa förtopuda Svni, sem koma heim astur til Bodur. Hrossins. Luc. 15. 20. Ef. 65. 1. Rom 2. 4. Cap. 5. 20 1. Tim. 2. 4.

Verdur Syndarlin þa endursæddi að nifu æ Tijma hafs Iðrunar, estir þad þan þesi tapad þeirri fyrstu Skjri- nar Ræd, sem þan endursæddi?

Jæ, sýr hver Umvendan frá dauðum Verfum og Afstandan að lifa í nijum Vsnadi, er ein nij Fæding. Er Skjrið þa eðl þad einasta Mædal Endursæðingar- inar?

Nei, Orðid þesur sama Kraft og Verkan.

1. Pet. 1. 23. So sem þeir, hverier endurbornir eru, eigi af forgeingilegu, heldur af oforgeinilegu Sædi, sem er af Orði Guds lifanda, þad æðnilega blifur.

Serg miet fráðveigis með Lutheri Ordum, þvad Skjrið merkir?

Hun merkir þad, að sæ hinn gamle Adam, etc.

! Þvad er sæ gamli Adam, eður gamli Mædur?

So kallast Banart þeirrar Syndum-spillru Nat- erturu, su Uppruna Synd sem í oss bjst, með sijnum syndsarnlegum Tilhneigingum og Vistingum, sem vier þesum alle í Arftekid estir Adam.

Eph. 4. 22. So Afleggid í fráð yður estir fyrri Breitni þið Gamla Mæðin.

Þvad æ að glora við þan gamla Mæðin?

Hann æ að deydast og þreklást; Þad er, undir þrycklast

Þvefjast með daglegri Yðran : Og, æ þad verðum
væ mintir með Skirninni, i hværi þeir yfiraukast
Batninu sem skirðir eru, edur þeir dijsast i þad,
estir Adferd þeirrar fyrstu Kyrku.

Hvad er sá Næ Naturi?

Þad sama sem su nija andlega Art og Nættura,
Sunnislag, Upplifing og Kraftur, sem giefast með
Enurfæringunni.

Hvernig æ þessi Næ Natur daglega ad framfoma æ
meir og meir, og upprissa i oss?

Þannveg, ad vier, fyrir Endurnijamina og hennar
Kraft, forum daglega varandi i því Goöda, og læts-
um nu Guds Mind og Christi Sinislag æ meir og
meir biriaast, og æ sannaast i voru Framferdi, hvar til
vor Skirni skuldar oss : So og einig eigum vier þar
um amintir ad vera, þaa vier siazum þa vera upps-
tekna astur ur Batninu, sem skirðir eru, (þar sem
so er farid ad skirra, estir Sid hinar fyrstu Christni)
og æ því hvers Christins Mañs Lijferni, ad vera
hans dagleg Skirnar Jðkun.

Eph. 4. 23. 24. Endurnijed yður i Anda yðvæs Hug-
stofs, og læðist þeim NJa Mañi, sem estir Gudi æ
skapadur i sañarlegu Riettlæti og Heilagleifa.

Hvar stadfestist frammar þessi Sañlæti um Depding
Adams og Christi nija Lijgun i þeim Skirdu Christnu?

St. Þæll seigir, Rom. 6. 4. Þvi erum vier og einig
með honum grestradit fyrir Skirnina i Daudan, uppæ
þad, ad lifa sem Christur æ uppvakið frá Daudum fyrir
Djæð Godursins, so skulum vier gænga i einu nifu Lijferni.
Hvad er skulda þeirra sem halda Børnum uðit Skirna?

1.) Ad þeir minnist syñs Skirnar Sattmæla,

og

og þrosfi sig, hversu þeir hafi hallðid hañ, og einset-
 ie sier að lagsæra það, sem í því er aðfætt orðid.

2.) Að þeir biðie hiartanlega fyrir þeim, sem þeir
 hallða undir Skjenn.

3.) Að þeir sjjdañ, estir því sem Þorð giorist, og
 þeir hafa Efni til, hialpi til að Barnid uppfoost-
 rist í Otta Guðs. Og þess vegna eiga rietskickaðir,
 og sañ Christnir Menñ þar til að urvelast.

Ut af Altarisins Sacramenti.

Er það margt, sem vita skal og athuga um þetta Hei-
 laga Sacrament?

Sierðeilis Fernt, sem er; hvað það er, hver það
 æ að bræfa, til hvers Gagns það er, og hvernig
 Maður æ sig til þess verduglega að bræfa.

Hvað er Sacramentum Altarisins, eður sú Heilaga
 Kvöldmæltid?

Sañarlegt Hold og Blood, vors HERRA JESU
 Christi, undir Braudi og Bim, insett af Christo
 sialsum, til þess, að Christnir Menñ skilðu eta og
 drekka það.

Hvar af veistu þetta?

Af Innsætningar Orðunum, sem lesa má hica
 Matthæum, Marcum, Lucam og St. Paulum,
 og hlioda soleidis: **ÞOR HERRA JESUS**
CHRISTUS, (og so framv.)

Hver þesur insett þa heilagu Kvöldmæltid?

Þor HERRA JESUS Christur, æ hvers Sañlel-
 ka og Almætti vor Træ æ í þessum Leinbardoomi
 að grundvallast.

† Hvernær insetti þañ þana?

Al þeir

A þeirri Nætt sem hann var forræðinn til Dæða ;
 og þar fyrir kallast hun su Heilaga Kvöldmæltíð.
 † Ríði nokkud að að vita þessa Tíðmans Kringsmæðu ?
 Já ; Því þar af stæðum vier vors Jesu Elsku
 ríka Ufhbyggju fyrir oss , að þó hann vissi sín Da-
 udans Angist væri stæð fyrir Gendi , var honum
 meir hugað um oss enn sjálfann sig.

Hvernig insetti hann þetta heilaga Sacramentum ?

Med fierdeilis Ordum og Afserd , bæði þá hann
 utdeildi Braudid og Bijnid.

Þvad giordi hann og sagði , þá hann utdeildi Braudid , edr
 þá þerra Part þessa Sacramentis ?

Hann toók Braudid , giordi Þackir , braut það , etc.

Þvad giordi hann og sagði , þá hann utdeildi Bijnid , edur
 þá seika Slut Sacramentisins ?

Hann toók Kaleikinn , edur Biskarinn , med Bijnid i ,
 og sagði : Drekkid allir hier af , þetta er , etc.

Til þvers skolluðs oss þessi Ord og Verk ?

Til að trúa Ordunum ; og gjöra esúir þeim.

Þvad margslags Slutir eru það þá sem vier truum að
 senu i Sacramentinu ?

Þvenusslags , aðrir Jærdnesskir , synilegir ; Og að-
 rit Himnesskir , osynilegir.

Hverier eru þeir Jærdnessku Slutir ?

Sannarlegt og nætturlegt Braud og Bijn.

Hverier eru þeir Himnessku Slutir ?

Jesu Christi sannarlegur Lífami og Blood , sam-
 einad við Braud og Bijn.

Gietur þu sied og fornumid það ?

Nei , hverki sie eg nje verð var við ginnad enn Br-
 aud og Bijn.

Erwir þu þa, að þar meðtakist eigi nokkur meira?

Eg trúi, að eg æfsamt Braudinu, meðtaki sann-
arlegann Ljfkama Christi, og æfsamt með Bijninu
Christisannarlegt Blood.

Hvað fremur þier til að trúa þvi?

Þessi Ord Christi: Takid og etid, þad er minn
Ljfkami. Item; Dreckid, þad er mitt Blood.

† Uþetta so að Niliast, að Braud og Bijn uúnbreitist
med Blesan;ni i Christi Hold og Blood?

Eingv.únbveigin; Braud og Bijn helldi síni Naa-
rturu samt, og eru þad þau voru fyrir, þvi estir Ble-
ss. minna fallar Paulus þad enn þaa Braud, og
Reynslann sýnir, að þad gietur frónað, so sem afnád
famað. 196; med þvi Sameininginn millum þess
Zardnesska og Himnesska varir eigi leingur, enn að
medann Sacramentid verður utdeilt og medtekid,
og maa þvi alldeilis einga Hicartro þafa að Lefsum
þeim, sem af þvi estir verða.

† Eiga þa Ordin so að Niliast: að þad brotna Braud og
utbellta Bijn he einasta Werking og Minis. Teika Christi
franda Ljfkama, og utbellta Bloods?

Nei, su Meinung fullnægir eigi helldur Fressarans
Ordum, sem eigi segja: þad MErtir, helldur: þad
ER minn Ljfkami, etc.

Hvernig er þad þaa Christi Ljfkami og Blood?

Það eiginlega Mæta til þess, maa hverki nie þa
vor holdleg Skinsfemi rañsaka; en estir þvi sem mere-
ka og æliska er af Ritningariñar Ordum, seigium
vies: Braud og Bijn i Altarisins Sacramenti er
Christi Ljfkami og Blood, fyrir eina dulda, enn þo

sañ

sanna og algjörða Sameining, Sameinging edur
Sameiti.

Hvar med stadfestum vier þessi Lærdoom?

Med St. Pauls Ordum. 1. Cor. 10. 25. Sá
blessaði Kaleikur hören vier blessum, er hafi eðli Sam-
tingu Christi Boods? og Braudid, heit vier brioðum,
er það eigi Sameining Christi Lífama?

† Verdur þá Hóld og Blood Jesu Christi að Fæða
þess Lífama?

Nei, Altarisins Sacrament er eigi insett til Bið-
hólds Lífamanum; heldur, so sem Braud og Vi-
in bressa og stirkia Lífama i krostugasta Mætti,
so er og Christi Lífama og Blood Fæða Særlarinn-
ar, er bressa hana og stirkia til þess andlega Lífins.

Handa hvern er su heilaga Krossdæltid insett?

Handa sáncristnum Mönnum, sem eru komnir so
til Bits og Ara, að þeir gieta proöf að sig síalfa; en
ei handa vitlausu Fólki, eðr ömindugum Börnum.

Eru þeir þá allir, sem hafa Bit og Ræn, hafi til að
nibota þeirrar Heilögu Krossdæltidar?

Nei, eftir Christi Insetningu hæfir eingum að eta
af þessu Braude og drecka af þessum Kaleik, nema
hans eigin Lærisveinum, það er, þeim sem yðrast,
tröva að hann, og breita eftir honum. En eingvan-
veigin eru þeir, sem ganga eins og hans Kross D-
vinnir, þar til hæfir. 1. Cor. 10. 1. Ei Fædd þeir i

sen Dæddid Kaleik Drottins og Disfæða Kaleik, þeir
gietid og Efti i sen, Plutalalarar ordid Matbords Drotts-
ins og Matbords Disfæðins.

Þesur þá sá Ögudlegi eingan Riect til Altarisins Sa-
cramentis edur Gagn af því?

Nei, öldungis ekki, so leingi hañ heildið æfram iðij-
nu Þdrunarleysi, og tekur ei Siñaskipti: Þvi so sem
sæ sem er nátturlega dauður, kan ekki ad eta náttu-
rlega Fædu: so kann og eigi þeim, sem er andlega
dauður, það er, Þdrunarlaus, (hver ed kallast lif-
andi dauður) ad verða til Nota su Fæða, sem er
andleg; því það verði ad vera andlegt Líf, sem með
andlegri Fædu skal styrkiast.

† En kúna ekki þeir Ogudlegu ad uppvækjast og verða
stærri af því þeir sœ Sacramentid, so ad þess vegna
eigi ad medtaka þa þar til?

Nei, því Sacramentum Altarisins er eitt Stad-
festingar Sacrament; Þar fyrir eiga þeir fyrir
Nad Guds ad vera aður bróttir ad umvenda sier
af Hiarta, annars verða þeir verri og eigi betri þar
af, því Náðar Medölin gagna eigi þo þau sien br-
ukud, heildur gagna þau fyrir það, þar þau eru ve-
rdugleglega brókud, og eftir riettri Reglu.

1. Cor. 11. 17. Þier komid eigi til samans með betri
Vijsu, heildur með verri Vijsu. Og 30. W. Þvrit
Það eru so margir Þjofir og veikir yðar æ milli, og
þeir margir sem sofvadir eru.

Þvi ganga þa margir til Guds Bords sem ekki ottast
Gud?

Alf því þeir aðadhyvert eigi þekja Guds Vilja, og
þess vegna ætla þeir ad leita sier Huggunar með
Sacramentinu: En þo raנגlega, meinandi ad
Nadur muni vera forliktur við Gud [ef hañ er til
Sacramentis], en þo hann sie Guds Dóinn i Hia-
rtanu og giori einasta Stundar Frid við hañ ut-
vortis um nokkra Daga, liggiandi i síjnum fyrri
Synnum

Syndum þar a estir þa Færi sell. Ellegar þeir gænga til Guds Bords af því þeir skamast sjín að forsooma það frammar en aðrir þeirra Næbwar giora.

† Því er þeim þa leist að gænga til Guds Bords, sem ekki oftast Gud?

Af því að Madur gietur eigi sied inn i Hiartad að þeim, og af Ríerleika væntir, að þeir muni lagfæra, eins og þeir losa þa munalega að verða skuli.

† Nu þótt Madur kúni ekki uti að lykta Græsnara frá Sacramentinu, þa hæði þó, að þeir skyldu uti lykta frá Heilagra Samnepti, sem aðaðhvort eru miosg fæstroðir, eða lifa i opiðberum Hóldfins Verkum:

Satt er það, þegar þeirra Blindni og Færæði, Vífðrepstapur og Zdrunarleysi er með vissum Rokum augloost orðid, þa eiga þeir og so að uti lykta og af-sniðast, sem for-rotuðir Límir, so að eigi verði Helgidoom fyrir Hundu kastad.

Matth. 18. 15. 18. En ef Brooð: þín bristur við þig, far þu, og straffa hann að millum þínn og hans eins samans, ef hann heyrir þig, þa hefur þu þín Brooð: nánd. En ef hann heyrir þig eigi, þa tak Eín eða Tvo til þínn, so að i Múni Tv-eggja eða Priggja Vitna standi að Nælesni; en ef hann heyrir eigi þeim, þa stig þao Samfunduðe. En ef hann heyrir eigi Samfunduðe, þa Húð hann sem aðað Hvíðingia og Dóðheimtamað. Samlega segi eg þú: Hvoð hefst hie bindid að Jorðu, skal að Himnum buadid vera, og hvoð hefst hie leyst að Jorðu, skal leyst vera að Himni.

† Því kallast þetta Sacrament Communio, eða Samneiti, og þeir sem það medtaka, Communicantes (Sam-neptendur)?

Það merkir bæði þa Sameining sem þeir Tródu hafa með Christo, þeirra Jofdi, og so það

broodurlega Ríærleifans Samnepti, er þeir, so sem eins Lískama Linnir, hafa inbýrdis sinn að milli, hvert að þeir einnig iöta og stadfesta, með því að þeir æfamt hver með öðrum bræfa Sacramentid, og gíefa sig ei æn Naufsonia allra síðst af Drambseni burt frá þessu opinbera og sameiginlega Samnepti Sacramentisins, til þess heimuglegrar Medtefningar.

Joh. 6. 56. Hver þak etur mitt Blóð og dregur mitt Blóð, sá Blífur Í Mier og ESI J Dnum.

1. Cor. 10. 17. Það er ESI Bland. so erum vier margir ESI Líkami, með því að vier verðum Allir eins Brands Blut-takarar.

Það skodar oss þannig að hafa etid og drúfid?

Það verðsfa mier þessi Ordið: Sem fyrir yður gíeffst, og s. fr. Les Fræðum.

Hefur nú sá Truadi ekki Syndanna Þyrirgíefning, Lífid og Sælubicalypna aður en hann geingir til Guds Bords?

Já, enn í því Heilaga Sacramenti gíeffst honum það með Öbrigdulum Þanti þar uppa, sem er sá Líkami og Blóð, fyrir hvert Syndið er forlíkut, einnig Líf og Sælubicalp útvegud; því segir Christus: Það Er Míð Líkami, Sem fyrir yður Verður Gíeffið: Ítem: Það Er Mitt Blóð, Sem úthellist fyrir yður, til Syndanna Þyrirgíefningar.

† Það fyrir Líf og Sælubicalp aðlast þeir Truadu í Sacramentinu?

Ei alleina Fullvissu um það eyllisa Líf, heildur og þrostuáa Efling þess andlega Lífs, sem byriadist í þeim í Endursæðingunni, til enn þa stærri Truvar.

Þenn.

Bonar, Ríerleika, Þolinmæði, Audmýktar, Bæn-
ar, og allra Aðarta Andans af Jesu Kollungu.

Joh. 6. 54. 56. Hver þan etur mitt Hold og dreckur
mitt Blood, þa þessur Elífi 23, og eg mun uppveita
þan ætíð Degi. Því mitt Hold er sá Rada, og mitt
Blood er sáur Drottur. Hver þan etur mitt Hold og
dreckur mitt Blood, þa blífur í míer og Egi í honum.

Hvernig sá líkamleg Berging að framlýðma þó
mílla Gluti?

Berging Brauds og Vínis framkvæmir það í
aungvann Mæta, og so ft.

Það er það þa sem allra mest ærissur við Bróla
þessarar heiloga Krossdæltíðar?

Það er (sem Lutherus réttilega segir), Tróinn að
þessum Ordum: *Þú ert þú*; edur að ein sann-
drandi Sál með Eftirlaunganarsömu Trónd-
ar Trausti, tekur að síer og tilseinkar síer síerdeilis
Christi Fullnægju Giord.

Til hvers skal ein Christin Radur síerdeilis bróla
þessa Krossdæltíð, edur í hverri Meining?

Christur segir: Luc. 22. 19. Þorid þetta í mína
Meining. Og St. Paulus 1. Cor. 11. 19. So oft sem
þiér bergid af þessu Brandi, og dreckid af þessum Kaleik,
skalud þiér Kúngjóra Danda Drottins þar til þan tiemi.

† Það er það að minnst Christu, og kúngjóra þans
Danda?

Það er, með Gudræðilegri Kostgæfni að yfirve-
ga alla Christi Þicaning, Krossfesting, Danda, og
það sem þar að hniigur; Að allta það, sem það
einasta fullkomna Forlíkunar Öffur fyrir sínar
Syndir, og styrkia sig þar við krossuglega í Tróni;
Að yfirvega so í sínu Þiarta þann Dæmlega Jesu

su Christi Ríærleika, i því, að hann leid þvílíkaf
 Kvalir vegna vor, að Sælinn upptendrist með
 brennandi Ríærleika til hans aptur ær mooti, inni-
 lega fagni og gledie sig í sínum Frelsara, hiartanle-
 ga þakki honum, lofi, þreifi og vegsami hann, semur
 leidis, fyrir hans Líkama og Bloods lífsgandi Kr-
 ast, andsyni í Berki og Sárleika, að siet þyfi nokk-
 ud til alls þessa koma, af Þacklætis-fullu Hiarta og
 Sælu, með niðri og alvarlegri Kostgjæfni til hei-
 lags Tránsferdis, og, eftir Dæmi þess Krossfesta,
 því siðalfoðlinglegri Polinnmæði í Þíðningunum.
 Því eigum vier að þeintia um hans Danda og hann að
 lúngjora?

So vier lærum að trúa, að eingið Skieyna kuni
 að hafa Fullnægiu g'örðt fyrir vorar Syndir, utaf
 alleina Christur, sannur Gud og Madur, og að vier
 lærum að skelfast af vorum Syndum, og athug-
 uir hvað stórar þær eru; og að vier skulum gledia
 og hugga oss alleina í honum, og við hann, og verða
 so Sælu:hóðspnir fyrir þessa sömu Trú.

Hvad oft skal Madur ganga til Drottins Kvöldmaal-
 tíðar?

Um það hefur Christur eingann vissan Tijma sett,
 so það stendur í Siðalfræði þeirra Tróudu, að
 hitta ær þá riettu Tijd; En að það eigi oft að skie, er
 audræddid af þeim Ordum, 1. Cor. 11. 16. SO
 OFT sem þier etid af þessu Braudi, etc.

Hvad ær að æminna og upphoetia hvern Christlík til
 að medtaka oft Kvöldmaaltíðar Sacramentid?

Uf Guds Alfú ær Máðinn til þess að knija, bæði
 Chri

Christi Befalning, og líjka hanss Sjárlícheit; Þar nærst, af Mannsins Alfú, skal Manninn þar til kúja hans eigin Nýd sem æ honum liggur, vegna hverrar söddann Tilbód, Tilladan og Lofan skiedur.

Þvad æ Madur að gíora til, þa hann káñ eigi að fíña til söddann Nýdar, ellegar nokkurs Svungurs og Þorsta estir Sacramentinu?

Honum verður ekki lagt betra Ráð, en hann þrófi sjálfann sig, og gíati að, hvert hann hafi eigi en nú Holld og Blood, og trúi þó Ritningunni, hvad hun segir þar um, Gal. 5. 17. Rom. 8. 8.

† En ef ein Christinn Madi væri so sladdur, að hann seingji eigi niðertíð það heilaga Sacramentum, so sem æ laangri Reiso, ed: i Landi nokkru meðal Heidingia?

Þegar söddann Naudsyn fellur uppá, káñ Madur að hafa sama Styrk og Kraft af þeirri andlegri Nautn og Dryckian, sem skiedr með Muñi Ervarinnar. Erv þu, segir Augustinus, so hefur þu etíð.

† Er það þa annars Synd að hallda sér leingi frá því Heilaga Kvöldmæltíðar Sacramenti, þegar það káñ að fást?

Já hefst þegar það skiedr af því, að Márdinn er foróftud, edur af Andvaraleysi, Forsómun, andlegu Dranbi, edur þessháttar, þa er það eitt af þeim stærstu Syndum og Óþaklæti við þann mikla Hofund og æstírdlega Frelsara, sem so utþrickilega og goodfúslega segir: Gíorid það i míjna Minning.

En gylvir það þa eins, hvernig það skiedar, þegar það skiedur oft og estir því sem Dáni er til?

Nei; því so sem það er illa gíordr, að hallda sig þar með Jafnadi frá; So er það laingtum verru, að

geanga til þess Overdugur og Otisreiddur, siet til þess stærri Fordæmingar. 2. Cor. 11. 27. 29.

Þvad skal Þadur þa giera, so ad þaā kuni ad ufsifpa
soddañ Ofarir?

Þa Þadur hefur fyrst hiartanlega bedid um H. Anda Adstod til so heilags og halsleis Berks, at Þadur adur en þaā geingur til Altaris, naefvæmlega og alvarlega ad proofa siaklsann sig, eftir St. Pauls Ordum. 1. Cor. 11. 29. Hver Þadur Þrooffi Sjá Sjalsur, og en so af þessu Brandi, og drecti so af þessum Kaleit.

Hvern er hier sagt ad Þadur eigi ad proofa?

Efti adra Menn, heildur siaklsann sig.

Þvad er ad proofa siaklsann sig?

Þad er ad taka siina Þanka fræi ollum añarligum Umhugsunum, til þess i Kirrd og Spekt, med Væri og Þirvogan, ad geanga riect in i sitt eigid Hiarta; naefvæmlega, og so sem fyrir Guds Augli, ad ransaka hvernig stendst at fyrir Sælu sinni, og hvernig hartad sie ollu siinu Þisferni og Christiñdorni, in vortis og utvortis, alleing eftir Guds Ordi, Logmaalinu og Evangelio. I þessari Þroofan siakls siins at Þadur vel ad taka siet vara fyrir þeirri so iksamlegu Elstu til siakls siins, sem audvelldega, can vissra Raka, hneigist til ad dæma, ad noog siñd siñi Sælu vel: Þat at moot eiga þær frelstudu og angreadu Sælu eins vel ad taka siet Vara fyrir ollu Þþerfu Angistar Þyli, sem at aungvum Fæti stendur: Þvi Holldid gietur med Þantru, allt eins komid sijunum Þrogdum vid i þvi, sem i Andvara-löna. 1. Cor. 3. 18. Psal. 139. 23. 24.

Hveria hluti ær Madur fjerðeilis að prófa?

Þessa þrját hluti: Angur og Trega fyrir Syn-
dirnar, Trwina ær Jesum Christum, og þann nja
Afsetningu edur Afform til þess Goða.

† Hvernig prófar Madur sitt Angur og Trega?

1.) A Madur að prófa sig eftir þeim Tíu Guds
Bodordum í þeirra andlegum Skilningi, hvert hann
þekki réttilega Uppruna Syndina, ær samt sínum
gjörningum Syndum, og hversu viðbroðslegar
þær sœu? 2.) A Madur að rannsaka allann sinn
Christindoom; Hvernig hans Trw sœ hættad, hv-
ad hann hafi gjörðt og ogjörðt lætid, í sínum Þaun-
tum og Synndum, til Orða og Verka, í Skýldu
sinni við Gud, sœlsfann sig og Náungan, í sínum
Bænum og Yfirvegan Guds Orða. Hann skal rans-
saka sína Arðefni og Kostgjæfni, hversu hann hefur
stadd sig í því daglega Stríði, við þa andlegu Döl-
ni, einkum við þær Synðir, sem Nátturan, Bæn-
in, Eijfernislagid edur Hentugleikin plaga mest að
locka oss til. Hann skal rannsaka sína Framfar, hvert
honom fer fram edur aftur í því Goða. 3.) A
Madur að þenkja um hvert hann imlega feili sœr og
Kæmist sínn, fyrir sínar Avirðingar, sem hann sœtur
sig í, a moorti Gudi, sem so er goði, og veit þær vissu-
lega enn fleiri, enn vier verðum varir við sœlsfir.
4.) Skal Madur hiartanlega prófa, hvert hann
hatar allar Synðir? Er vingiarnlega forliktur við
sinn Náunaga? Og hvert hann hagar sœr so að öllu
við hann, sem hann er skýldugur til?

† Hvernig ær Madur að prófa sína Trw?

Madur

Maður skal gjæta að, hvert hann hefur Þeckingu að Gudi, so sem hann þarf með, og að hans Betu, Vilja og Velgjörningum, sérdeilis að Christo, og Endurlausninni, fyrir hann; Ítem, þeirri Heilögu Kvöldmáltíð? Hvert hann hafi gífsið Heilögum Anda Róm, so þesse Þecking sie eigi alleina í Heilögunum, heldur og lífa lifandi og fróftug í Hiartanu? Hvert Maður er so sannfærdur af Gudi, að hann samþykkir Guds Orð? Hvert hann hefur sannarlegt Hwngur og Laungun eftir Guds Náð í Christo, og hiartanlegt Erwartraust til þeirrar Fullnæðu, sem Christur gjörði fyrir oss? Hvert hann leitast þá allrar sínar Sálubíalspar alleina í Jesu Christu Bloði? Hvert Erwin þannig er ekki dauð, söst og siálfsmíðud Erw, heldur sönn og lifandi, sem umbreitir Hiartanu?

2. Cor. 13. 5. Meynid yður siálfa hvert þiér erud í Erwái. Meynid yður siálfið, eða þeki þiér ekki siálfa yður, það Jesus Christus er í yður? Nema það sie, að þiér siend Oduganlegir.

† En ef Maður fær eigi fyrir andlegri Sorg og hordum Greiðingum fundid og orðid aðstynia um sína,

Erw; Hvað skal þá tilgjöra?

Þá skal Maður leita eftir Erwarinnar obrígdanlegum Ríeniteiknum, heðar Aðerti og Verkan, sem vitna líka um heðar Sálteika, að hun sie þar víst.

† Hviljst er þessi Aðertur og Verkan?

Sat víssasti og obrígdanlegasti Aðertur Erwarinnar er hiartanlegt Hafur og Ríðbúodur að öllum Syndum, sérdeilis sínum eigin vöndum Tilhneigingu.

ingum, so og Flærdarlaus Elfska til Guds og Ná-
ungans, allrahelldst til Guds Barna.

† Hvernig æ Madur að proösa sín nýja Afsetning?

Madur skal ransaka:

1.) Hvert hann hefur
alvarlegann, enn eigi hvífulann Afsetning, að vilja
væðveita Tröna og goöda Samvitöku; Og að
vilja, ei alleina öfirgíefa allar móðþroöanlegar
Syndir, heldur og meir og meir að hreinsa sig af
öllum Syndum síns Fæðæðis, og þeim, sem hann
af Afstríðu og Breiðleika sínum hefur ratað? hann
skal sérdeilis proösa, hvert hann vill með stórrí
Bandlæting vaka og stríða, móði sínum Höfund
Övin, það er Syndum þeim, sem hann veit sig mest
isölginn, og sér kíærastar; Já, hvert hann vill for-
ðast allt Fæðæðri til Syndarinnar, illann Selökap,
og allt það sem hefur illt Allt? 2.) Hvert Madur
vill vera enn þá trúfastari og alvarlegri í Elöfunni
til Guds og Náungans og í því að taka Bara æ
söalkum sér í sinni sérdeilis Kallan-, og öllu því
hanns Östríðndömi við vöfur? 2.) Hvert
Madur í Krafti Öristi hefur feingis stöðfastlegan
Afsetning að standa í þessu stöðugur allt til Enda,
hvöð sem hann ætti þess vegna að líða, og þó það
væri Döðinn?

Hvers vegna æ Madur að proösa sig, og taka sig í Vakt
so náðvæmlega, þá hann bíðar þetta Sacrament?

Því þess Misbröðkan með Överdugleika, orðsaka-
ar þann eyðlisa Döð, í stöðinn þess eyðlisa Öris og
Öaluhíalpar. 1. Cor. 12. 29. Því að hver hann et
og dregi ÖVerdug, sá et og dregi sáðkum sér ÖÖm;

með

med því hañ giörði eðfi Greinarmun æ Drottis Liskama.

Er noður Madur verðugur að medtaka þessa Himæstu
Mæltíð ?

Ef Verðugleikinn væri innifalinn í fullkomnu
Sakleysis Standi, edur skyldi hann vera af sialfs-
um ofs til, þá fundist einginn í þessu Liski verðugur
þar til ; Enn nú eru (so sem Guds Ord-seigia) þeir
verðugir og hæfir þar til, sem með einu riett audmi-
uku Hiarta (sem laangar þar estir, og er ydrandi,
hreinskilid, og Alþorugiesid), leita Raðdar alleina
fyrir Tröna æ Jesum Christum, æn allrar sín-
ar Forþienustu. Þvi er ræðlegt Angur-fullum og
freistudum Saalum, sier til Trövar Styrkingar, að
bröfka þetta Sacrament þá hid allra fyrsta, þeg-
ar þær í andlegu Bolædi sinna sig sialfsar þar til
allra overðugastar. Matth. 9. 12. 13.

Þvernig verði þa þetta Sacrament verðuglega meðfelid ?

Að fasta og sig lífkanilega þar til að bröa, er að
soñu good ytri Sidsemm. etc. les Fræð.

Er það endilega nauðsynlegt að tilreida sig með Gofu ?

Eðfi hefur Gud skipað það, og eðfi er noður Sk-
uldbundinn til þess sem það kann eigi að þola, enn
það er ein falleg utvortis Sidsemi, og þienar hica
noðrum til þess meiri Gudræknis Upporvunar.

Þver æ að vera Hegdan eins Christins Mæns í og við
Liðlun þessa H. Sacramentis ?

Madur skal, með audmiukri Þorning, setia sier fyr-
st Sioonir Heil-gleika þess mikla Guds, og hanns
öryðlanlega Elsku til Mannkainsins ; hañ æ að við-
urkienna sinn Overðugleika, sinna öllu Sinni og
Hug-

Hugferdi frá Zardnestum Hlutum, upphösta síns
Saulu til Guds, ofirvega Christi Þínu og Dau-
da, og þá Fridþægning sem hann gjörði þar með,
láta sig launga eftir nækvæmri Sameiningu við
hinn, og meðtaka so Sacramentid í Bæn og Tey,
med Audmókt, Fögnudi og Þakfargjörð.

Hverja á einn Christnaðradur að hafa sér til þess
Háa þessur meðtekt þessa Heilugu Kvöldmæltid?

Þann skal eigi alleina ein edur fáa Daga, heldur
er sífellt, innilega og nækvæmlega hallda sér til
sins Sælar Bræðguma, þakka honum og vegsa-
ma hann af öllu Regni, fyrir þessa stóru Náð,
sem hann hefur boðum veitta, og taka Þara á þe-
irri sömu, að hann falli eigi ur henni; uppörva sína
lífs sín i Teynni, Boninni og Kjærleikanum,
forakta Beröldina, láta sig æ meir og meir laan-
ga eftir sínum Jesu, kunnigjora hanss Dauda
med Ördum og Bæturum, deyða og drepa Syn-
dina i Krafti hanss Dauda kveppast eptir að láta sér
frámsfara i því gooda, því frammar sem þess hefur
verid forsoomad, sílgia Jesu fróðlega eftir á þeim
þraungva Beiginum, og audsina sig so i daglegri
Endurnýjan allt til Efiloka, að vera ein lífandi Lim
á Jesu Líkama 2. Cor. 5. 15. 1. Pet. 2. 24. Gal. 2. 20.

Ráð þu Máneftia að vera viss um, að deya Sjúkum og
lega, sem so tróir og lifir i Samfelagi, med Jesu?

Já, sá Radur er vissulega Guds Barn og
Erfinqi Himnaríkis.

Eins Klett. Ervads Christins Manns
MORGUN BÆN.

Du eylisti og almættugi Gud, rannsóttu
mi, elskuleigi, himneski Fadir! Eg þríf þig
á þessari Morgun: Stundu af mistu Sál
og Anda fyrir þad, að þu í Myrkruni þessrarar um-
liddinnar Náttur hefur verið Soel og Skíoldr yfir
míer, og snívid allri Hættu og Skada frá Sælu
minni og Líkama. Lat mig nú framveigis á þess-
um Deige og alla Tíma sína þína. Födurlega
Blessan, Hjalp og Aldstod, á öllum mínum Bæ-
um, og í öllum mínum Athofnum! Frelsa þu mína
aumu Sál frá Freistingu, Líkama mín frá
Sínkdoomi, Pluga mitt frá Graati og minn Föt
frá Hrosunni. En sökum þess, að Syndin er þad
versta, þa veit míer Styrk, O Gud! umfræm alla
Gluti, að standa heftni á móti fyrir Kraft Ervar
innar; Lat þína Hónd vera yfir míer, þinn Andi
í míer, og þinn Frid allt í freijungu míg. Lattu mig
ecki lífa síðsum míer, heldur í Guds Sonar Erv,
so að ég í öllum mínum Þaunkum, Ordum og
Verkum kunni að þökkast þíer, og meigi í allskonar
tilfallandi Næyd sína Athvarf hía þíer með míns-
um Bænum. O þu hjartfiæri áströðlegi Fadir!
fyrirgíefdu míer af Náð þíni, fyrir sakir Jesu Ch-
risti, allt hvað ég hef þingad til gíort þíer á móti,
og gíef míer framveigis Náð til að betra mitt sýnd-
samlegt Lífni, með sannri Endurnijungu, estir
þíni, Mínd, so að míns Jesu höggværa, audmí-
tla

vaka, elskulega og hreina Rundernimeigi ætíð meir
 og meir síðast í allri míni Umgeignni. O Himneski
 Fadir! Bidhaltu þínum trvada Söfnudi hler
 að Jordun, og lmttu hafi fara dagvayandi fyrir
 Astur-hvarf þeirra Söndugu. Bless þu Kor-ung-
 in og hans Hros. Veittu Styrk til Eflingar almen-
 legum Gagnsemdum, gior Jordina aðvartarsama,
 varðveittu oss frá Land-Plægum, gior þu vel við
 mína Bim og Ettingia, veittu Forsorgun þeim
 Gættu, hugvaladu öllum Angrædum og Sorg-
 bitnum, sierdeilis þeim sem liggja fyrir Daudan-
 um, og að síðurstu þro mig síðastan æ sierhverium
 Deigi andir Sæluháalplegan Afgaang, og Difr-
 þarfulla Upprisu. Amen.

KVÖLD BREN.

Þu himneski Fadir! að þessari Kvöld-
 Etundu beigi eg astur mín Knie fyrir þí-
 nu allra heilagasta Augliti, og með Þack-
 læti endurninnest þeirrar miklu Ráðar og marg-
 fældu Belgjörninga sem eg ein allrar mínar For-
 þienustu hefi óðlast af þier að þessum Deigi. O
 Drottin! Hvað er Madurinn þess, að þu minnst
 hanns? Og hv. að er sierdeilis eg overdugur Sönd-
 ari, að þu soleidd's daglega heilir yfir mig þínum
 Belgjörningum! Eg er sánsærdur um þ. að í mínu
 Hiarta, að ef þu vilt þir hondsla við mig eftir mín-
 um Söndum og betala miet eftir mínum M. sgis-
 rdum, þa þyñt eg eð i aðars að vænta, en að vikaft-
 ast frá þínu Auglit. i þau ystu Myrkur og evlisa

Moot þeirra Fordæmda: Já, ef þu villðir einasta
 tilreiðna mier Syndir þessa umilidna Dags, i Pau-
 nkum, Ordum og Berðum mooti þier, mier siðals-
 um, og minnum Mæunga, þa kynn eg ecki að svara
 þier einu Orði til Þusund. Hafi eg i Dag frijast fra
 mootdiliugum Illghrenis Syndum og Andvaraleys-
 si, þa tilreiðna eg það eingafrveigis miði fordærf-
 adri Mætturu, heildur alleina þíni Mæð sem mig
 tiptar og varðveitir. Á þeirri sömu þíni Dæfðfull-
 vadri Siðskunnar Uppsprettu hefi eg og so i Dag
 uppaunð oteliauliga líkamlega Belgjörninga, sið-
 deilis Heilsu, Fríð, naudsynlegt Upphelli, og Frels-
 un frá morgun Drukulegum Elsum, senn marg-
 ann kann að hafa hent þenna Dag i Heimnum, og
 mig hefði líka eins gietað fyrir hitt, ef þína Födur-
 leg Tilföon hefði ecki verið yfir mier, og afstírt frá
 mier öllu Böndu. Nu, min Gud! eg hefi, reint þína
 Tröfæsti i Þusund falldan Mæta, og því skalt þu
 alleina vera framveigis Athvarf, Biðarg og fasta
 Slóð míns Hiarta. Varðveittu mig, nu, O Gud!
 þa þessari Mootu frá öllum Hættum og Skæða bæði
 til Elfs og Sælar. Læt mig hvílast undir Skugga
 þinna Bængja til Hressingar mírrum Lífama, og
 veð mig upp, aftur æ Morgun heðann og hraustan
 minnar Þögnustu. O Gud! hvert heildur eg
 þess edur vaki, ið, hvert eg lífi eda den, þa læt mig vera
 þínn, og hallda mier æfinlega fast við þig með Ef-
 tiðlungun mínar Sælar. Þu ert mier betri enn
 allir Hlutar, og nær eg hefi þig, að eins, þa heyrði eg
 hvert

hverki um Himin nie Jord, og þó mitt Líf og Sál
vanmegnist, þá ertu alltyð mitt Hiartans Traust
og Hlutfisti æfinlega. **Æ Drottinn!** Lættu því aldr-
reigi þinna Náðar Söol undirganga yfir miet.
Lættu hana ætíð upplífa mitt mífva Hiarta, ver-
ma mitt Iskallða Hiarta, mykia mitt harða Hiart-
ta, og uppvefja mitt trega Hiarta. O Sætasti Jes-
su! Lætt þu mig óastóatanlega vera þier innlífsaða
fyrir eina lífandi Trú, og af þínum Krossi ódlast
Kraft til að þreingja miet í gíegnum þann þraunga-
va Beg og það misöa Þort. Nu minn Gud! Eg
vona að þig, yfirgiesdu mig ekki, nie heldur neðurn
af mínum að þessari Móttu. Lætt aldreigi þíns
Orðs Líðsastíaka burt fyrriast frá oss. Haltu Yf-
irvöldinu við Mækt, því þu hefur það stæðfur til-
stíkad, so að vier meigum lífa roolega undir því í
þínum Otta. Afstíjr náðarsamlega frá þessu Lán-
di Stríði, Drepsoott, Hwongri, Dýrtíð, og öllum
vefsorþientum Þlágunum. Snu þinni Blessan til
vor alla vora Lífðaga. Að síðurstu lættu oss frá
farsælann Dáuda, og eftir Daudann eylijsa Móð-
og Svíld í Kádmí Abrahams. Amen.

WENN ICH WERDE PAUSEN

Ganga til Helags Sacramentis.

WENN ICH WERDE

Skristast.

Gaum syndug Máneska, Kiern nu í Dag
minn Drottinn fyrir þitt Náðar Auzlit
hláðinn með stóorum Syndum, sent yfir

ganga nētt Hofud. Eg jarta að eg hefi syndgæði
 Himinn og fyrir þér. Eg er sá frævillti Sand-
 ur, Tíndi Þeningur og Tópadur Sonur, sem róta-
 soðað hefi þeirri goödu Aðfleysðinne. Eg skelf og
 tyntra, eg hræðist þín Doom, eg ottast Straff Synð-
 aña sem er epluð Dæði, og fólðir fyrir því að deya,
 enn eg skamtast minn að lifa. Hvað skal eg tilgjöra?
 Eg fli til þín Drottinn minn og Gud minn! að
 enn Doomurinn yfir mig fellur, því þu rekur aung-
 vann frá þér til þín klemur: Þu hefur sett Þó-
 ran þeim syndugu, og hefur sendt þína Þienara
 að boda öllum samþyðrandi Synðanna fyrir-
 giefning; Því aðforða eg nú með þinni Næð, að
 skristast og jarta minnar Synðir fyrir þínum Þi-
 enara. Drottinn Gud minn, uppvef mitt Hiarta
 til sannrar Þórunar. Þu alhjur einasta Hiartans
 Þanka; Gief mér aumindætt Hiarta í Zætnungs-
 unni, stöðfasta Tröi í Aþeyrslu heilagrar Aminnin-
 gar og Aðlausnar, aðgiætið Hiarta í Estirtekt og A-
 veytinum framvegis. O Jesu! gief að þessi Dægi
 þie einn Þórunar Dagur og Viisernisins Þerrunar
 Dagur, Já, einn heilagi Dagur. Giefu nu Synð-
 ir minnar drectar í Daffins Diwpi þíns Heilaga
 Bloods, hveriu eg og fullkomlega tröi. So gief eg
 og sel mig og mitt þetta Aform þér, minn Jesu, til
 Ealuhicallplegra Urræða og æðilegustu Endaþek-
 tar, í þínu Nafni og Næðar Trausti, AMEN.
 Amen Amen Amen Amen Amen.
 Þ Aðir giöri eg þér min himneski Hiartans Það-
 ir, fyrir þa Næð er þu mér í Nafni míns Laus-

nara Jesu Christi hefur nu at þessari Stundu veitt,
 þar þu hefur leist. Þíotur minna Sýnda, og Þægad
 minn Sýnda-Sair, hugad og aladt mitt Þiarta
 med heilagri Aflausn og Þodan Sýndanna Þorir-
 giefningar, fyrir Munn þíns Þienara. Drottinn
 minn! gief þu mier þig hier eftir ad þrýsa, þiartan-
 lega elska, og þier þjóona. Send mier Nád þíns heil-
 laga Anda ad eg hallda funni það eg losadi i minni
 Þætningu, mig við Sýndunum framveigis ad sía,
 og i Endurníjung Þíisdaganna ad ganga, so eg ecki
 þverðar samlega Sýndirnar driigi, og þo eg sýnd-
 gi (þvi þar er einginn sem ei sýndgi) þa gief mier af
 Sýndunum upp ad ríisa, og ad eg minnist, ad Þoid-
 urkæmílegt sía það, ad afflæðast þín sagra Riett-
 lætesins Skerða Jesu Riettlætis, og íflæðast af-
 ur seilvirdelegum Sýndanna Þlíikum. Drottinn
 minn! stjóorna mier i Dag og alla Þíima til alls
 Þoods, og med þessum Þænkfa víleg nu i Dag þig-
 gla og medtaka Drottens Kæoldmæltínd. Gud
 minn uppfylla mína Náudsyn ester sínaum Þíird-
 ar Riikðoome i Christo Jesu, Amen.

VEN FYRJA SÆRMEN-
 JE MEDFERNIS.

D Herra Jesu Christe Þrunnallrar Nád
 ar, þu hugsvolun þeirra þyrstu og Þækn-
 ing þeirra sínku! þiartanleg var þíni El-
 ska, þa þu uthellter þínu heilaga Bloode til Þoorn-
 ar og Þorlukunar fyrir vorar Sýnder, og i Þíining
 þínnar Þíinu íansetter það heilaga Sacramentum

Þíns Líkama og Bloods, sem er Jannsigli og so setta
 Þínn eiginn Handskrift þíns Ráðar Sváttmála!
 Þetta er sú lifande Oðaudleikans Fæða Sælarið-
 ar, sú dýrmæta Kræsinginn öllum Hlutum satar, e,
 þad seita Giestabodid; Hier til laugar nu minna
 Sæl og hringar, en (Gud nandi!) eg em breiskur,
 eg em Overdugur, eg giet ei græted minnar Syndir
 sem eg villdi og ætti, Trönn er veif og Astundandi
 til þess Gæða dæpur, Hiartad er fullt med saurug-
 ar Dugrenningar, þetta jarta eg, O Drottinn! laet
 nu þinn Kraft vera i mer breiskum mættugana.
 Laet þinn Heilaga Anda upplíssa Hiarta mitt, og
 giora þad brennandi, so eg mædtaki nu þitt Sacra-
 mentum ecki Overduglega mier til Dóoms Afellis
 heildur verduglega mier til Sæluhlíðar. Gior
 mig einn sannann Jóhannem sem med Trönn nu
 hvíli at þínnu Bróosti, og þadann wtsingi Sæ-
 leika þinnar Huggunar, Biisdóoms og Styrkleika,
 ad eg verði þinn eiginn Vinur. Sie þitt Heilaga
 Sacramentum, Herra Jesu! mier eitt Merki og
 Teikn allrar Blessunar og Farsældar, laet mig af
 þessu Merke ræða og dæma alla minna Belferd.
 Sel eg mig nu, min Herra Jesu, blessudum Biorg-
 forum þína Blood-Anda. Opna mier þær Blood-
 sögru Ráðar Dyr þinnar Sjðu, einkum i And-
 laete minnu, so eg mætte iŋgaanga um Port þeirrar
 himnesku Jerusalem. Hier um bænheyr mig min
 Herra Jesu fyrir þíns heilaga Ráfs Sakir.

BEN EZZI MEDERD

Sag

SÆRMANENTUM.

D Of og Heidur sje þier, minn lifsi Lausnari
 Jesu Christe! forir það, að þu hefur ná-
 láatid mig verða hlutafara þíns sæta Si-
 estabods, i hveriu þu saddir minna Sæl, og endurs-
 nærdir mitt Hiarta: Nu er eg orðinn þitt Barn,
 Broodir og Lærisveirn, gíort mjer nu eingiñ hier eft-
 ir Onaad, hverki Daudi, Dioflull nie Helviiti, ei
 Hold edur Heimur, því eg ber Míning Blesd-ben-
 ia míns Jesu i mínu Hiarta. Þ þessum Styrk-
 leika vil eg ganga gegnum alla Hormung, og sjaalfe-
 an Daudan, til Fjallfins Drottins, til Borgara-
 skaps þeirra Heilogu. Drottin Jesu! gief mjer his-
 er eftir nu so að lifa, að camier sjaalst það sagra Br-
 yrdar Skart þíns Rietslætis, og þær sagurbloomg-
 udu Roosir og Liliur goobra Dygda. Lat mig
 Syndirnar fcanþeigis fordast, sem Hoggorm.

Geim mig frá öllu illu, og helga mig i þínuum Sæ-
 nleika, þinn Orð eru Sannleikur, so eg ufn síðir mæt-
 ti vera sem þu ert, með Fodurnum og þier, og með
 Heilogum Anda, svo sem þið erud eitt, og þetta allt
 sienu og vere Amen, I Jesu Nafne Amen. I
 Nafne Fodur og Sonar, og Heilæs Anda, Amen;
 BENEDICEDUM TU AG.

D Emauttugé eyllifi myskunfame Gud og Fad-
 er vors Drottens Jesu Christi, þu sem
 Mánfins Liif og Sælu myndader, og læt-
 ur Mánen astur i burtu dýna, og til sínar Moður

Gardarinnar ástur hverfa. Eg aum syndug Mafi
 efkja veit, að eg æi burtu að deyja, og Þeg alls
 Hollds gaanga, við Þine og Þeröld skila, en Þi
 me og Máte míns Dauda er mler huliñ; þar fyrir
 bið eg: Upplif mig, Drottin, með þínum Heila-
 ga Anda, að eg kúne mig chriftelega hier til að bræ-
 svo eg mætti deya rietslættra Mána Dauda: Uppe-
 lijs mín Augu, so eg sofnieki i Daudanum. Gief
 mler hæga og sæluga Dauda Strund. Gief að
 mín Utsor verðesarsæl, fyrir Dauda míns Dro-
 ttins Jesu. Endurnær mína Sæl með Holldi
 og Bloodi míns Drottins Jesu. O þu Heilagi
 Andi! mið og sésa alla Dgn og Osþod Daudans,
 með þínum Sætleika, og Miðing Christi Bloods.
 Sveita. Drottin, eg bið þíns Hiælpræðis sem
 Jacob. Lat mig i Friðe fara, sem Simeonem.
 Opna mler Himiniñ, sem Stephano. Lat mig
 odlast Rietslætisins Coronu, sem Paulum. O Jes-
 su! opna þær Bloodsoaru Þyr þínor Sið. míni
 Sælu i Andlátinu. Gief mler Fyrirheit um Þa-
 radijs, sem Ræningianum. Lat þína Eimla flý-
 ia mína Sælu i Fadn Abrahams, sem Lazari.
 Lat mitt siðarsta Ord verða sem þitt æ Kröf-
 inum, so eg eilíflega Sæluhoolpen verða
 mætti, AMEN.

NB. Svad misþrentast hefur so, Mæsson finst i þessu
 Rveri, það æ að leiddriast eftir Rætleikans Bodorði
 og riectum Skilningi æ þeim sanna Christidoomi.

* * * * *

